

2025

ÅKLAGARMYNDIGHETENS
ÅRSREDOVISNING

ÅKLAGARMYNDIGHETEN

Åklagarmyndigheten
Box 5553
114 85 Stockholm
www.aklagare.se
registrator@aklagare.se

Följ oss via

ÅKLAGARMYNDIGHETENS
ÅRSREDOVISNING 2025

Innehåll

Riksåklagaren har ordet	5
Händelser under året	6
Om Åklagarmyndigheten	8
Uppdrag	9
Organisation	9
Åklagarmyndighetens ledningsgrupp	10
Från brottsanmälan till domstolsförhandling	11
Förtroendet för Åklagarmyndigheten fortsatt stabilt	12
Resultatredovisning	14
Principer för resultatredovisningen	15
Mått och definitioner	15
Statistik – källa och principer	16
Intäkter och kostnader	16
Bedömning av resultat	17
Utredning och lagföring – övergripande verksamhetsresultat	18
Åklagarmyndighetens samlade bedömning av utrednings- och lagföringsresultaten 2025	18
Utvecklingen av volymer	19
Utvecklingen av tider	28
Utvecklingen av lagföring	31
Resultat och återrapportering för särskilda områden	36
Särskilt utsatta brottsoffer	36
Ungdomsbrott	43
Grov brottslighet med koppling till kriminella nätverk	46
Terroristbrottslighet	50
Krigsbrott	51
Penningtvätt och finansiering av terrorism	52
Brottsvinster	54
Häktningar och restriktioner	56
Informations- och cybersäkerhet	62
Proaktiv brottsbekämpning	63
Skyddade personuppgifter	64
Nationell samverkan – tillsammans mot brott	64
Rättsutveckling och rättslig styrning	67
Enhetlig rättstillämpning, rättsutveckling och rättslig styrning	67
Riksåklagarens samlade bedömning	67
Åklagarmyndighetens rättsliga tillsynsarbete	67
Utvecklingsarbete för ökad kvalitet och enhetlighet i handläggningen	69
Rättsutveckling i Högsta domstolen	70
Resningsärenden	71
Resurs- och kostnadsfördelning	71

Internationell verksamhet	72
Operativt internationellt samarbete	72
Arbetet vid Eurojust och European Judicial Network (EJN)	73
Strategiskt internationellt arbete	74
Myndighetens deltagande i internationella nätverk	75
Internationell civil krishantering och internationellt bistånd	75
Resurs- och kostnadsfördelning	78
Kompetensförsörjning	79
Personalsammansättning	79
En ekonomiskt och verksamhetsmässigt hållbar kompetensförsörjning	80
Attrahera och rekrytera	82
Utbildning	83
Arbetsmiljö	84
Säkerhet	85
Ekonomi	88
Verksamhetens finansiering	88
Verksamhetens kostnader	88
Finansiell redovisning	90
Resultaträkning	91
Balansräkning	92
Anslagsredovisning	94
Tilläggsupplysningar och noter	95
Noter till resultaträkningen	96
Noter till balansräkningen	98
Not till anslagsredovisningen	103
Sammanställning av väsentliga uppgifter	104
Ersättningar enligt 7 kap. 2 § förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag	105
Intern styrning och kontroll	106
Intern miljö	107
Styrning, planering och uppföljning	108
Riskhantering	108
Förebyggande av oegentligheter	108
Övergripande intern styrning och kontroll	109
Internrevision	109
Årsredovisningens undertecknande	110
Bilagor	112
Bilaga 1 – Definitioner verksamhetsstatistik	113
Bilaga 2 – Fakta i korthet	115
Bilaga 3 – Förteckning över särskild återrapportering enligt Åklagar- myndighetens regleringsbrev, instruktion eller uppdrag i särskild ordning	120

Riksåklagaren har ordet

Att vi har förbättrat vår operativa förmåga syns också i resultaten

Ännu ett år har gått och det har varit ett händelserikt år. I vår verksamhet hanterar vi alla typer av ärenden, från de mer vardagliga brotten till de allra grövsta. Året runt, under dygnets alla timmar, är åklagare i tjänst.

Under året har vi hanterat mer än 400 000 misstankar om brott och lagfört nära 125 000 personer, och vi har gjort det med kortare handläggningstider än i fjol. Den stora åklagartillväxt vi haft under senare år har bidragit till denna utveckling. Det här har vi lyckats med, trots att vi får till oss fler, mer svårutredda brott som inte sällan tar utredningen utanför Sveriges gränser.

Samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna – både inom Sverige och internationellt – har förstärkts ytterligare. Under året har flera personer med kopplingar till kriminella nätverk förts hem från andra länder för att ställas till ansvar för begångna brott.

Att vi har förbättrat vår operativa förmåga syns också i resultaten för brott mot särskilt utsatta brottsoffer där fler personer har lagförts, i synnerhet när det gäller brott mot barn och brott i parrelation. Vi har arbetat nära Polismyndigheten och det blir tydligt att vi förbättrar våra resultat när vi använder oss av gemensamt framtagna utredningsmetoder och prioriterar tillsammans.

Blickar vi framåt ser vi fortsatt stora utmaningar. Vi förväntar oss att en allt större andel av brottsutredningarna kommer vara omfattande, komplexa och resurskrävande. Vi arbetar för att bli än mer effektiva och kraftfulla i vår förmåga att hantera denna typ av brottslighet. Vi har växt mycket under senare år och satsat på kompetenshöjande åtgärder – nu börjar vi se effekterna av det. Men vi behöver, och ska, fortsätta utveckla våra medarbetare och vår verksamhet.

Jag kan stolt konstatera att allt arbete vi utför lönar sig. Det är tack vare oerhört kompetenta och engagerade medarbetare som vi fortsätter att öka vår förmåga i syfte att skapa ett tryggare Sverige.

Katarina Johansson Welin
Riksåklagare

Händelser under året

Februari

Riksåklagaren besökte Örebro efter händelserna på Campus Risbergska. Media bjöds in till en pressträff för att få en bild av hur Åklagarmyndigheten är rustad för att utreda grova och allvarliga brott samt om hur åklagare och polis samarbetar vid händelser som påverkar ett helt samhälle.

Juni

Riksåklagaren medverkade i tre seminarier under Almedalsveckan i Visby. Seminarierna handlade om kampen mot den organiserade brottsligheten, våld i nära relation och den ökade pressen på rättsväsendet. På bilden samtalar riksåklagaren med biträdande rikspolischefen Stefan Hector.

Mars

Åtal i omfattande bedrägeriärende. 14 personer åtalades i en bedrägerihärva där brotten utförts från callcenter i ett flertal länder och riktats mot äldre personer. Åtalet omfattade 139 målsägande från olika delar av Sverige och brottvinster på drygt 17 miljoner kronor.

Maj

Överklagande till Högsta domstolen om sprängningar i kriminell nätverkskontext. Riksåklagaren överklagade en hovrättsdom och ville att Högsta domstolen dels prövade hur nya straffskärpningsregler för brott i kriminella nätverk ska tillämpas, dels hur det samlade straffet ska beräknas för den som döms för flera brott samtidigt. Högsta domstolen dömde de tilltalade i december och skärpte straffen påtagligt.

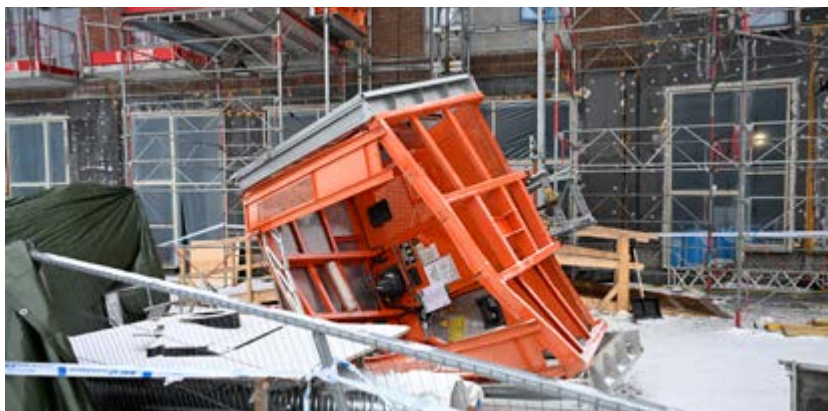
Juli

Ny biometrilagstiftning trädde i kraft. Åklagare och polis får utökade möjligheter att använda biometri i brottsbekämpningen. Med den nya lagen ges möjlighet att utföra jämförelser i Migrationsverkets register samt den så kallade släktforskningsmetoden. Även röstprov och handstilsprov kan ingå som biometriskt underlag under förundersökning.

Augusti

Tre åtalades för arbetsmiljöbrott.

En vd och två hissmontörer åtalades för arbetsmiljöbrott efter att fem personer dog när en hiss rasade till marken på en byggarbetsplats i Sundbyberg i december 2023.

Oktober

Ny möjlighet att i vissa fall kunna använda hemliga tvångsmedel mot brottsmisstänkta barn under 15 år.

En grundläggande förutsättning för att tvångsmedlen ska få användas är att personen är skäligen misstänkt för att ha begått ett brott som omfattas av respektive bestämmelse om hemliga tvångsmedel. Vidare krävs att åtgärden är av synnerlig vikt för utredningen.

WebbCåbra lanserades. Åklagarmyndighetens nya brottsmålsdiarium sjösätts, som på sikt kommer att ersätta nuvarande ärendehanteringssystemet Cåbra. Cåbra började utvecklas redan 2004 och den befintliga lösningen närmar sig slutet av sin livslängd. Den fullständiga övergången beräknas vara klar 2030.

November

Höjd värdegräns för ringa stöld.

Gränsen mellan stöld och ringa stöld vid butikstillgrepp har sedan 2019 varit 1 250 kr. Högsta domstolen bedömde i ett avgörande att förändringarna av penningvärdet motiverar en höjning till 1 500 kr. Riksåklagaren tillstyrkte höjningen i en svarsskrivelse till Högsta domstolen.

December

Beslut i överprövningsärende i Palmeutredningen.

Överåklagare Lennart Guné fattade beslut med anledning av en begäran om överprövning av beslutet att lägga ned förundersökningen om mordet på statsminister Olof Palme. Förundersökningen återupptas inte, men motiveringen till nedläggningsbeslutet ändras.

OM ÅKLAGARMYNDIGHETEN

Uppdrag

Åklagarmyndighetens uppdrag framgår bland annat av förordningen (2015:743) med instruktion för Åklagarmyndigheten, myndighetsförordningen (2007:515) samt regleringsbrevet för Åklagarmyndigheten. Bestämmelser om åklagarverksamheten och behörighetsregler för åklagare finns i rättegångsbalken och åklagarförordningen (2004:1265).

Enligt instruktionen ska Åklagarmyndigheten se till att personer som begår brott blir föremål för brottsutredning och lagföring, samt arbeta för att begränsa vinsterna av brott och brottslig verksamhet. Myndigheten ska även delta i myndighetsgemensamt arbete – dels mot grov och organiserad brottslighet, dels mot arbetslivskriminalitet. Ett jämställdhetsperspektiv ska tillämpas i utförandet av uppgifterna.

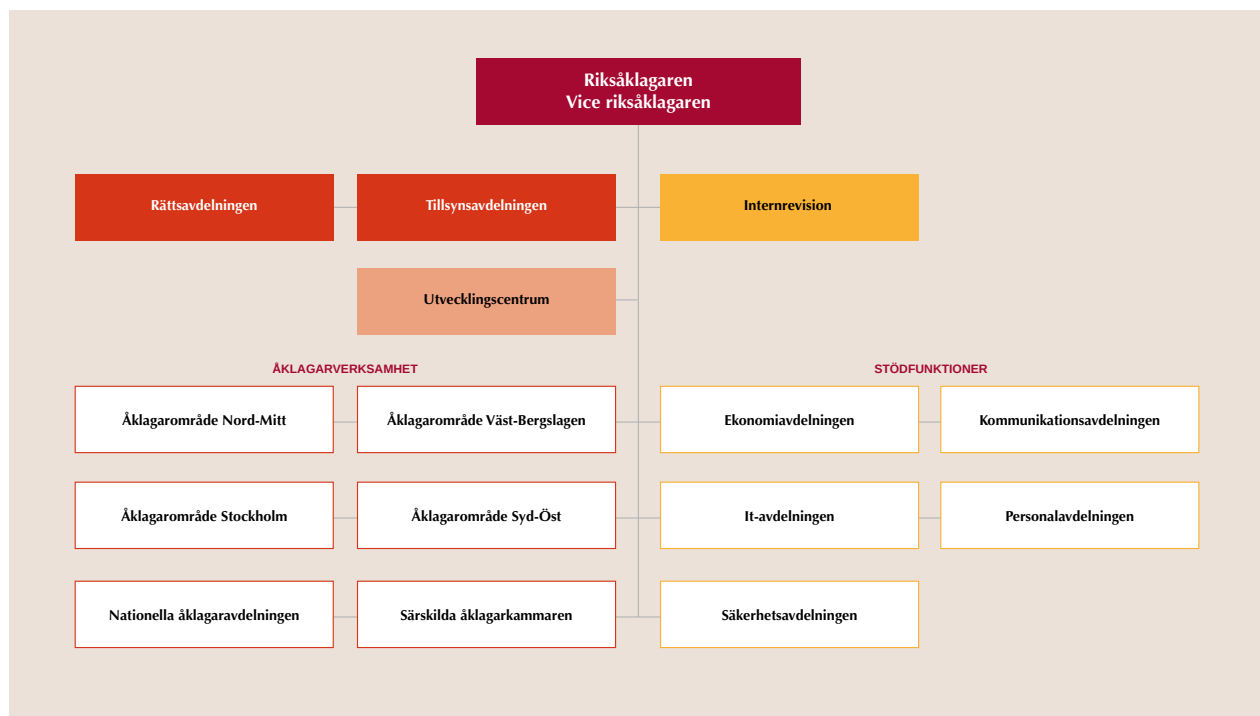
Riksåklagaren ska, som högsta åklagare under regeringen, verka för lag- enlighet, följdriktighet och enhetlighet vid åklagarnas rättstillämpning. Myndigheten ska arbeta för att förtroendet för åklagarväsendet upprätthålls.

I uppdraget ingår dessutom att se till att möjligheterna till internationellt samarbete i brottsbekämpningen används och att bidra till internationellt bistånd och internationell fredsfrämjande verksamhet.

Organisation

Åklagarväsendet består av Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten. Riksåklagaren är landets högsta åklagare och har ansvaret för ledning och tillsyn av åklagarväsendet. Riksåklagaren är också chef för Åklagarmyndigheten. Vid årets utgång hade Åklagarmyndigheten 2 267 anställda, varav 63 procent var åklagare och 37 procent administrativ personal.

Figur 1. Åklagarmyndighetens organisation

Åklagarmyndighetens ledningsgrupp

Bakre raden från vänster: Chefsåklagare Aleksander Cronenberger, chefsåklagare Carsten Helland och överåklagare Lennart Guné.
Näst bakre raden från vänster: Personaldirektör och tf. kommunikationsdirektör Nicklas Lagrell och överåklagare Thomas Häggström.
Näst främre raden från vänster: Chefsåklagare Mats Eriksson och chefsåklagare Anneli Hanström.
Främre raden från vänster: Vice riksåklagare Eva Thunegard, riksåklagare Katarina Johansson Welin, ekonomidirektör Ulrika Holm, säkerhetschef John Olofsson, it-direktör Anders Thoursie och rättschef Marie-Louise Ollén.

Åklagarmyndigheten består av fyra åklagarområden, en nationell åklagaravdelning och en särskild åklagarkammare som tillsammans svarar för den operativa åklagarverksamheten. Därutöver finns ett utvecklingscentrum samt verksamheten vid huvudkontoret.

Åklagarområdena består av 31 allmänna kammare. De allra flesta brottstyper handläggs vid de allmänna kamrarna som har ett geografiskt ansvarsområde, oftast motsvarande ett län. På den nationella åklagaravdelningen handläggs till exempel ärenden om korruption och miljö- och arbetsmiljöbrott, allvarlig organiserad brottslighet samt de ärenden som handläggs vid Säkerhetspolisen.

Särskilda åklagarkammaren är direkt underställd riksåklagaren och handlägger misstankar om brott av bland andra poliser, åklagare och domare.

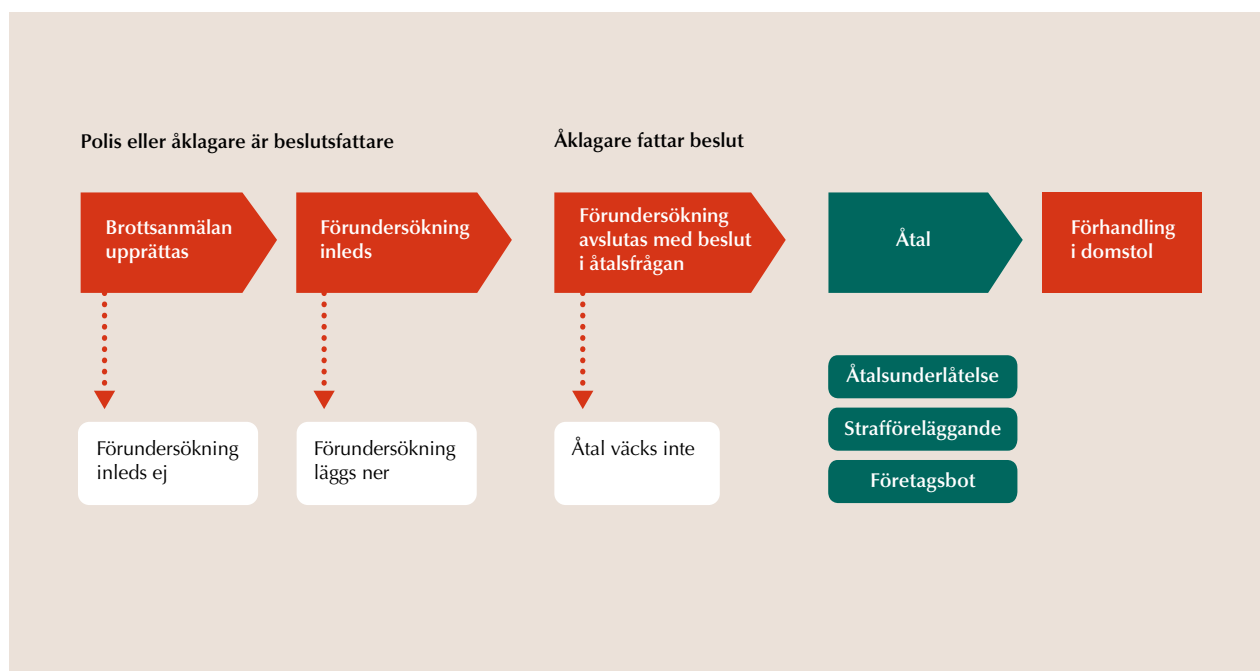
Verksamheten vid Utvecklingscentrum bedrivs i Stockholm, Malmö och Göteborg. Utvecklingscentrum svarar främst för rättslig tillsyn och kontroll, rättslig utveckling, metodutveckling, kunskapsuppbyggnad och information.

Vid huvudkontoret finns åtta avdelningar. Rättsavdelningen ansvarar bland annat för verksamheten i Högsta domstolen och övergripande internationella frågor. Tillsynsavdelningen ansvarar för riksåklagarens rättsliga tillsynsverksamhet samt den funktion som direkt under riksåklagaren handlägger resningsärenden. Därutöver rymmer huvudkontoret fem stödavdelningar med olika centrala funktioner samt internrevisionen.

Från brottsanmälan till domstolsförhandling

Åklagarmyndigheten är en länk i brottmålsprocessen – polis, åklagare, domstol och kriminalvård. Åklagarens huvuduppgifter är att leda brottsutredningar, besluta i åtalsfrågan och föra talan i domstol. I dessa funktioner är åklagaren självständig och fattar beslut på eget ansvar.

Figur 2. Processen från brottsanmälan fram till åklagarbeslut och förhandling i domstol

En brottsutredning äger rum inom ramen för en förundersökning. En förundersökning ska inledas så snart det finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal har begåtts. Vid mindre allvarlig brottslighet leds förundersökningen av polisen som därefter överlämnar utredningen till åklagaren för beslut i åtalsfrågan. I vissa fall kan polisen eller åklagaren fatta beslut om förundersökningsbegränsning, vilket innebär att man begränsar en brottsutredning till att omfatta de mest väsentliga delarna eller att vissa brott inte alls utreds.

I utredningar om mer allvarliga brott är åklagare förundersökningsledare. Polismyndigheten eller annan brottsutredande myndighet biträder åklagaren med att genomföra det operativa utredningsarbetet. När förundersökningen är klar ska åklagaren ta ställning till om åtal ska väckas. Om åklagaren bedömer att det finns tillräckliga bevis för att den misstänkta personen har begått brottet är huvudregeln att åklagaren är skyldig att väcka åtal. När åklagaren väcker åtal ges en stämningsansökan in till domstolen.

Stämningsansökan beskriver när, hur och var brottet ägt rum och sätter ramarna för rättegången i domstolen. Under rättegången är åklagaren den misstänkta personens motpart. Det ligger på åklagaren att fullt ut bevisa den åtalades skuld.

Åklagaren kan under vissa omständigheter lagföra en person genom att meddela åtalsunderlåtelse, vilket innebär att något straff inte döms ut för brottet. Däremot antecknas i belastningsregistret att den misstänkta personen har begått brott. En förutsättning för att ge åtalsunderlåtelse är att det står klart att ett brott har begåtts, oftast därför att personen har erkänt brottet.

Alla brott leder inte till rättegång vid en domstol. Är det ett mindre allvarligt brott som den misstänkta personen har erkänt, kan ärendet avgöras på ett förenklat sätt genom att åklagaren utfärdar ett strafföreläggande. Straffet kan då vara böter eller villkorlig dom som i de flesta fall kombineras med böter.

För brott som begåtts i näringsverksamhet och där straffet kan bli strängare än penningböter kan frågan om företagsbot bli aktuell.

Förtroendet för Åklagarmyndigheten fortsatt stabilt

Att medborgarna har ett högt förtroende för rättsväsendet och de rättsvårdande myndigheterna är en viktig förutsättning för att de ska anmäla brott och medverka i brottsutredningar. Åklagarmyndigheten ska i sin verksamhet arbeta på ett sådant sätt att förtroendet för åklagarväsendet upprätthålls. Enligt Nationella trygghetsundersökningen¹ för 2025 var andelen medborgare som uppger att man har stort förtroende för åklagare i princip oförändrad sedan föregående år, 46 procent (+0,5 procentenheter). Drygt hälften, 54 procent, uppger att man har stort förtroende för rättsväsendet som helhet, vilket är en ökning med 1 procentenhet. Åklagarmyndighetens anseendeindex² minskade något under året, från 46 till 44. Det genomsnittliga anseendeindexet för samtliga deltagande myndigheter var 39.

Åklagarmyndigheten bedriver sedan många år ett arbete för att åklagare ska kommunicera och förklara sina beslut och arbetar även på andra sätt för att sprida kunskap om åklagare och myndigheten.

1 Brottsförebyggande rådet ansvarar för den årliga nationella trygghetsundersökningen (NTU).

2 Anseendeindex genomförs årligen av Verian, tidigare Kantar Public.

RESULTATREDOVISNING

Principer för resultatredovisningen

Resultatredovisningen för 2025 är indelad i sex avsnitt:

- Utredning och lagföring
- Resultat och återrapportering för särskilda områden
- Rättsutveckling och rättslig styrning
- Internationell verksamhet
- Kompetensförsörjning
- Ekonomi

Efter resultatredovisningen följer den finansiella redovisningen samt redovisning av Åklagarmyndighetens interna styrning och kontroll.

Mått och definitioner

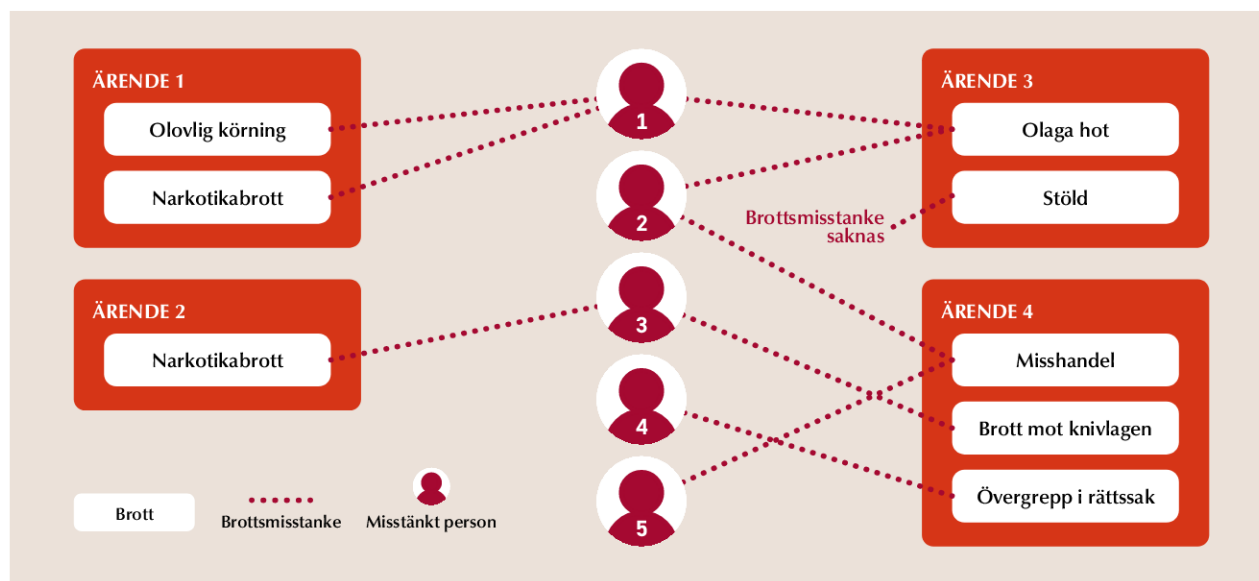
I resultatredovisningen presenteras uppgifter utifrån begreppen ärenden, brottsmisstankar samt misstänkta och lagförda personer:

- Ärende – omfattar en eller flera misstänkta personer som var och en misstänks för ett eller flera brott.
- Brottsmisstanke – koppling mellan ett brott och en misstänkt person.
- Misstänkt person – en person med minst en brottsmisstanke riktad mot sig.
- Lagförd person – en person med ett lagföringsbeslut i ett ärende.

Åklagaren fattar i huvudsak beslut om en brottsmisstanke och med lagföring avses beslut om åtal, strafföreläggande, åtalsunderlåtelse eller företagsbot.

Ett brott kan ha flera misstänkta personer knutna till sig, det vill säga att flera personer är misstänkta för samma brott, och en misstänkt person

Figur 3. Bilden illustrerar förhållandet mellan ärenden, brott, brottsmisstankar och misstänkta personer. Sammantaget förekommer 5 personer som är misstänkta i 4 ärenden, omfattande 8 brott och 9 brottsmisstankar.

kan ha flera brottsmisstankar riktade mot sig, det vill säga att personen är misstänkt för flera brott.

Åklagarmyndighetens statistik utgår i stor omfattning från vilka beslut som fattas för dessa brottsmisstankar. De huvudsakliga resultatindikatorer som Åklagarmyndigheten redovisar är lagförda brottsmisstankar, lagförda personer, genomströmningstid, beslutstid och balanser samt antalet ärenden med yrkanden om förverkande av utbyte av brott eller brottslig verksamhet. Definitioner av de huvudsakliga begreppen och resultatindikatorerna återfinns i bilaga 1.

Statistik – källa och principer

Åklagarmyndighetens statistik för den brottsutredande verksamheten hämtas från myndighetens ärendehanteringssystem för brottmål, Cåbra. Informationen om ärenden och brottsmisstankar i systemet ändras kontinuerligt under arbetets gång och de beslut som fattas av en åklagare kan komma att ändras. Det innebär att den statistik som tas ut från systemet vid årsskiftet utgör en ögonblicksbild. Ett exempel på detta är att det kan komma in nya bevis i en nedlagd förundersökning som leder till att den återupptas.

Statistiken i avsnittet Häktningar och restriktioner sammanställs av data från Kriminalvården, förutom statistik om unga (15–17 år) häktades möjligheter till kontakt med närstående och andra under häktningstiden som hämtas från Cåbra.

I resultatredovisningen gäller följande principer:

- I tabeller och figurer har standardregler för avrundning tillämpats, vilket innebär att summan av procentandelar inte alltid är 100 procent.
- Uppgifter om antal dagar och förändringar uttryckt i procent avrundas som regel till heltal i text, om det inte rör sig om låga tal.
- Statistik redovisas uppdelat på kön för måtten inkomna brottsmisstankar, beslutade brottsmisstankar, antal misstänkta personer totalt, antal misstänkta personer med lagföringsbeslut, antal häktade personer och antal häktade personer med restriktioner. I samtliga mått finns ett antal där kön är okänt, dessa är dock få till antalet och påverkar inte fördelningen.
- Myndighetens anställda redovisas med uppdelning på kön och personalkategori. Sjukfrånvarostatistiken följer regleringen i förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.
- Uppgifter som redovisas i tabeller och figurer återges med jämförelsetal två år bakåt i tiden där så är möjligt.
- I mycket omfattande utredningar har rättsväsendets myndigheter kommit överens om en lösning för att hantera stora mål som i korthet innebär att alla brottsmisstankar inte behöver registreras. Under 2025 användes lösningen för 2 olika ärenden som tillsammans omfattade 612 brottsmisstankar. Under 2024 hanterades inga utredningar genom den temporära lösningen.

Intäkter och kostnader

Verksamhetens intäkter och kostnader fördelas enligt redovisningens övergripande indelning i områdena Utredning och lagföring samt Rättsutveckling och rättslig styrning. Intäkter och kostnader redovisas i slutet av respektive avsnitt, samt i avsnittet Ekonomi.

Fördelningen baseras på två tidmätningar som genomfördes under våren och hösten. Baserat på samma tidmätningar delas kostnaderna för utredning och lagföring därutöver upp i styckkostnader per beslutad brottsmisstanke och brottsgrupp.

Bedömning av resultat

Bedömning av resultaten sker genom analys av relevanta resultatindikatorer i förhållande till myndighetens uppgifter och mål såsom de framgår av instruktion, regleringsbrev eller annat regeringsbeslut.

Åklagarmyndigheten har två övergripande verksamhetsdelar – Utredning och lagföring och Rättsutveckling och rättslig styrning. För utredning och lagföring lämnas en bedömning av resultatutveckling samt resultatnivå. Den rättsliga bedömningen görs av riksåklagaren och är av en mer kvalitativ karaktär.

I övrigt lämnas analyser och bedömningar löpande i redovisningens olika avsnitt, där det är möjligt och relevant. För vissa sakområden, exempelvis avsnittet Häktningar och restriktioner, är det irrelevant att bedöma resultatutvecklingen då antalet häktningar ökar eller minskar som en följd av brottsstruktur och lagstiftning (det finns ingen önskvärd riktning). Bedömningarna görs enligt följande.

Resultatutveckling – utveckling jämfört med föregående år

Resultatutvecklingen avser jämförelser med föregående år och bedöms mot det önskade tillståndet (exempelvis att ett utfall ska öka eller minska). Bedömningen sker på en tregradig skala: oförändrad, positiv utveckling och negativ utveckling.

Resultatets nivå för det aktuella året

Bedömningen av resultatnivån är en sammanvägning av resultatutvecklingen och andra relevanta faktorer, som görs i förhållande till det eller de mål eller önskade tillstånd som finns uppsatta för området. Bedömningen sker på en tregradig skala:

- God nivå
 - En övervägande del av resultatindikatorerna har utvecklats positivt jämfört med föregående år.
 - Resultatindikatorer som utvecklats negativt har inte en avgörande effekt på det samlade resultatet.
 - Resultatet ligger på minst den nivå som jämförelser görs med (om uttalad nivå finns).
- Godtagbar nivå
 - En övervägande del av resultatindikatorerna är minst oförändrade jämfört med föregående år.
 - Resultatindikatorer som utvecklats negativt har inte en avgörande effekt på det samlade resultatet.
 - Resultatet avviker inte på ett väsentligt negativt sätt från den nivå som jämförelser görs med (om uttalad nivå finns).
- Ej godtagbar nivå
 - En övervägande del av resultatindikatorerna har utvecklats ofördelaktigt i förhållande till föregående år.
 - Särskilt viktiga resultatindikatorer har försämrats markant.
 - Resultatet avviker på ett väsentligen negativt sätt från den nivå som jämförelser görs med (om uttalad nivå finns).

Utredning och lagföring – övergripande verksamhets- resultat

Åklagare har till uppgift att handlägga de ärenden som polisen, och i viss mån andra myndigheter, överlämnar för att åklagare ska leda förundersökningen eller besluta i åtalsfrågan.

I detta avsnitt redovisas uppgifter för Åklagarmyndighetens utrednings- och lagföringsverksamhet som helhet. Resultatet för myndighetens prioriterade områden och för områden där myndigheten har särskilda återrapporteringskrav redovisas i avsnittet Resultat och återrapportering för särskilda områden.

För ytterligare information om de mått och definitioner som ligger till grund för redovisningen, se avsnitt Mått och definitioner i inledningen till resultatredovisningen, samt bilaga 1. För ytterligare verksamhetsstatistik, se bilaga 2. Där återfinns även könsuppdelad statistik.

Åklagarmyndighetens samlade bedömning av utrednings- och lagföringsresultaten 2025

Åklagarmyndigheten bedömer att resultatet för utredning och lagföring är på en godtagbar nivå och att resultatutvecklingen sammantaget var positiv jämfört med föregående år.

Inflödet av både ärenden (+4 procent) och brottsmisstankar (+3 procent) ökade. Antalet inkomna brottsmisstankar i åklagarledda utredningar ökade under året, samtidigt som antalet brottsmisstankar i polisledda förundersökningar minskade. Detta medför att en större andel av brottsmisstankarna avser mer svårutredda brott.

Antalet lagförda personer ökade något och uppgick totalt till 124 281 (+1,4 procent). Ökningen gällde framför allt åklagarledda utredningar (+7 procent), medan antalet i princip var oförändrat i polisledda (+0,1 procent). Myndigheten har alltså ökat antalet lagföringar trots att ärendesammansättningen förskjutits till en större andel mer svårutredda brott.

Även indikatorer som beskriver myndighetens förmåga att effektivt hantera de ärenden som inkommer visar på en i huvudsak positiv utveckling. Att totalbalansen av ärenden har ökat mindre än inflödet och att de gamla balanserna har minskat är positivt. Även den totala genomströmningstiden har minskat (-6 dagar), vilket indikerar att myndigheten, trots fler svårutredda brott, har lyckats hantera ett ökat inflöde på ett tillfredsställande sätt. Även beslutstiden har minskat (-2 dagar).

Personaltillväxten i den operativa verksamheten under de senaste åren har med stor sannolikhet bidragit till detta. Utmaningar finns, till exempel att genomströmningstider för vissa brottstyper är längre. Att kontinuerligt bevaka balansvolymen är en särskilt aktuell fråga, eftersom att antalet balanserade ärenden ökar.

Resultaten för utredning och lagföring har utvecklats positivt jämfört med föregående år och är på en godtagbar nivå.

Utvecklingen av volymer

Utvecklingen av volymer – sammanfattning

- Antalet inkomna ärenden till Åklagarmyndigheten ökade under året med 4 procent till 198 920 och antalet inkomna brottsmisstankar ökade med 3 procent till 412 394. Antalet brottsmisstankar i åklagarledda förundersökningar har ökat samtidigt som antalet brottsmisstankar i polisleda förundersökningar har minskat.
- Vid årets slut var antalet balanserade ärenden 1 procent fler medan det var 3 procent färre brottsmisstankar i balans jämfört med ett år tidigare.
- Antalet balanserade ärenden med brottsmisstankar som blivit äldre än ett år utan att slutligt åklagarbeslut fattats, utgjorde 18 procent av alla ärenden med öppna misstankar. De gamla ärendena minskade med 14 procent till 4 462.
- Att balansen i stort inte har ökat i samma omfattning som inflödet är positivt. Även minskningen av gamla ärenden i balans är positiv.

Inkomna och avslutade ärenden och misstankar

För att kunna utreda och lagföra brott är Åklagarmyndigheten i behov av ett inflöde från polis och andra aktörer. Verksamheten behöver styras och anpassas efter inflödets storlek och sammansättning, vilket i sin tur beror på samhällsutvecklingen och på hur de utredande myndigheterna arbetar.

Uppgiften att leda förundersökningar är delad mellan åklagare och de utredande myndigheterna utifrån en reglering mellan berörda myndigheter. Det är främst vid allvarigare brottslighet som förundersökningen leds av åklagare medan polisen leder förundersökningen om saken är av enkel beskaffenhet. Åklagare är alltid förundersökningsledare i ärenden där det förekommer frihetsberövande.

De brottsutredande myndigheterna har under flera år allt mer fokuserat på att utreda brott som har goda möjligheter att leda till lagföring. Denna inriktning framgår bland annat av polisens utredningsstrategi och innebär en ökad användning av förundersökningsbegränsning – att effektivisera brottsutredningen genom att endast fokusera på de brott och brottsmisstankar som förväntas leda till lagföring. Den innebär samtidigt att brott och misstankar som inte förväntas ha någon påverkan på påföljden inte ska utredas. Kort sagt har fokus skiftat från att lagföra flera brott, till att lagföra flera personer. Denna strategi visar nu resultat i flera avseenden, bland annat i en ökad användning av polisiär förundersökningsbegränsning som ger förutsättningar för ett ökat antal lagförda personer.

Inflödet ökade för åklagarledda brottsmisstankar

Under 2025 ökade antalet inkomna ärenden med 4 procent jämfört med föregående år. Ökningen kan troligen förklaras av att de satsningar som gjorts på de brottsutredande myndigheterna nu börjar synas i ett ökat antal redovisade utredningar. En stor mängd av ärendena avser trafikbrott (19 procent) och narkotikabrott (14 procent) samt övriga brott (15 procent)

Det ökade inflödet förklaras troligen av de satsningar som gjorts på de brottsutredande myndigheterna.

där exempelvis vapenbrott och brott mot allmän verksamhet och ordning ingår. Det är också vanligt förekommande att ärenden innehåller flera brott och brottsmisstankar som avser olika brottstyper (18 procent). En mindre del (6 procent) av ärendena avser annat än ansvar för brott, exempelvis kontaktförbud och ansökan om internationellt rättsligt samarbete.

Totalt ökade antalet inkomna brottsmisstankar med 3 procent. Något mindre än hälften av alla brottsmisstankar som kommer in till myndigheten kommer från polisleda utredningar, och dessa brottsmisstankar är utredda och färdiga för beslut när de kommer in till Åklagarmyndigheten (se vidare under avsnittet Lagföring). Inflödet av brottsmisstankar i polisleda utredningar minskade med 1 procent jämfört med 2024.

Tabell 1. Antal inkomna ärenden³ och brottsmisstankar, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Inkomna ärenden	177 796	191 530	198 920	7 390	3,9 %
Inkomna brottsmisstankar	388 381	400 494	412 394	11 900	3,0 %

Antalet åklagarledda brottsmisstankar ökade med 7 procent det senaste året. De åklagarledda brottsmisstankarna inkommer till myndigheten i ett tidigt skede, ofta i samband med att en anmälan görs, och innebär en större arbetsinsats från åklagare eftersom åklagaren är förundersökningsledare. Det rör sig om mer allvarliga brott och mer omfattande utredningar. I brottsgrupperna våldsbrott, brott mot frihet och frid samt sexualbrott finns den stora mängden brott mot person och där är åklagare förundersökningsledare i nära 90 procent av alla inkomna misstankar.

Av samtliga inkomna brottsmisstankar utgör åklagarledda brottsmisstankar 55 procent. Denna andel har ökat sedan föregående år eftersom färre polisleda brottsmisstankar inkommer samtidigt som fler åklagarledda brottsmisstankar inkommer. Detta innebär att arbetsbördan för åklagare har ökat eftersom allvarlig brottslighet, där främst åklagare är förundersökningsledare, vanligtvis är mer resurskrävande att hantera än brott av enkel beskaffenhet, där polisen leder förundersökningen.

Inflödet ökade för de flesta brottsgrupperna

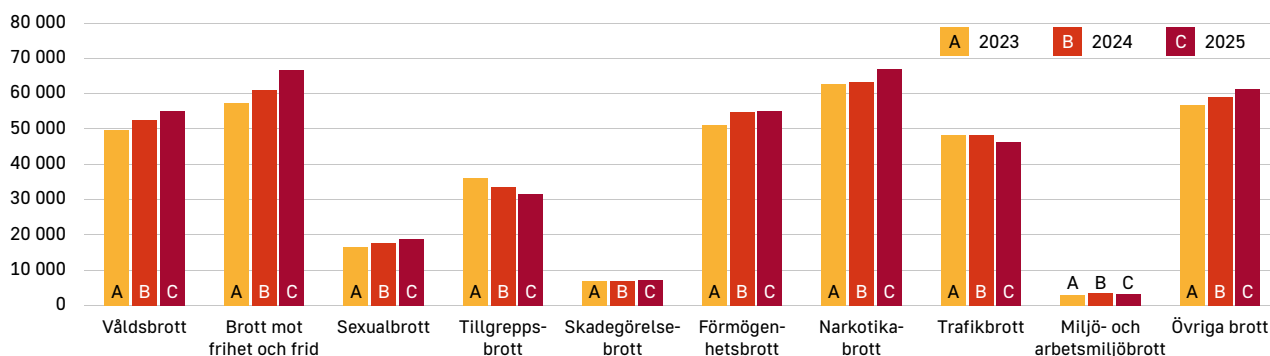
Inflödet ökade för 7 av de 10 brottsgrupper som statistiken normalt delas upp i (se figur 4). De tre brottsgrupperna där merparten av brott mot person återfinns (brott mot frihet och frid, sexualbrott samt våldsbrott) har alla ökat med 5–9 procent. Den största ökningen av inflödet återfinns i brottsgruppen brott mot frihet och frid där exempelvis överträdelse av kontaktförbud, dataintrång och olaga intrång ökat påtagligt.

Inflödet av narkotikabrott, en volymmässigt stor brottsgrupp, ökade med 6 procent i förhållande till föregående år. Inom denna brottsgrupp har antal inkomna brottsmisstankar ökat för narkotikainnehav och överlåtelse av narkotika.

Under ett flertal år har antalet inkomna brottsmisstankar som avser tillgreppsbrott minskat. Denna utveckling har fortsatt under 2025 och tillgreppsbrott är den brottsgrupp som minskat mest under året. Ett minskat inflöde har skett för både rån, stöld och ringa stöld (snatterier).

³ Åklagarmyndigheten har under året förändrat definitionen av ärendebegreppet i verksamhetsuppföljningen. Detta påverkar statistik för inkomna, avslutade och balanserade ärenden, även om effekten av definitionsförändringen är marginell. För att göra statistiken jämförbar med tidigare år, har den nya definitionen använts för samtliga år i årsredovisningen. Läs mer i bilaga 1, Definitioner verksamhetsstatistik.

Figur 4. Antal inkomna brottsmisstankar, per brottsgrupp, 2023–2025

Underlag till figur 4. Antal inkomna brottsmisstankar per brottsgrupp, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Våldsbrott	49 577	52 494	55 088	2 594	4,9%
Brott mot frihet och frid	57 329	61 008	66 690	5 682	9,3%
Sexualbrott	16 436	17 678	18 745	1 067	6,0%
Tillgreppsbrott	36 062	33 446	31 525	-1 921	-5,7%
Skadegörelsebrott	7 011	7 048	7 181	133	1,9%
Förmögenhetsbrott	51 231	54 906	55 172	266	0,5%
Narkotikabrott	62 625	63 219	66 990	3 771	6,0%
Trafikbrott	48 365	48 283	46 413	-1 870	-3,9%
Miljö- och arbetsmiljöbrott	3 059	3 457	3 384	-73	-2,1%
Övriga brott	56 686	58 955	61 206	2 251	3,8%
Samtliga brott	388 381	400 494	412 394	11 900	3,0%

Drygt 36 000 brottsmisstankar gällde särskilt resurskrävande brott, som mord och dråp, våldtäkt och grovt vapenbrott.

Utvecklingen av inflödet av tillgreppsbrott kan åtminstone delvis förklaras av förändringar av antalet anmälda brott, där ärendevolymer har minskat för stöldbrott.⁴

Vissa typer av brott kräver mer resurser att utreda än andra och att kunna följa utvecklingen av dessa över tid är viktigt för rättsväsendet. Antalet inkomna särskilt resurskrävande brottsmisstankar⁵ låg på en oförändrad nivå jämfört med föregående år, 36 066 relaterat till 36 077 år 2024. Här ingår mord och dråp, allmänfarliga brott, allvarliga narkotikabrott, våldtäkt, rån, grov misshandel, grovt vapenbrott samt allvarliga brott mot frihet och frid. Undergrupperna våldtäkt, grov misshandel, allvarliga narkotikabrott och allmänfarliga brott har ökat, medan övriga undergrupper har minskat. Grovt vapenbrott (-19 procent) och rån (-13 procent) har de största procentuella minskningarna. Se mer om kategorin särskilt resurskrävande brott i avsnittet Lagföring.

Utfödet ökade i takt med inflödet

Under året ökade antalet avslutade ärenden med 3,5 procent, vilket motsvarar förändringen för antalet inkomna ärenden. Även antalet beslutade brottsmisstankar har ökat ungefär lika mycket som inflödet (+3 procent).

⁴ <https://bra.se/statistik/statistik-om-rattsvasendet/anmalda-brott>

⁵ Kategoriseringen är hämtad från det myndighetsgemensamma arbetet "Bedömning av framtida verksamhetsvolym".

För beslutade brottsmisstankar finns, till skillnad från för ärenden, möjlighet att följa upp vilken typ av beslut som fattats. Lagföringsbesluten utgör den största beslutsgruppen. Av lagföringsbesluten är 84 procent beslut om åtal och 13 procent är strafförelägganden. De återstående 3 procenten utgörs främst av åtalsunderlåtelse men också beslut om företagsbot. Se vidare i avsnittet Lagföring.

Tabell 2. Avslutade ärenden och beslutade brottsmisstankar, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Avslutade ärenden	186 960	199 249	206 288	7 039	3,5 %
Beslutade brottsmisstankar	393 663	408 471	422 322	13 851	3,4 %
Förundersökning inleds inte	1,3 %	1,7 %	1,7 %		0,0 %-enheter
Förundersökning läggs ned	29,9 %	30,8 %	31,9 %		1,1 %-enheter
Åtal väcks inte	3,5 %	3,5 %	3,7 %		0,3 %-enheter
Lagföringsbeslut*	51,9 %	51,0 %	49,6 %		-1,4 %-enheter
Övriga beslut**	13,5 %	13,1 %	13,1 %		0,0 %-enheter

* Här ingår strafföreläggande, åtalsunderlåtelse, åtal och företagsbot som ersätter personligt straffansvar.

** Här ingår förundersökningsledning överlämnas till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas och andra administrativa beslut som avslutar åklagarhandläggningen.

Av de beslutade brottsmisstankarna avser 20 procent en kvinnlig misstänkt och 79 procent en manlig misstänkt. För 1 procent framgår inte den misstänkta personens kön. Könsfördelningen är därmed densamma som för inkomna brottsmisstankar.

Andelen och fördelningen av beslut i åtalsfrågan samt könsuppdelad statistik redovisas i tabell i bilaga 2.

Bevisproblem är det vanligaste skälet till att en förundersökning läggs ned

En åklagare kan besluta om förundersökningsbegränsning, vilket innebär att en förundersökning inte inleds eller att den läggs ned. Det vanligaste skälet till att åklagare beslutar om förundersökningsbegränsning är att koncentrera brottsutredningar till de mest väsentliga delarna för att få en snabb och effektiv lagföring.

Den typ av brott där beslut om förundersökningsbegränsning under året var vanligast var ärekränkingsbrott, där förundersökning i majoriteten av fallen inte inleddes. I vålds- och sexualbrott är förundersökningsbegränsning däremot ovanligt.

Även polisens förundersökningsledare kan fatta beslut om förundersökningsbegränsning. I dessa fall innebär det att brottsmisstanken aldrig kommer till åklagare. Inom Polismyndigheten är förundersökningsbegränsningar relativt vanliga för brotten tillgrepp i butik och bedrägerier.

Antalet beslut att inte inleda en förundersökning har ökat med 3 procent, men utgör endast knappt 2 procent av alla beslut om att avsluta en brottsmisstanke. Hälften av dessa var beslut om förundersökningsbegränsning. Denna motivering vid beslut att inte inleda förundersökning rör oftast åtalsprövningar för ärekränkingsbrott.

Åklagare har lagt ned inledda förundersökningar med hänvisning till reglerna om förundersökningsbegränsning i 14 procent av fallen. Det är, trots en viss ökning av antalet, en något lägre andel jämfört med de senaste åren. Detta beror på att andra typer av nedläggningsbeslut ökat

Tabell 3. Beslut av åklagare att inte inleda samt att lägga ned förundersökning, med särredovisning av förundersökningsbegränsningar, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Förundersökning inleds inte	5 264	6 796	7 006	210	3,1%
varav förundersökningsbegränsningar	2 689	3 378	3 517	139	4,1%
Andel förundersökningsbegränsningar av beslutet att förundersökning inte inleds	51,1%	49,7%	50,2%		0,5%-enheter
Förundersökning läggs ned	117 559	125 784	134 637	8 853	7,0%
varav förundersökningsbegränsningar	17 216	17 422	18 273	851	4,9%
Andel förundersökningsbegränsningar av beslutet att förundersökning läggs ned	14,6%	13,9%	13,6%		-0,3%-enheter

mer. Den vanligaste motiveringen när förundersökning lagts ned är bevisproblem, vilket var fallet i ca 60 procent av besluten om nedlagd förundersökning.

Antalet öppna ärenden ökade mindre än inflödet

Med brottsmisstankar i balans menas här brottsmisstankar som på något sätt är under handläggning vid Åklagarmyndigheten. Ärenden i balans är detsamma som öppna ärenden, vilket normalt sett innebär att de är under handläggning inom myndigheten i någon del.

Totalt sett har antalet balanserade ärenden ökat till 72 130 (+0,7 procent) sedan förra årsskiftet. Ärenden som inte innehåller något brott har ökat till 2 460 ärenden (+14 procent). I denna ärendekategori ingår exempelvis kontaktförbud och ansökningar om internationellt rättsligt samarbete. Balansen består till 37 procent av ärenden som innehåller ett flertal olika brottstyper. Antalet öppna ärenden av denna karaktär har minskat med 1 procent i förhållande till föregående årsskifte.

Antalet brottsmisstankar i balans minskade istället med 3 procent, se tabell 4. Att antalet brottsmisstankar i balans minskat medan antalet ärenden ökat kan förklaras med att det i genomsnitt blivit färre brottsmisstankar i respektive ärende. Detta är en utveckling som pågått under flera år och kan kopplas till polisens utredningsstrategi som bland annat innebär att fokusera brottsutredningen på de brottsmisstankar som förväntas leda till lagföring och inte utreda brottsmisstankar som inte förväntas ha någon påverkan på påföljden.

Tabell 4. Totalt antal ärenden och brottsmisstankar i balans vid utgången av åren 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Ärenden i balans	69 604	71 603	72 130	527	0,7%
Brottsmisstankar i balans	148 209	144 228	140 019	-4 209	-2,9%

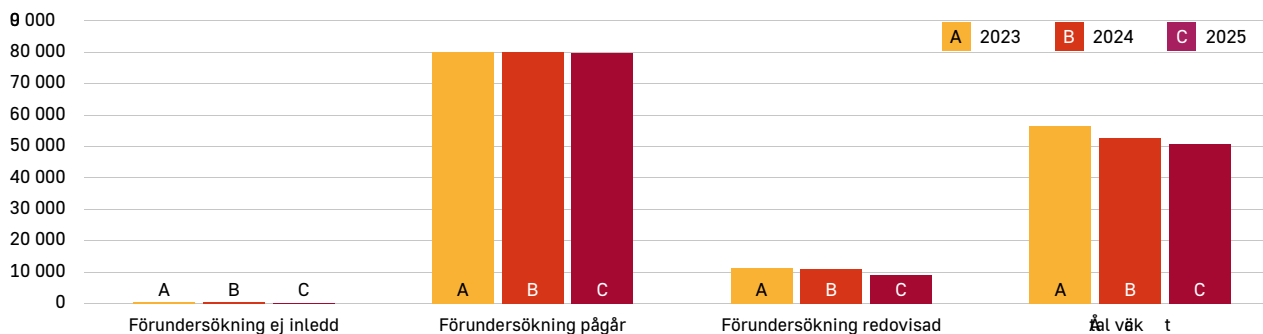
Tydligt minskade balanser för redovisade förundersökningar

De balanserade brottsmisstankarna kan delas in efter vilken status i handläggningen de befinner sig vid mätillfället. I figur 5 framgår att antalet misstankar där förundersökning ej inletts är litet och antalsmässigt inte

förändrades särskilt mycket under året. Antalet brottsmisstankar i pågående förundersökningar minskade med knappt 1 procent.

Antalet brottsmisstankar med redovisad förundersökning har minskat med 16 procent jämfört med förra årsskiftet. Detta är, till skillnad från pågående förundersökningar och brottsmisstankar där åtal väckts, ett skede i handläggningen där åklagaren själv har stor möjlighet att påverka handläggningen. Balansläget illustrerar därför förmågan att hantera inflödet.

Figur 5. Antal brottsmisstankar i balans vid utgången av åren 2023–2025

Underlag till figur 5. Antal brottsmisstankar i balans vid utgången av åren 2023–2025

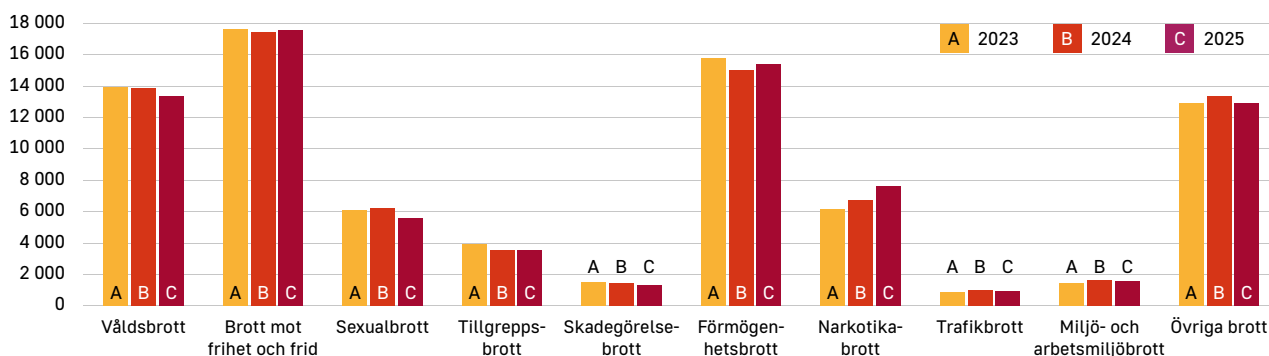
	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Förundersökning ej inledd	364	352	306	-46	-13,1 %
Förundersökning pågår	80 164	80 189	79 679	-510	-0,6 %
Förundersökning redovisad	11 279	10 856	9 138	-1 718	-15,8 %
Åtal väckt	56 402	52 831	50 896	-1 935	-3,7 %
Totalt	148 209	144 228	140 019	-4 209	-2,9 %

Även antalet öppna brottsmisstankar där åtal väckts har minskat under året (-4 procent). Att antalet åtalsbeslut har ökat samtidigt som denna balans minskat medför att myndigheten, tillsammans med domstolarna, har förmått öka genomströmningen av brottmål.

Utvecklingen för olika brottsgrupper i de pågående förundersökningarna är av särskilt intresse. Dessa omfattar enbart åklagarledda utredningar. I figur 6 framgår att de brottsgrupper där åklagare har flest brottsmisstankar i pågående förundersökningar är brott mot frihet och frid (exempelvis olaga hot, ofredande och barnfridsbrott), följt av förmögenhetsbrott, våldsbrott och gruppen övriga brott.

Gruppen sexualbrott står för den kraftigaste antalsmässiga minskningen. Volymen av brottsmisstankar där förundersökning pågår som avser våldtäkt minskade med 13 procent. För tre av tio brottsgrupper har antalet balanserade brottsmisstankar där förundersökning pågår ökat under året och narkotikabrott har den kraftigaste ökningen. Det är främst brott som avser narkotikainnehav som svarar för denna ökning (+25 procent).

Figur 6. Antal åklagarledda brottsmisstankar i balans för ärenden där förundersökning pågår, per brottsgrupp vid utgången av åren 2023–2025

Underlag till figur 6. Antal åklagarledda brottsmisstankar i balans för ärenden där förundersökning pågår, per brottsgrupp vid utgången av åren 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Våldsbrott	13 907	13 824	13 374	-450	-3,3%
Brott mot frihet och frid	17 638	17 404	17 557	153	0,9%
Sexualbrott	6 077	6 201	5 565	-636	-10,3%
Tillgreppsbrott	3 891	3 555	3 535	-20	-0,6%
Skadegörelsebrott	1 467	1 463	1 280	-183	-12,5%
Förmögenhetsbrott	15 767	15 019	15 357	338	2,3%
Narkotikabrott	6 160	6 741	7 606	865	12,8%
Trafikbrott	891	990	901	-89	-9,0%
Miljö- och arbetsmiljöbrott	1 451	1 643	1 575	-68	-4,1%
Övriga brott	12 915	13 349	12 929	-420	-3,1%
Samtliga brott	80 164	80 189	79 679	-510	-0,6%

I gruppen våldsbrott ingår även delmängden mord och dråp som tidigare haft en kraftig balansökning, kopplat till en stor inflödesökning. Det senaste året minskade inflödet. Även antalet brottsmisstankar med pågående förundersökning minskade (-3 procent).

Gamla balanser minskar påtagligt

Bevisning i brottsutredningar är ofta färskvara. Det är därför viktigt att det inte går för lång tid innan brott utreds färdigt. En tydlig minskning av antalet gamla balanserade brottsmisstankar har skett under året (-20 procent). Av de balanserade brottsmisstankarna vid årsskiftet hade mindre än 16 procent inkommit till åklagare mer än ett år tidigare. Vid föregående årsskifte var motsvarande andel 19 procent.

Ställt i relation till antalet inkomna brottsmisstankar under ett år (2024) är det i medeltal 3,5 procent gamla brottsmisstankar och de flesta brottsgrupper har en andel mellan 2 och 4 procent. För trafikbrott är det ytterst ovanligt med gamla brottsmisstankar (0,2 procent) medan gamla misstankar om miljö och arbetsmiljöbrott samt förmögenhetsbrott är de mest frekventa (10 procent).

Balanssituationen för brottsmisstankar kan ofta påverkas av stora ärenden med många brottsmisstankar. För att tydligare kunna se trender används därför antalet ärenden som innehåller brottsmisstankar som är äldre än ett år och ännu inte har ett slutligt åklagarbeslut som indikator.

Bevisning är ofta färskvara, därför är det viktigt att snabbt utreda brott. Under året minskade antalet gamla brottsmisstankar med 20 procent.

Dessa ärenden uppgick till 4 462 i slutet av året, vilket innebär en minskning med 14 procent det senaste året. Antalet ärenden i den gamla balansen utgör 18 procent av alla ärenden med öppna misstankar.

Nedbrutet på olika brottsgrupper kan man se att antalet gamla ärenden har minskat för samtliga brottsgrupper. De tydligaste minskningarna har skett för trafikbrott, våldsbrott, skadegörelsebrott, sexualbrott och tillgreppsbrott där den gamla balansen har minskat med 20 procent eller mer under året. De flesta ärenden i den gamla balansen avser förmögenhetsbrott. Denna brottsgrupp har minskat med 9 procent under året. En mer aktiv styrning och rotelvårdsarbete kan vara förklaringar till att gamla balanser minskar.

Mer omfattande utredningar kan förväntas medföra längre utredningstider

Att antalet ärenden med gamla brottsmisstankar minskar är positivt i flera avseenden. Varken misstänkta eller målsäganden ska behöva vänta lång tid på besked om ett eventuellt åtal. Det finns också risk att bevisningen kan påverkas negativt av lång utredningstid. Bland annat kan vittnens minnesbilder förändras och blekna och digitala spår hinna raderas.

Å andra sidan är det inte realistiskt att förvänta sig en återgång till nivåer av äldre ärenden som var aktuella för fyra år sedan eftersom förutsättningarna för brottsutredning påverkas av flera yttre faktorer. Ett par exempel som kan bidra till utdragna utredningstider är:

- Förekomst av omfattande teknisk bevisning, som inte sällan inhämtats med hemliga tvångsmedel.
- Ökade krav på att utreda även andra aspekter än det rent straffrättsliga, såsom eventuella brottsvinster och grund för förverkandeyrkanden, och att utreda om det finns grund för utvisningsyrkanden.
- Många misstänkta i ett ärende som ska höras mot varandras uppgifter.

Utredningstiderna påverkas även i stor utsträckning av utredande myndighets resursfördelning och prioriteringar. Det är en angelägen fråga för Åklagarmyndigheten att tillsammans med Polismyndigheten fokusera på att utredningar inte ska pågå för lång tid.

Kostnad för utredning och lagföring

Fördelningen av Åklagarmyndighetens intäkter och kostnader till verksamhetsdelarna Utredning och lagföring samt Rättsutveckling och rättslig styrning baseras på tidmätningar som genomförts vid två tillfällen under 2025. Sammanlagt har 95 procent av den totala tiden använts till området Utredning och lagföring (2024 var andelen 96 procent). Se även avsnittet Ekonomi.

Enligt förordning om årsredovisning och budgetunderlag (2000:65) ska Åklagarmyndigheten redovisa antal och styckkostnad för handläggningen av ärendeslag som har stora volymer. Syftet är att tillgodose regeringens behov av effektorienterad information kopplad till de mål och krav som regeringen har angett.

Det resultatmått som myndigheten valt att beräkna styckkostnad för är antalet beslutade brottsmisstankar. De utgör den absoluta merparten av det operativa inflödet. En åklagare måste fatta ett formellt beslut för varje brottsmisstanke, oavsett om den leder till lagföring eller inte. Antalet brottsmisstankar illustrerar därigenom myndighetens arbete inom uppdraget att se till att personer som begår brott blir föremål för utredning och lagföring. För brottsmisstankar finns också större möjligheter att göra

I genomsnitt kostade det 6 493 kronor att handlägga en brottsmisstanke under 2025. Miljö- och arbetsmiljöbrott var dyrast i sammanhanget.

uppdelningar och analysera olika brottsgrupper än för ärenden, vilka ofta kan vara av blandkaraktär. Hur ärenden och brottsmisstankar förhåller sig till varandra framgår av figur 3.

Den genomsnittliga kostnaden för att handlägga en brottsmisstanke var 6 493 kronor under 2025 (6 237 kronor 2024). Ökningen av styckkostnaden med 4 procent beror på att kostnaderna ökat mer än antalet beslutade brottsmisstankar (+8 procent jämfört med +3 procent). Styckkostnaden och utvecklingen av styckkostnaden bör inte användas som mått på produktivitet, av flera anledningar. Beräkningen påverkas av ärendesammansättningen, vilken kan förändras över tid. De senaste åren har en förskjutning skett mot en större andel ärenden som är alltmer komplexa och kompetens- och tidskrävande att handlägga. Därutöver är det även svårt att mäta hur tillkomna resurser påverkar kvaliteten i handläggningen.

Eftersom vissa brott tar betydligt längre tid att utreda än andra, och därmed kan antas vara dyrare, redovisas kostnaden per beslutad brottsmisstanke även uppdelad på olika brottskategorier.

För de brottsgrupper som har en hög andel åklagarledda förundersökningar är tidsåtgången högre och därmed även kostnaderna. I miljö- och arbetsmiljöbrott, sexualbrott och våldsbrott är andelen åklagarledda förundersökningar närmare eller över 90 procent medan den i trafikbrott endast är 6 procent. Det bör observeras att det handlar om genomsnittsvärden och att kostnaden kan variera avsevärt även för brottsmisstankar inom samma brottsgrupp.

Tabell 5. Kostnad (kronor) per brottsmisstanke och brottsgrupp, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Våldsbrott	11 212	12 061	11 309	-752	-6,2%
Brott mot frihet och frid	3 759	3 980	4 308	328	8,3%
Sexualbrott	13 273	12 951	12 311	-639	-4,9%
Tillgreppsbrott	5 668	5 938	6 503	565	9,5%
Skadegörelsebrott	2 680	3 137	2 937	-200	-6,4%
Förmögenhetsbrott	4 015	4 744	5 633	889	18,7%
Narkotikabrott	5 430	6 381	6 483	102	1,6%
Trafikbrott	2 090	2 258	2 274	16	0,7%
Miljö- och arbetsmiljöbrott	20 263	19 061	18 704	-357	-1,9%
Övriga brott	5 234	5 844	6 523	679	11,6%
Totalt	5 677	6 237	6 493	255	4,1%

Utvecklingen av tider

Utvecklingen av tider – sammanfattning

- Den genomsnittliga genomströmningstiden, från det att en anmälan kommer in till åklagare för utredning till dess att ett beslut fattats, var 140 dagar (-6 dagar). Hälften av alla beslut fattades inom 65 dagar.
- När förundersökningarna var slutförda tog det i genomsnitt 12 dagar för åklagarna att fatta beslut (-2 dagar). Hälften av alla beslut efter slutförd förundersökning fattades inom 4 dagar.
- Minskningen av genomströmningstiden indikerar att myndigheten, trots de utmaningar som utredningsverksamheten stått inför, har lyckats hantera ett ökat inflöde på ett tillfredsställande sätt. Myndighetens åklagartillväxt på senare år har med stor sannolikhet bidragit till detta. Beslutstiden visar på goda resultat genom en minskning från en redan kort tid. Denna tid har myndigheten också störst möjlighet att påverka.

Genomströmningstiden minskade totalt sett, men utvecklingen ser olika ut i olika brottsgrupper

Den genomsnittliga tiden från att anmälan inkommit till åklagare för utredning till dess att ett beslut fattats har under det senaste året minskat med 6 dagar till 140 dagar, se tabell 6. Efter ett par år med längre genomströmningstider är tiderna nu tillbaka på den nivå som var det normala under åren 2021 och 2022.

Tabell 6. Genomströmningstid och beslutstid, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Genomströmningstid (dagar) från inkommen anmälan till beslut	147	146	140	-5,9	-4,1%
Beslutstid (dagar) från inkommet beslutsunderlag till beslut	15	14	12	-1,4	-9,8%

Mediantiden, den tid inom vilken hälften av alla beslut fattats, minskade under året till 65 dagar (-3 dagar). Sju av tio beslut fattades inom genomsnittstiden på 140 dagar. Att genomsnittstiden är mer än dubbelt så lång som mediantiden beror på att många misstankar beslutas relativt snabbt medan en mindre andel brottsmisstankar har riktigt långa tider – ca 3 procent av brottsmisstankarna har mer än 720 dagars genomströmningstid. En av tre misstankar beslutades inom en månad. Efter ett år hade 90 procent av misstankarna beslutats och efter två år hade 97 procent fått avslutande beslut.

För alla de brottstyper där merparten av brott mot person återfinns (våldsbrott, brott mot frihet och frid samt sexualbrott) ökade genomströmningstiderna under 2024. Denna utveckling har brutits under 2025 och genomströmningstiderna minskade för alla dessa brottsgrupper.

I figur 7 illustreras genomströmningstider fördelat efter brottsgrupper. Särskilt tydlig är minskningen av genomströmningstiden för förmögen-

För alla de brottstyper där merparten av brott mot person återfinns (våldsbrott, brott mot frihet och frid samt sexualbrott) minskade genomströmningstiderna under 2025.

hetsbrott (266 dagar i förhållande till 285 dagar) samt brott mot frihet och frid (118 dagar jämfört med 130 dagar). Inom förmögenhetsbrotten är det främst för bedrägerier som tiderna har förkortats, medan tiderna för trolöshetsbrott och bidragsbrott ökat. Trots minskningen har förmögenhetsbrotten den längsta tiden.

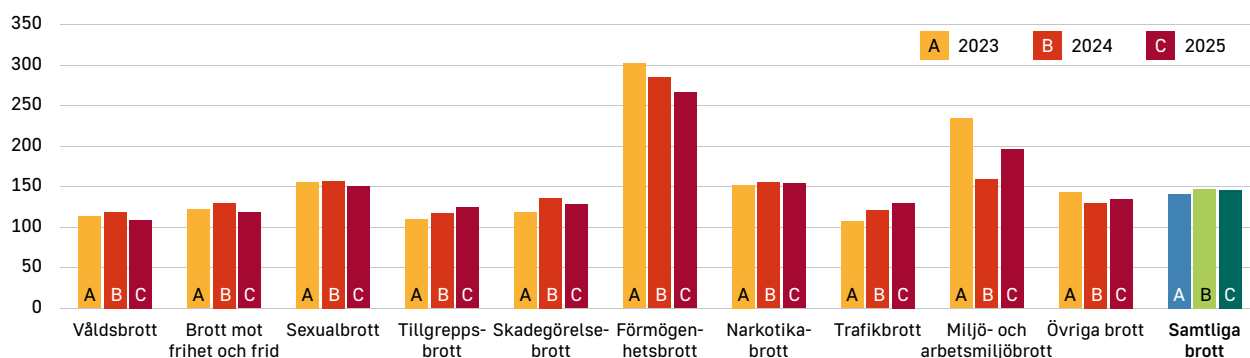
Även för våldsbrott, skadegörelsebrott, sexualbrott och narkotikabrott har genomströmningstiderna minskat under året.

Även om genomströmningstiderna minskat totalt sett, ökade de i 4 av 10 brottsgrupper. Miljö- och arbetsmiljöbrott, tillgreppsbrott, övriga brott och trafikbrott har alla längre genomströmningstid under 2025 jämfört med föregående år. Det är svårt att kunna peka på orsakerna bakom ökningen av tiderna, men det är en negativ utveckling som riskerar att försämra förutsättningarna för lagföring.

Miljö- och arbetsmiljöbrott har den näst längsta genomströmningstiden av samtliga brottsgrupper. Genomströmningstiden har ökat med 37 dagar jämfört med föregående år och förklaras av en längre tid för handläggning av miljöbrott. Genomströmningstiden för miljö- och arbetsmiljöbrott är dock kortare än under 2023.

Tiden för trafikbrott har också ökat det senaste året. För denna typ av brott, där förundersökningen vanligen är polisledd, är antalet misstankar i underlaget till genomströmningstiden relativt litet. De utgör tillsammans endast 1 procent av alla åklagarledda brottsmisstankar. Ett skäl till att

Figur 7. Genomströmningstid i dagar (medelvärde), per brottsgrupp, 2023–2025

Underlag till figur 7. Genomströmningstid i dagar (medelvärde), per brottsgrupp, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025
Våldsbrott	113	119	109	-10,4	-8,7 %
Brott mot frihet och frid	122	130	118	-12,4	-9,5 %
Sexualbrott	156	157	150	-7,4	-4,7 %
Tillgreppsbrott	110	117	124	7,3	6,3 %
Skadegörelsebrott	119	136	128	-8,9	-6,5 %
Förmögenhetsbrott	302	285	266	-19,2	-6,7 %
Narkotikabrott	152	155	154	-1,6	-1,0 %
Trafikbrott	107	121	130	8,5	7,0 %
Miljö- och arbetsmiljöbrott	234	159	196	37,3	23,4 %
Övriga brott	143	130	135	5,4	4,2 %
Samtliga brott	147	146	140	-5,9	-4,1 %

sådana brott ingår i åklagarledda förundersökningar är ofta att utredningen även omfattar andra grövre brott, vars utredningstid påverkar utfallet även för dessa enklare brott.

Det krävs typiskt sett längre tid för att komma fram till ett åtalsbeslut än till ett nedläggningsbeslut. Skillnaden ökade under året, eftersom tiden för den del av brottsmisstankarna där åtal väckts ökade med 1 dag till 174 dagar, samtidigt som tiden fram till beslut om att lägga ned förundersökningen minskade, från 140 till 128 dagar.

Utvecklingen av genomströmningstiderna visar alltså en minskning generellt sett, både mätt som genomsnitt och median. Att tiderna minskat är positivt, även om det är en relativt liten minskning. Att förvänta sig stora generella minskningar är inte realistiskt då utredningarna ofta har utmaningar av den typ som nämnts ovan om gamla balanser, att många utredningar blir alltmer komplexa och kräver fler åtgärder. Det kan till exempel handla om it-forensiska undersökningar av bland annat datorer och mobiltelefoner, inhämtning och bearbetning av uppgifter från hemliga tvångsmedel samt att det ställs större krav på att utreda även andra aspekter än de rent straffrättsliga. Även internationella kopplingar med behov av rättslig hjälp från andra länder innebär ofta långa utredningstider.

Att tiderna för brottsgrupper där merparten av brott mot person återfinns har minskat är också positivt.

Kort och minskande beslutstid

Utöver genomströmningstid mäts också tiden från det att polisen eller annan utredande myndighet överlämnar en färdig förundersökning till Åklagarmyndigheten till dess att åklagaren fattar beslut. Denna tid kallas beslutstid. Beslutstiden omfattar den del av utrednings och lagföringsprocessen där åklagare i störst utsträckning har möjlighet att påverka handläggningstiden. Tiden har minskat under året, vilket är en positiv utveckling. Den genomsnittliga tiden från inkommet beslutsunderlag till beslut fortsatte att minska under året till 12 dagar (-2 dagar), se tabell 6. En trolig bidragande orsak är att arbetssättet inom ramen för snabbförfarande i brottmål under denna period etablerats vid samtliga åklagarkammare. Medianvärdet, det vill säga den tid inom vilken hälften av alla beslut fattas, var oförändrat på 4 dagar.

I enkla ärenden, som exempelvis kan återfinnas i brottsgrupperna trafik och narkotikabrott, går det vanligen snabbt att fatta beslut. I dessa brottsgrupper är tiden 6 respektive 8 dagar i genomsnitt. I brottsgrupper där beslutsunderlaget vanligen utgörs av mer omfattande utredningar tar det ofta något längre tid. För exempelvis de tre kategorierna med brott mot person var tiden i medeltal 16 dagar (-3 dagar) och för förmögenhetsbrotten var den genomsnittliga tiden 20 dagar (-6 dagar). Beslutstiden har det senaste året ökat marginellt för tillgreppsbrott, skadegörelsebrott, narkotikabrott och trafikbrott.

Utvecklingen av lagföring

Utvecklingen av lagföring – sammanfattning

- En central del i Åklagarmyndighetens uppdrag är att se till att personer som begår brott blir föremål för lagföring. Under året har 124 281 personer åtalats eller på annat sätt lagförts för brott, en ökning med 1 711 personer jämfört med föregående år (+1,4 procent).
- Antalet brottsmisstankar med lagföringsbeslut har ökat marginellt, med 0,6 procent.
- Åklagare har fattat beslut om lagföring för minst ett brott i drygt 65 procent av de fall där en person misstänkts, en minskning med 1 procentenhet från 2024. Även andelen brottsmisstankar med lagföringsbeslut har minskat (-1,6 procentenheter). Minskningen beror på en förskjutning av ärendesammansättningen till en större andel mer svårutredda brott.
- Den kraftiga ökningen av antalet personer lagförda för mord och dråp (inklusive försök) under 2023 har avstannat under 2024 och 2025. Totalt lagfördes 686 personer (-2 procent) under året.
- Givet den förskjutning av ärendesammansättningen som skett, mot en större andel svårutredda brott, är ökningen av antalet lagförda personer en positiv utveckling. På sikt bör även lagföringsandelen öka, givet de resursförstärkningar som rättsväsendet fått under senare år.

För utvecklingen av lagföring inom specifika och övriga prioriterade brotts-typer, se avsnittet Resultat och återrapportering för särskilda områden.

Att personer som begår brott blir föremål för lagföring är en central del av Åklagarmyndighetens uppdrag. Antalet lagförda personer är därför ett viktigt mått på de brottsutredande myndigheternas gemensamma resultat. Eftersom inflödet till myndigheten kan variera är det även viktigt att följa andelen lagförda. Om ingen påtaglig kvalitativ förändring sker av inflödet bör andelen kunna hållas konstant eller öka.

Under året lagfördes 1,4 procent fler personer jämfört med föregående år. Andelen lagförda personer har däremot minskat, vilket beror på att antalet misstänkta personer i nedlagda ärenden har ökat mer än antalet lagförda personer totalt. Det kan i sin tur bero på många olika saker, men förändringar i ärendesammansättningen är en delförklaring.

Under året lagfördes drygt 124 000 personer för brott, vilket var 1 700 fler än föregående år.

Tabell 7. Lagföringsbeslut, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Antal personer med lagföringsbeslut	117 135	122 570	124 281	1 711	1,4%
Andel personer med lagföringsbeslut	67,4%	66,3%	65,4%		-0,9%-enheter
Antal brottsmisstankar med lagföringsbeslut	204 240	208 217	209 566	1 349	0,6%
Andel brottsmisstankar med lagföringsbeslut	59,9%	58,7%	57,1%		-1,6%-enheter

Ökat antal lagförda personer i åklagarledda utredningar, men oförändrat i polisledda utredningar

Polisen är som princip förundersökningsledare för brott som är av enklare karaktär, medan de åklagarledda utredningarna gäller allvarigare brott eller mer komplexa utredningar.

I de åklagarledda utredningarna har antalet lagförda personer ökat med 7 procent, till 25 843. Lagföringsandelen har ökat marginellt, från 29,9 till 30,3 procent.

Brott i parrelation är som regel åklagarledda så fort en misstänkt person finns, liksom för sexualbrott, och för brott mot barn under 18 år är åklagare alltid förundersökningsledare. I dessa brottsgrupper har antalet lagförda personer sammantaget ökat med 3 procent till 8 677. Se vidare i avsnittet Särskilt utsatta brottsoffer.

Fler personer lagfördes för särskilt resurskrävande brott

En delmängd av de lagförda personerna som är särskilt relevant att titta närmare på är de som lagförts för brott i kategorin särskilt resurskrävande brott. Antalet personer som lagförts för sådana brott har ökat med 1 procent det senaste året, från 8 087 till 8 172. För delmängden mord och dråp (försök, förberedelse och stämpling till mord och dråp samt fullbordat brott) minskade antalet lagförda personer till 686, en minskning med 2 procent under 2025. Antalet lagförda personer för mord och dråp är

dock påtagligt högre än under åren 2021–2022, då årligen ca 450 personer lagfördes för denna brottstyp. En förklaring till den högre nivån kan vara att det har skett en utveckling mot att fler personer är inblandade i planering och genomförande av grova våldsbrott. Bland annat tack vare en utökad användning av hemliga tvångsmedel kan fler av dessa personer också identifieras, vilket är i linje med inriktningen att i större utsträckning utreda och lagföra inte bara gärningspersonerna utan även anstiftare och medhjälpare.

I brottsgruppen allvarliga brott mot frihet och frid har antalet lagförda personer ökat med 10 procent under året. För grupperna grov misshandel och allvarliga narkotikabrott ses försiktiga ökningar av antalet lagförda personer med mellan 1 och 3 procent. Att den totala ökningen av antalet lagförda för särskilt resurskrävande brott trots dessa ökningar endast är 1 procent beror på att antalet lagförda för grovt vapenbrott, allmänfarliga brott och rån har minskat med mellan 2 och 14 procent.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att i de åklagarledda utredningarna ses en ökning av antalet lagförda personer, både totalt sett och för olika prioriterade brottstyper.

Ingen ökning av antalet lagförda personer i polisleda utredningar

De flesta lagföringar handlar om mängdbrott, sådana brott som ingår i polisleda utredningar och är brott av så kallad enkel beskaffenhet. Antalet lagförda personer i polisleda utredningar var under året 98 438, vilket är i nivå med föregående år, och de utgör 79 procent av alla lagförda personer. Denna andel har minskat under de senaste tre åren, vilket indikerar att Åklagarmyndigheten i större utsträckning arbetar med mer komplicerade och omfattande förundersökningar.

Lagföringsandelen för misstänkta personer i polisleda förundersökningar är hög (94,1 procent). Att lagföringsandelen är så hög är naturligt, eftersom de inkommer till Åklagarmyndigheten först när utredningen färdigställts och den polisiära förundersökningsledaren bedömt att materialet bör kunna ligga till grund för en lagföring.

Vanligare med åtal och mer fokus på att lagföra misstänkta än att lagföra varje brottsmisstanke

Statistik över lagförda brottsmisstankar visar i hur många fall ett enskilt brott kunnat kopplas till en misstänkt person och lett till ett lagföringsbeslut. Det totala antalet lagföringsbeslut har ökat med 0,6 procent, vilket framgår av tabell 7. För brottsmisstankar i åklagarledda förundersökningar har antalet lagföringsbeslut ökat med 5 procent, medan det skett en minskning (-1 procent) för brottsmisstankar i polisleda förundersökningar.

Fördelningen av de olika typerna av lagföringsbeslut har förändrats de senaste åren, med en förskjutning mot åtalsbeslut (se bilaga 2). Sett på lite längre sikt, från 2019, har andelen åtal av alla lagföringsbeslut ökat från 76 till 84 procent medan strafförelägganden minskat från 18 till 13 procent och åtalsunderlåtelse minskat från 6 till 3 procent. Det generella införandet av handläggning inom snabbförfarande i brottmål kan vara åtminstone en delförklaring till denna förskjutning mot lagföring genom åtalsbeslut snarare än strafföreläggande och åtalsunderlåtelse. Även en utökad användning av förundersökningsbegränsning hos polisen kan ha bidragit till utvecklingen av minskat antal åtalsunderlåtelse.

Att utreda en misstänkt för många brott av samma typ ger ett begränsat utfall i form av hårdare straff vid fällande dom, jämfört med att fokusera på ett fåtal misstankar. De regler om förundersökningsbegränsning som

Sedan 2019 har andelen åtal av alla lagföringsbeslut ökat från 76 till 84 procent.

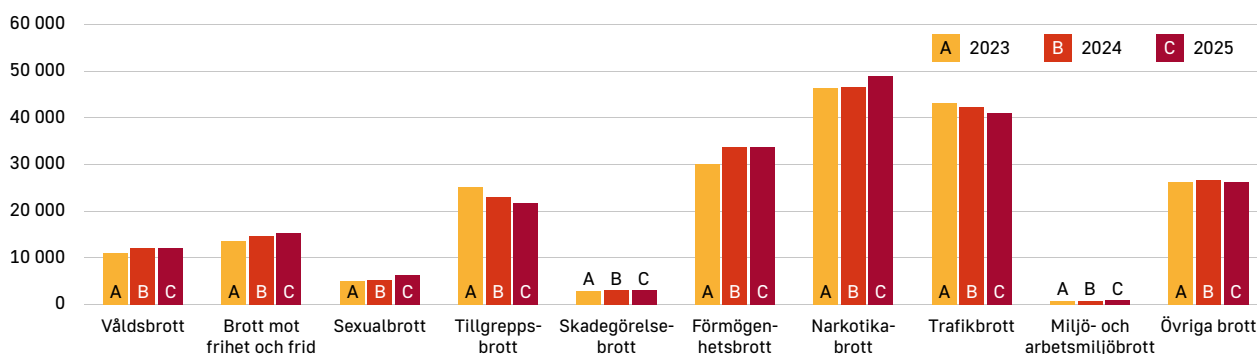
finns syftar till att kunna begränsa utredningarna till de mest väsentliga delarna för att få en effektiv lagföring, förutsatt att inget väsentligt enskilt eller allmänt intresse åsidosätts. Som framgår av tabell 7 har åklagare fattat beslut om lagföring för minst ett brott i drygt 65 procent av de fall där en person misstänkts. Andelen brottsmisstankar med lagföringsbeslut är lägre, 57 procent. Skillnaden illustrerar det fokus som ligger på att lagföra misstänkta personer snarare än att lagföra varje enskilt brott. Det genomsnittliga antalet lagföringsbeslut per misstänkt person har också minskat de senaste åren, från 1,9 till 1,7 mellan 2021 och 2025. Se även statistik över förundersökningsbegränsningar i tabell 3.

Fler lagföringsbeslut för narkotikainnehav men färre för ringa stöld

Av figur 8 framgår att den största ökningen av antalet lagföringsbeslut ses för narkotikabrotten, där antalet ökat med 2 362 (+5 procent). Innehav av narkotika står för den största antalsmässiga ökningen av lagföringsbeslut i denna brottsgrupp.

Antal lagföringsbeslut som avser tillgreppsbrott har under året minskat med knappt 6 procent. Detta kan förklaras av en tydlig minskning av ringa stöld, en brottstyp som vanligtvis ingår i polisleda utredningar.

Figur 8. Antal brottsmisstankar som lett till lagföring, per brottsgrupp, 2023–2025

Underlag till figur 8. Antal brottsmisstankar som lett till lagföring, per brottsgrupp, 2023–2025

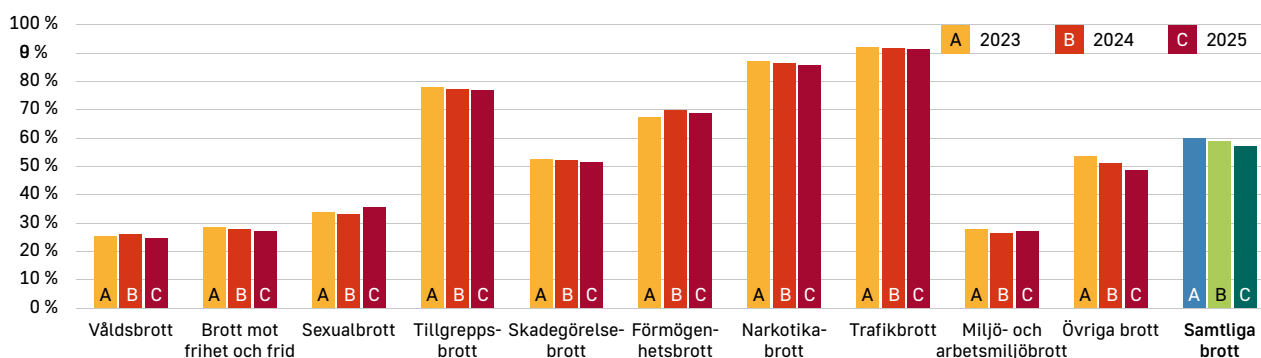
	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Våldsbrott	11 010	12 123	12 171	48	0,4%
Brott mot frihet och frid	13 533	14 718	15 392	674	4,6%
Sexualbrott	4 985	5 194	6 241	1 047	20,2%
Tillgreppsbrott	25 146	23 042	21 683	-1 359	-5,9%
Skadegörelsebrott	2 936	3 103	3 198	95	3,1%
Förmögenhetsbrott	30 082	33 686	33 740	54	0,2%
Narkotikabrott	46 396	46 538	48 900	2 362	5,1%
Trafikbrott	43 190	42 326	41 062	-1 264	-3,0%
Miljö- och arbetsmiljöbrott	752	805	895	90	11,2%
Övriga brott	26 210	26 682	26 284	-398	-1,5%
Samtliga brott	204 240	208 217	209 566	1 349	0,6%

Ärendesammansättningen, det vill säga vilka brott och hur många som kommer in till myndigheten, påverkar den övergripande lagföringsnivån. Som framgår av figur 9 har vissa brottsgrupper en mycket hög lagföringsnivå, där mer än 7 av 10 brottsmisstankar leder till lagföring. Det är då fråga om enkla brott som utreds av polis och redovisas som färdiga utredningar. I andra brottsgrupper ligger lagföringsnivån väsentligt lägre, runt 3 av 10 brottsmisstankar.

Till skillnad från antalet beslutade brottsmisstankar, som ökat, minskade andelen brottsmisstankar som lett till lagföring till 57,1 procent (-1,6 procentenheter). Detta förklaras huvudsakligen av att det fattades färre beslut om brottsmisstankar om enkla brott, trafikbrott och tillgreppsbrott, där lagföringsandelen är hög och fler beslut om misstankar om sexualbrott och brott mot frihet och frid, vilket är brottsgrupper där lagföringsandelen vanligen är relativt låg.

Förändringen i lagföringsandel speglar alltså snarast en förändring av ärendesammansättningen. Minskningen av lagföringsandelen bör därmed inte bedömas som en försämring, eftersom det skett en förändring av inflödet som påverkat förutsättningarna för utfallet.

Figur 9. Andel brottsmisstankar som lett till lagföring, per brottsgrupp, 2023–2025

Underlag till figur 9. Andel brottsmisstankar som lett till lagföring, per brottsgrupp, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring procentenheter 2024-2025
Våldsbrott	25,2%	25,8%	24,6%	-1,2
Brott mot frihet och frid	28,4%	27,8%	27,0%	-0,8
Sexualbrott	33,8%	33,1%	35,5%	2,5
Tillgreppsbrott	77,9%	77,0%	76,7%	-0,3
Skadegörelsebrott	52,4%	52,1%	51,5%	-0,6
Förmögenhetsbrott	67,1%	69,9%	68,8%	-1,0
Narkotikabrott	87,1%	86,5%	85,6%	-0,9
Trafikbrott	92,0%	91,8%	91,2%	-0,6
Miljö- och arbetsmiljöbrott	27,6%	26,2%	27,1%	0,9
Övriga brott	53,4%	51,1%	48,7%	-2,4
Samtliga brott	59,9%	58,7%	57,1%	-1,6

Resultat och återrapportering för särskilda områden

I detta avsnitt redovisas resultatet för myndighetens prioriterade områden och för områden där myndigheten har särskilda återrapporteringskrav.

Särskilt utsatta brottsoffer

Särskilt utsatta brottsoffer – sammanfattning

- Antalet inkomna brottsmisstankar liksom andelen brottsmisstankar som utgör brott mot särskilt utsatta brottsoffer ökade under 2025.
- Både andelen och antalet lagförda personer i brottskategorin brott mot barn har ökat något, liksom antalet lagförda personer för brott i parrelation.
- Särskilda utbildningsinsatser har genomförts med anledning av den nya kontaktförbudslagstiftningen som trädde i kraft den 1 juli 2025 och antalet beslutade och beviljade kontaktförbud har fortsatt att öka.
- Åklagarmyndighetens bedömning är att resultaten för arbetet med att utreda och lagföra brott mot särskilt utsatta brottsoffer har utvecklats positivt under 2025.
- Under 2026 fortsätter arbetet med att kraftsamla kring utredningar av SUB-ärenden och samverkan med Polismyndigheten kommer att utvecklas ytterligare.

Återrapportering enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska redovisa hur myndigheten säkerställt en ökad operativ förmåga i arbetet med att bekämpa mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer, hedersrelaterat våld och förtryck, brott mot barn samt bekämpandet av köp av sexuell tjänst och människohandel för sexuella ändamål. Vidtagna och planerade åtgärder inom befintliga ekonomiska ramar för att öka lagföringen ska särskilt redovisas samt hur samverkan bedrivs med Polismyndigheten rörande dessa ärenden.

Brott i parrelation, brott mot barn, sexualbrott och hedersrelaterat våld och förtryck är brottskategorier som samlas under begreppet särskilt utsatta brottsoffer (SUB). Brotten är ofta svåra att utreda vilket kan leda till längre utredningstider. Därtill är brotten inte sällan riktade mot närstående och ärendena präglas av bevissvårigheter. Det leder ofta till att en stor del av brottsmisstankarna läggs ned.

Brottskategorierna som omfattas av SUB är en viktig del i både grund- och vidareutbildning till åklagare och handläggare. Åklagarmyndigheten har därutöver under året vidtagit flera åtgärder för att säkerställa en ökad operativ förmåga i utredning och lagföring av dessa brott, exempelvis genom insatser för kunskapsspridning om rättsliga vägledningar och aktiviteter med syfte att förbättra och kraftsamla kring dessa utredningar.

Vid årets nationella erfarenhetsseminarium för åklagare som handlägger SUB-brott låg det huvudsakliga fokuset på sexualbrott. Andra ämnen som avhandlades var bland annat polisens arbete med kartläggning av riskfaktorer inom brott i parrelation, Rättsmedicinalverkets regeringsuppdrag om strypvåldets farlighet samt den nya kontaktförbudslagstiftningen. Seminariet, som återkommer årligen, syftar till att presentera rättslig utveckling och metodutveckling samt ge möjlighet till erfarenhetsutbyte och information.

Inom alla åklagarområden finns åklagare med särskild utbildning och erfarenhet inom ämnesområdet. På nationell nivå finns ämnesspecialister som bland annat ansvarar för att leda de nationella rättsliga nätverken. De bidrar också till kompetensutveckling inom myndigheten. I den löpande samverkan med Polismyndigheten genomförs också myndighetsgemensamma aktiviteter och utbildningar. Bland dem kan särskilt nämnas den workshop om hedersrelaterat våld och förtryck som anordnades inom ramen för regeringsuppdraget att stärka samverkan för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor, våld i nära relation och hedersrelaterat våld och förtryck, inklusive ärenden där barn är involverade. Studiebesök till ett annat åklagarområde och annan polisregion för erfarenhetsutbyte har också genomförts av åklagare och utredare från polisen gemensamt.

De ovan beskrivna åtgärderna i kombination med att aktuella brottstyper fortsatt prioriteras internt och i samverkan med framför allt Polismyndigheten bedöms starkt ha bidragit till att antalet lagförda personer i brottskategorin SUB⁶ ökat med över 3 procent jämfört med 2024. Trots att antalet inkomna brottsmisstankar i SUB ökat med över 5 500 (+6 procent) sedan 2024 är andelen lagförda personer oförändrad. Bedömningen är att senare års ökning av resurser till myndigheten haft en positiv inverkan och myndighetens arbete med SUB får totalt sett bedömas som godtagbart. I syfte att ytterligare utveckla och förbättra arbetet med brottskategorin planerar Åklagarmyndigheten att under 2026 ytterligare kraftsamla kring utredningarna av SUB-ärenden genom att bland annat ta fram och införa rättsliga vägledningarna av SUB-ärenden genom att bland annat ta fram och införa rättsliga vägledningarna, fortsätta utveckla samverkan med Polismyndigheten om arbetssätt och resurssättning samt säkerställa att behov av kontaktförbud utreds och att reaktioner mot överträdelser sker snabbt.

Brott mot barn

Begreppet brott mot barn avser här våldsbrott, sexualbrott, brott mot frihet och frid samt rån mot personer under 18 år där det, som oftast är fallet, finns särskilda brottskoder som omfattar målsägandens ålder.

Åklagarmyndighetens ambition är att fler utredningar ska leda till att en misstänkt kan lagföras för brott mot barn. Antalet och andelen lagförda personer har ökat något under året, men det rör sig om små förändringar och ingen brottskategori sticker ut särskilt (andelen lagförda för rån och brott mot frihet ökade mest med 4 respektive 3 procentenheter medan andelen lagförda för mord och dråp samt grov misshandel minskade mest med 2 procentenheter). Ett ökat antal lagförda personer med en bibehållen andel lagförda personer samtidigt som antalet inkomna brottsmisstankar har ökat innebär sammantaget en förbättrad lagföring. Vidare visar det att kvaliteten på arbetet och utredningarna är fortsatt god.

Under 2023 mer än fördubblades antalet inkomna brottsmisstankar som avser försök, förberedelse och stämpling till mord eller dråp mot barn, från 99 till 233 brottsmisstankar. Under 2024 och 2025 har antalet

De åtgärder som genomförts under året i samverkan med Polismyndigheten bedöms starkt ha bidragit till att antalet lagförda personer för brott mot särskilt utsatta brottsoffer ökade med 3 procent.

Årets arbete med att införa rättsliga vägledningarna tillsammans med Polismyndigheten antas ha bidragit till att stärka den operativa förmågan att utreda brott mot barn. Utvecklingen har under året varit positiv.

⁶ Vissa hedersbrott ingår ej i denna brottskodsgrupp, läs mer under Hedersrelaterat våld och förtryck.

inkomna brottsmisstankar för dessa brott legat på samma, höga nivå. Jämfört med 2023 har antalet inkomna brottsmisstankar om rån mot barn nästan halverats men för grov misshandel och övriga sexualbrott (ej våldtäkt) har inflödet ökat. Den största ökningen har skett för brottsmisstankar om barnfridsbrott.

Tabell 8. Brott mot barn. Sammanfattande tabell, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Inkomna brottsmisstankar	43 568	45 952	47 237	1 285	2,8 %
Beslutade brottsmisstankar	43 024	45 685	48 547	2 862	6,3 %
Brottsmisstankar som lett till lagföring	8 997	9 517	10 218	701	7,4 %
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring*	23,6 %	23,4 %	23,6 %		0,2 %-enheter
Antal lagförda personer	4 486	4 923	4 979	56	1,1 %
Andel lagförda personer	23,1 %	23,7 %	23,8 %		0,1 %-enheter
Genomströmningstid (dagar)	112	112	109	-2,4	-2,2 %
Beslutstid (dagar)	20	19	16	-2,2	-11,8 %
Balanserade brottsmisstankar	15 331	15 852	15 079	-773	-4,9 %
Andel lagstadgade beslutsfrister som hållits	54,0 %	54,3 %	56,4 %		2,1 %-enheter

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.

Brott mot barn ska utredas med särskild hänsyn till barns utsatta situation. Utredningar om brott mot barn handläggs ofta av särskilda åklagargrupper i nära samarbete med framför allt polisen, socialtjänsten och sjukvården. Samverkan sker till stor del i de barnahus som numera finns på de flesta orter i landet där åklagarkammare finns. Barnahuset är en tvärprofessionell verksamhet med syfte att samtliga representanter för berörda myndigheter och organisationer träffar och lyssnar på barnet vid ett och samma tillfälle. Barnahuset bedöms utgöra en central faktor för att nå framgång i utredningar om dessa typer av brott. Syftet är att ge barnet så bra förutsättningar som möjligt under utredningen och att leva upp till det skyndsamhetskrav som lagstiftaren har satt upp för dessa utredningar. Åklagarmyndigheten deltar även i arbetet med att ta fram ett nationellt informationsmaterial till barn inför, under och efter barnförhör tillsammans med det nationella centret för kunskap om våld mot barn (Barnafred) vid Linköpings Universitet.

Utredningar om brott mot barn handläggs ofta av särskilda åklagargrupper i nära samarbete med framför allt polisen, socialtjänsten och sjukvården.

Mer än hälften av de lagstadgade beslutsfristerna hölls under året

Återrapportering enligt Åklagarmyndighetens instruktion 7 § p.1
Åklagarmyndigheten ska redovisa uppgifter om i vilken utsträckning tidsfristerna enligt 2 a § förundersökningskungörelsen (1947:948) har hållits.

Skyndsamhetskravet innebär att en förundersökning om brott mot barn ska vara avslutad och att beslut i åtalsfrågan ska vara fattat så snart det kan ske och senast inom tre månader från den tidpunkt då det finns någon skälig misstänkt person för brottet. För att säkerställa att utredningarna bedrivs skyndsamt bevakas utredningarna genom beslutsfrister som registreras manuellt i varje ärende.

Andelen hållna beslutsfrister i ärenden om brott mot barn ökade med 2 procentenheter, till 56 procent, vilket är en positiv utveckling.

Andelen beslutsfrister som hålls har ökat med 2 procentenheter jämfört med föregående år men ligger fortsatt på en låg nivå (56 procent). Det är dock positivt att frishållningen ökat och en förklaring till detta kan vara att fokus, enligt metodstödet SUB, ska vara på de brottsmisstankar som tidigt identifieras vara möjliga att lagföra. Det kan ha bidragit till att fler ärenden utreds på kortare tid. En viktig faktor i sammanhanget är den generella utvecklingen av den grova brottsligheten de senaste åren. Rättsväsendets kraftsamling mot det grova våldet i kriminella miljöer har inneburit att stora resurser satsats på utredningen av dessa brott. Allt fler av de grova brotten har begåtts mot barn. Någon förändring bedöms inte ske kommande år och därför planeras för fortsatta åtgärder för att möta behovet.

Trots ökat inflöde kan konstateras att genomströmningstiden, antalet balanserade brottsmisstankar och beslutstider sjunkit jämfört med 2024 (se tabell 8). Sammantaget är det en positiv utveckling och kan innebära att vi nu, som förutspåddes i förra årets årsredovisning, börjar se effekterna av ökade resurser till myndigheten.

För att kunna färdigställa förundersökningar så snart det kan ske och senast inom tre månader är det angeläget att Åklagarmyndigheten även fortsättningsvis prioriterar ärenden om brott mot barn. Resultatet bedöms sammantaget som godtagbart. Även om tydliga framsteg gjorts går det ännu inte att bedöma nivån som god. Mot den bakgrunden har myndigheten identifierat ett behov av fördjupad samverkan med polisen kring utvecklade arbetssätt och resurssättning om dessa brott.

Brott i parrelation, mäns våld mot kvinnor

Kategorin brott i parrelation omfattar våldsbrott, brott mot frihet och frid samt sexualbrott i de fall relationen mellan den som kan misstänkas och målsäganden är eller har varit en parrelation. Av samtliga inkomna brottsmisstankar om våldsbrott avsåg 34 procent våldsbrott i parrelation. För brott mot frihet och frid och sexualbrott är andelen som utgör brott i parrelation 28 respektive 16 procent. Fördelningen tycks vara konstant över tid.

Under året ökade antalet inkomna brottsmisstankar med 10 procent och antalet beslutade misstankar ökade i nästan samma utsträckning. Samtidigt ökade antalet brottsmisstankar i balans något (+2 procent).

Tabell 9. Brott i parrelation. Sammanfattande tabell, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Inkomna brottsmisstankar	33 268	36 546	40 371	3 825	10,5%
Beslutade brottsmisstankar	32 859	36 498	40 225	3 727	10,2%
Brottsmisstankar som lett till lagförelse	5 499	5 992	6 136	144	2,4%
Andel brottsmisstankar som lett till lagförelse*	18,8%	18,6%	17,4%		-1,2%-enheter
Antal lagförda personer	3 016	3 490	3 689	199	5,7%
Andel lagförda personer	20,8%	21,8%	21,5%		-0,3%-enheter
Genomströmningstid (dagar)	128	133	117	-16,2	-12,1%
Beslutstid (dagar)	15	14	13	-1,7	-11,8%
Balanserade brottsmisstankar	14 225	14 687	15 024	337	2,3%

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.

Samtidigt som beslutstiderna har fortsatt minska har även genomströmningstiden sjunkit under året och är nu på den lägsta nivån sedan 2023 vilket är en positiv utveckling. I utredningsmetoden för SUB är en av de identifierade framgångsfaktorerna att ha ett högt tempo i förundersökningarna. En möjlig förklaring till resultatet är att senare års implementeringsarbete av utredningsmetoden, som skett i nära nationell och lokal samverkan med polisen, nu börjar ge effekt.

Brott i parrelation begås som regel i hemmet och det saknas ofta teknisk bevisning, annan stödbevisning eller vittnen som sett själva händelsen. Det, tillsammans med det faktum att det kan finnas lojaliteter och andra känslomässiga bindningar mellan den misstänkta och målsäganden, påverkar förutsättningarna för att utreda och lagföra sådana brott. Införandet av barnfridsbrottet har inneburit att barns iakttagelser av våld och andra kränkningar i hemmet kan säkras i större omfattning än tidigare. Deras berättelser kan därmed utgöra viktig bevisning även vid utredningar om brott i parrelation.

Antalet lagförda personer liksom antalet brottsmisstankar som har lett till lagföring har ökat, vilket är positivt. Samtidigt har andelen brottsmisstankar som lett till lagföring minskat något medan andelen lagförda personer är i stort sett oförändrad. Att antalet lagförda personer ökar samtidigt som andelen lagförda är i stort oförändrad innebär sammantaget en förbättrad lagföring för brott i parrelation. En tänkbar förklaring till den positiva utvecklingen är att myndigheten särskilt prioriterar och löpande följer upp resultatet av arbetet, både internt men också tillsammans med polisen. Uppföljningen sker både på nationell nivå, områdesnivå och i den lokala samverkan med polisen. Ett arbete pågår med att ta fram gemensamma mål med polisen för uppföljning av brott i parrelation. Därtill har riksåklagaren och rikspolischefen gemensamt bjudit in ett antal myndighetschefer för en uppföljande dialog kring mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer och hur arbetet kan förbättras ytterligare, både inom respektive myndighet och i samverkan.

Polismyndighetens nationella polisoperation Beta⁷ pågick till den 30 juni 2025 och experter från Åklagarmyndigheten deltog i arbetet. I slutrapporten lämnades ett antal förslag på åtgärder, däribland att utveckla en metod för ett snabbspår för utredning av brott mot särskilt utsatta brottsoffer. Inom ramen för det pågående regeringsuppdraget som Åklagarmyndigheten, Kriminalvården, Socialstyrelsen och Polismyndigheten fått om stärkt samverkan⁸ har en motsvarande metod diskuterats och beslutats att testas på fyra platser i landet. Målet är att planerade åtgärder ska stärka den operativa förmågan och fördjupa samverkan mellan myndigheterna för att därigenom förbättra förmågan att utreda och förhindra brott.

Hedersrelaterat våld och förtryck

I denna redovisning ingår endast de hedersrelaterade brott som kan identifieras med hjälp av brottskoder – brott mot lagen med förbud om könsstympning av kvinnor, äktenskapstvång, barnäktenskapsbrott, vilseledande till äktenskapsresa och hedersförtryck. Övriga hedersrelaterade brott ingår inte.

Det är i många fall mycket svårt att utreda dessa brott på grund av de starka strukturer som råder i en hederskontext och de risker för måls-

⁷ Polismyndigheten 2025. Slutrapport: Mäns dödliga våld mot kvinnor – Analyshuben, Operation Beta

⁸ Uppdrag att stärka samverkan för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor, brott i nära relationer samt hedersrelaterat våld och förtryck, inklusive där barn är involverade (Ju2024/01453).

ägande och vittnen som är förenade med att anmäla och vittna. Av samma anledning kan det antas att mörkertalet för dessa brott är stort.

Under året inkom 264 brottsmisstankar om hedersrelaterade brott, vilket är en ökning (+68). Samtidigt minskade antalet beslutade brottsmisstankar något (-8) medan antalet balanserade brottsmisstankar ökade (+29). Det faktum att antalet balanserade brottsmisstankar ökat samtidigt som genomströmningstiderna minskar tyder på att nya ärenden omhändertagits och beslutats i högre utsträckning än tidigare.

Eftersom underlaget är begränsat är det svårt att dra några slutsatser av förändringarna. En rimlig bedömning är dock att ökningen i antal inkomna brottsmisstankar inte med säkerhet kan antas avspegla den faktiska brottsutvecklingen.

Tabell 10. Hedersrelaterade brott. Sammanfattande tabell, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Inkomna brottsmisstankar	300	196	264	68	34,7%
Beslutade brottsmisstankar	339	239	231	-8	-3,3%
Brottsmisstankar som lett till lagföring	11	7	8	1	
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring*	3,4%	3,0%	3,5%		0,5%-enheter
Antal lagförda personer	11	7	7	0	
Genomströmningstid (dagar)	119	140	63	-76	-54,7%
Beslutstid (dagar)	29	35	1	-34,6	-97,7%
Balanserade brottsmisstankar	90	50	79	29	58,0%

Redovisningen avser brottskoderna 0433–0438, 9469, 9470, 9599.

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.

Åklagarmyndighetens nationella nätverk för hedersrelaterad brottslighet har under året genomfört en nätverksträff. Temat för träffen var "hur bevisar vi ett hedersmotiv?". Både Åklagarmyndighetens ämnesspecialister för heders- och hatbrott och polis som arbetar med hedersrelaterat våld deltog. Bland annat diskuterades vikten av att i sakframställan vara tydlig med att förklara vad som utgör en hederskontext och vikten av att peka på det för brottet utlösande agerandet, det vill säga agerandet som avvikit från hedersnormen. Ett arbete med att uppdatera den rättsliga vägledningen om hedersrelaterad brottslighet pågår.

Flera av deltagarna i det nationella nätverket deltog också vid en myndighetsgemensam workshop⁹ om förbättrat arbete mot hedersrelaterad brottslighet genom ökad samverkan. Vid den deltog även företrädare från bland annat Socialstyrelsen, Kriminalvården och Polismyndigheten. En mycket viktig del i arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck är att nå ut med information till yrkesverksamma aktörer som möter personer som kan vara brottsoffer för hedersförtryck. Med hänsyn till de starka strukturer som råder i en hederskontext är det angeläget att de yrkesverksamma aktörerna, som exempelvis personal inom vård, skola och socialtjänst, får ökad kunskap om hederskulturer. Bedömningen är att många organisationer från civilsamhället kan bidra i det arbetet.

⁹ Workshopen anordnades inom ramen för det pågående regeringsuppdraget (Ju2024/01453)

På så sätt ökar möjligheterna att kunna identifiera brottsoffer och föra vidare informationen till polisen. Under året har en bred myndighetssamverkan genom Nationellt centrum mot hedersrelaterat våld och förtryck vid Länsstyrelsen i Östergötland ägt rum. Fokus för samverkan har bland annat varit särskilt riktad till yrkesverksamma inom kommunerna. Den samverkan kommer att fortsätta.

Bekämpandet av köp av sexuell handling och människohandel för sexuella ändamål

Arbetet mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål ingår som en del i Sveriges sjätte jämställdhetspolitiska delmål om att mäns våld mot kvinnor ska upphöra. Under året ökade antalet inkomna brottsmisstankar om köp av sexuell handling med 22 procent, till 1 452. Antalet lagförda personer ökade med över 25 procent till 833 personer. Samtidigt minskade antalet inkomna brottsmisstankar om människohandel för sexuella ändamål jämfört med föregående år (från 35 till 28).

Mot bakgrund av det låga inflödet av ärenden om människohandel för sexuella ändamål är det svårt att dra några säkra slutsatser om den faktiska brottsligheten ökat eller minskat och mörkertalet bedöms vara stort.

En viktig del i arbetet att bekämpa människohandel för sexuella ändamål är att i den ökande mängden ärenden om köp av sexuell handling identifiera personer som utsatts för människohandel som just brottsoffer och inte endast som vittnen. I syfte att förbättra myndighetens förmåga att upptäcka, och bedriva utredningar av, allvarligare brottslighet kopplat till den sexuella exploateringen, har arbetet med en rättslig vägledning på området påbörjats under året. Vägledningen kommer bland annat att behandla förutsättningarna för och vikten av en differentiering kring påföljdsbestämningen för personer som lagförs för köp av sexuell handling, belysa de brott som förekommer inom spektrat sexuell exploatering samt ge operativt stöd i utredningar av dessa brott. Arbetet med den rättsliga vägledningen sker i samverkan med Polismyndigheten och förväntas vara klar hösten 2026.

Arbetet mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål ingår som en del i Sveriges sjätte jämställdhetspolitiska delmål om att mäns våld mot kvinnor ska upphöra. Under året ökade både inflödet och lagföringen för köp av sexuell handling. Antalet inkomna brottsmisstankar om människohandel för sexuella ändamål minskade jämfört med föregående år.

Kontaktförbuden fortsätter att öka – en viktig del i det brottsförebyggande arbetet

Syftet med lagen om kontaktförbud är framför allt att verka brottspreventivt, det vill säga att förebygga hotfulla och farliga situationer samt ge skydd till främst våldsutsatta kvinnor och barn. Under 2025 genomfördes en lagändring med syfte att också kunna skydda vittnen och personer som lämnar uppgift till domstol eller brottsbekämpande myndigheter. Utrymmet att besluta om kontaktförbud har alltså ökat.

Bedömningen av om ett kontaktförbud ska utfärdas eller inte vilar på om det på grund av särskilda omständigheter finns risk för att förbudspersonen kommer att begå brott mot, förfölja, otillbörligt övervaka eller på annat sätt allvarligt trakassera skyddspersonen. Kontaktförbuden är således ett viktigt verktyg i Åklagarmyndighetens brottsbekämpande verksamhet och har varit i särskilt fokus i samverkan med Polismyndigheten. En del i detta är att säkerställa att polisen informerar målsäganden om möjligheten att hos åklagare ansöka om kontaktförbud liksom att åklagare och polis själva i större utsträckning identifierar de ärenden där kontaktförbud kan komma att aktualiseras.

Antalet beslutade kontaktförbud (beslut att bevilja och beslut att avslå) har ökat och uppgick 2025 till 9 573, jämfört med 8 370 under 2024.

Under året har myndigheten arbetat för att öka enhetligheten kring tillämpningen av lagstiftningen om kontaktförbud och att ta fram och

Antalet beviljade kontaktförbud ökade med 24 procent under året. Myndigheten har genomfört utbildningsinsatser vilka antas ha bidragit till den positiva utvecklingen.

implementera stöd med anledning av den nya lagstiftningen. Flera samordnade utbildningsinsatser har genomförts på åklagarkamrarna med stöd av utbildningsmaterial och faktablad. Därtill har diskussioner hållits i de nationella och områdesgemensamma nätverken. Dessa åtgärder antas ha bidragit till att antalet beviljade kontaktförbud ökat med drygt 24 procent under året. Utvecklingen är sammantaget positiv, inte minst att skillnaden i antal utfärdade kontaktförbud per 100 000 invånare mellan åklagarsområdena fortsätter minska vilket tyder på en större enhetlighet i bedömningarna.

Under perioden juli–december 2025 jämfört med samma period året innan ökade antalet beviljade kontaktförbud med 50 procent, motsvarande 725 kontaktförbud. Med tanke på den korta tid som lagstiftningen varit i kraft är en rimlig slutsats att lagändringen haft effekt, även om antalet beviljade kontaktförbud ökat sedan 2022. Majoriteten av ansökningarna är fortsatt kopplade till ärenden om brott i parrelation.

För 2026 planeras ytterligare åtgärder för att ta tillvara de nya möjligheterna som lagstiftningen ger, bland annat genom att säkerställa att kontaktförbud utreds och att reaktioner mot överträdelser sker snabbt samt att ta fram och införa stöd med anledning av den nya lagstiftningen.

Ungdomsbrott

Sammanfattning – ungdomsbrott

- Av alla inkomna brottsmisstankar till Åklagarmyndigheten var 7 procent misstankar om brott begångna av personer i åldern 15–17 år.
- Under året minskade inflödet till Åklagarmyndigheten när det gällde misstankar om ungdomsbrott (-2 procent). Även antalet lagförda personer minskade, till 10 716 (-6 procent).
- Andelen hållna lagstadgade beslutsfrister fortsatte att minska och uppgick till 50 procent (-2 procentenheter). Bidragande orsaker kan vara att ärenden om ungdomsbrott blev alltmer komplicerade och tidskrävande. Åklagarmyndigheten bedömer fristhållningen som ej godtagbar.

Återrapportering enligt Åklagarmyndighetens instruktion 7 § p.1
Åklagarmyndigheten ska redovisa uppgifter om i vilken utsträckning tidsfristerna enligt lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare hållits.

Begreppet ungdomsbrott avser brott som begåtts av ungdomar som har fyllt 15 men inte 18 år. Misstankar om ungdomsbrott handläggs både i polis- och åklagarledda förundersökningar och utgjorde 7 procent av alla brottsmisstankar som inkom till Åklagarmyndigheten under året. Några av de vanligaste ungdomsbrotten under året var vålds-, narkotika- och tillgreppsbrott. Dessa brottskategorier utgjorde tillsammans 42 procent av misstankarna om ungdomsbrott som inkom till åklagare. Motsvarande andel för alla ålderskategorier var 37 procent.

Det totala antalet inkomna misstankar om ungdomsbrott minskade under året med 2 procent, vilket i hög grad beror på en kraftig minskning av tillgreppsbrotten (-27 procent). Även antalet inkomna misstankar om

Tabell 11. Ungdomsbrott (15–17 år), sammanfattande tabell, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Inkomna brottsmisstankar	29 302	28 512	27 805	-707	-2,5%
Beslutade brottsmisstankar	29 175	28 982	28 633	-349	-1,2%
Brottsmisstankar som lett till lagföring	17 134	16 531	15 881	-650	-3,9%
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring*	64,9%	63,1%	61,0%		-2,1%-enheter
Antal lagförda personer	11 631	11 351	10 716	-635	-5,6%
Genomströmningstid (dagar)	139	142	131	-10,9	-7,7%
Beslutstid (dagar)	15	13	13	-0,2	-1,3%
Balanserade brottsmisstankar	7 379	7 266	6 621	-645	-8,9%
Andel lagstadgade beslutsfrister som hållits	55,3%	51,5%	49,7%		-1,9%-enheter

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.

våldsbrott begångna av ungdomar minskade (-4 procent) och misstankar om mord och dråp begångna av ungdomar minskade med 7 procent efter att ha ökat kraftigt mellan 2023 och 2024. En påtaglig ökning skedde för inkomna misstankar om allmänfarlig ödeläggelse genom sprängning (inklusive grovt brott, förberedelse, försök och stämpling med mera) begångna av ungdomar, från 97 till 233 (+140 procent). Även brottsmisstankar mot ungdomar om barnpornografibrott (inklusive grovt) ökade kraftigt, med 34 procent.

Åklagarmyndighetens balans av misstankar om ungdomsbrott minskade under året, vilket beror på att åklagare under året beslutade i fler brottsmisstankar än vad som kom in. Antalet beslutade brottsmisstankar minskade något jämfört med 2024 (-1 procent). Utvecklingen med minskade balanser är positiv.

Av tabell 11 framgår att genomströmningstiden minskade från 142 till 131 dagar under året. Utvecklingen av genomströmningstider går i rätt riktning. Beslutstiden ligger kvar på 13 dagar vilket är samma nivå som föregående år. Beslutstiden är den tid som Åklagarmyndigheten till fullo styr över, jämfört med genomströmningstiden där även polisens hantering påverkar.

I en förundersökning där den misstänkta inte har fyllt 18 år och som gäller brott som kan ge fängelse ska beslut i åtalsfrågan fattas senast inom sex veckor från dagen då personen delgavs misstanke om brott. Detta är en lagstadgad tidsfrist som i vissa fall får överskridas, exempelvis vid en omfattande utredning med många personer att förhöra eller i ärenden där tekniska undersökningar behöver genomföras. I vilken utsträckning fristen hålls mäts genom att särskilda bevakningsfrister följs upp. Under året hölls tidsfristerna i hälften av de registrerade fallen (50 procent), vilket är den lägsta nivån under den senaste treårsperioden.

Fristerna registreras manuellt och det finns vissa brister i statistiken. Åklagarmyndigheten beslutade under året om nationella administrativa rutiner som tydliggör när och av vem fristerna ska registreras i syfte att minska risken för att sådan registrering inte sker. Rutinerna ska implementeras under 2026 och eventuella effekter av dessa förväntas först på längre sikt. Strax under hälften av de beslutade misstankarna om brott av unga ingår i polisleda förundersökningar. Även dessa ingår, med start-

Antalet inkomna misstankar om våldsbrott, inklusive mord och dråp, begångna av ungdomar minskade med 4 procent under året. Däremot ökade inflödet av misstankar om så kallade sprängningar kraftigt, från 97 till 233.

Andelen hållna tidsfrister i ärenden om ungdomsbrott minskade till 50 procent. Den negativa utvecklingen har pågått i flera år och bedöms delvis bero på att betydligt fler ungdomsärenden blivit omfattande och komplexa.

datum från delgiven misstanke, i underlaget till friststatistiken. I de polis-ledda förundersökningarna har åklagare inte någon möjlighet att påverka utredningstiden utan endast beslutstiden.

Det finns ingen enskild förklaring till att andelen hållna lagstadgade frister minskade. I större ärenden, med mer än 10 brottsmisstankar, var fristhållningen endast 35 procent. I ärenden med enbart en brottsmisstanke var dock fristhållningen 70 procent. Detta visar på betydelsen av storleken på ärendet. En delförklaring till att andelen hållna frister minskade kan vara att brott som unga begår blir alltmer komplicerade med många brottsmisstankar och gärningspersoner i samma ärende. Detta kan leda till en stor mängd förhör, omfattande it-forensiska undersökningar av bland annat datorer och mobiltelefoner samt analys av forensiska spår som görs hos Nationellt forensiskt centrum.

Samtliga åklagarområden har regionala ungdomsåklagarnätverk där varje kammare inom området har en representant. Därutöver finns ett nationellt ungdomsåklagarnätverk som leds av en ämnesspecialist inriktad på ungdomsbrott. I det nationella nätverket finns representanter från både åklagarområden och Utvecklingscentrum. Nätverkens syfte är i huvudsak att fungera som informationskanal och ge möjlighet till erfarenhetsutbyte och juridiska diskussioner. Nätverken bidrar också till att fånga upp vilka frågor som är aktuella i den operativa verksamheten.

Grov brottslighet med koppling till kriminella nätverk

Sammanfattning – grov brottslighet med koppling till kriminella nätverk

- Brottsutvecklingen de senaste åren har medfört ett ökat tryck på myndigheten i form av många resurskrävande utredningar, vilket Åklagarmyndigheten har hanterat. De åtgärder som rättsväsendet och samhället i övrigt har vidtagit kan antas ha bidragit till att motverka att fler allvarliga brott kommit till stånd.
- Inflödet av brottsmisstankar om allmänfarlig ödeläggelse (inklusive sprängningar) ökade kraftigt (+91 procent) jämfört med föregående år. Inflödet för mord och dråp (inklusive försök) minskade något (-8 procent), men ligger på en fortsatt hög nivå.
- Antalet personer som lagförts för mord och dråp (inklusive försök) minskade till 686 personer (-1,6 procent). För allmänfarlig ödeläggelse lagfördes 239 personer (+57 procent).
- Samverkan – både nationellt och internationellt – har ökat under året vilket bidragit till operativa framgångar.
- Den nya lagstiftningen om hemliga tvångsmedel och förverkande av brottsvinster har inneburit nya verktyg, vilka också har bidragit till en ökad operativ förmåga. Antalet förverkandeyrkanden ökade med 88 procent under året.
- Åklagarmyndighetens bedömning är att den operativa förmågan att bekämpa grova brott med koppling till kriminella nätverk har stärkts och ökat under året.

Åtterrapporering enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska redovisa hur myndigheten säkerställt en ökad operativ förmåga att bekämpa grova brott med koppling till kriminella nätverk och kriminell ekonomi. I det ingår att redovisa myndighetens arbete med att stärka det internationella rättsliga samarbetet. Samverkan med Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten och övriga berörda myndigheter ska särskilt belysas. Hur myndigheten arbetar med att lagföra unga lagöverträdare för brott med koppling till kriminella nätverk, samt de som involverar barn och unga i sådan brottslighet, ska också belysas särskilt.

Grova brott med koppling till kriminella nätverk kan omfatta många typer av brott, och det finns inget entydigt eller enkelt sätt att ringa in kategorin med hjälp av statistik. Dock är vissa typer av brott ofta förekommande i kriminella miljöer. För allmänfarlig ödeläggelse, en kategori som vanligen innebär sprängningar, har inflödet av brottsmisstankar ökat kraftigt sedan föregående år till 982 (+91 procent) och antalet lagförda personer har ökat till 239 (+57 procent). Andelen lagförda personer har dock minskat med 3 procentenheter sedan föregående år, till 36 procent.

När det gäller mord och dråp (inklusive försöksbrott) har antalet inkomna brottsmisstankar minskat till 2 466 (-8 procent) och antalet

lagförda personer minskat från 697 till 686 (-2 procent). Andelen lagförda personer har dock ökat till 39 procent (+3 procentenheter). Vad gäller grova vapenbrott har både inkomna brottsmisstankar (-19 procent) och antalet lagförda personer (-14 procent) minskat medan andelen lagförda personer är kvar på en oförändrad nivå (32 procent).

Även om detta bara rör en del av det som kallas den grova brottsligheten med koppling till kriminella nätverk och kriminell ekonomi är det tydligt att omfattningen i vissa delar, särskilt vad gäller brottslighet som är knuten till sprängningar, har ökat.

Statistiken över brott som kan kopplas till kriminell ekonomi visar exempelvis att antalet lagförda personer för grova bedrägerier fortsätter att öka. Under året har antalet ökat till 509 personer (+41 procent). Arbetet mot den kriminella ekonomin har varit fortsatt prioriterat och ärenden med att begränsa vinsterna av brott och oförklarade tillgångar har ökat mycket, se vidare under avsnittet Brottsvinster.

Intensifierat arbete med att stärka det internationella rättsliga samarbetet

Arbetet med att stärka det internationella samarbetet har intensifierats. Antalet ärenden med internationella inslag har ökat. Antalet utgående ansökningar om rättslig hjälp och europeiska utredningsordrar har ökat märkbart, se avsnitt Operativt internationellt samarbete.

Sedan början av 2025 finns 3 utsedda kontaktåklagare för Danmark. Samverkan är främst inriktad på att möjliggöra tidskritiska utredningsåtgärder i ärenden som avser grov organiserad brottslighet i Sverige och Danmark.

Åklagarmyndigheten har, i samråd med Polismyndigheten, under året stärkt sin operativa förmåga gentemot vissa regioner i Spanien. Ett tätare samarbete och erfarenhetsutbyte genom fysiska möten och löpande kontakter har skett med spansk åklagare och polis. Syftet har varit att öka kvaliteten och verkställigheten av de utredningsåtgärder som begärs av svenska utredningar i Spanien. Arbetet har lett till att genomförandet av tidskritiska utredningsåtgärder i dessa regioner har förbättrats avsevärt.

För att stärka arbetet med att möjliggöra lagföring av utlandsbaserade brottsaktörer har Åklagarmyndigheten och Polismyndigheten haft en särskild samverkan. Ett stort antal operativa åklagare har bidragit till projektet, vilket inneburit ett gott underlag för det fortsatta arbetet.

Åklagarmyndigheten har under året samlat in erfarenheter från den operativa verksamheten om samarbete med enskilda länder för att skapa en samlad lägesbild över de behov och de utmaningar som finns. Härigenom har myndigheten kunnat prioritera och styra det strategiska arbetet med att fördjupa samverkan med rättsväsenden i andra länder.

Funktionen med en sambandsåklagare har utvecklats ytterligare. Samverkan med Turkiet har fördjupats och operativa kontakter har knutits med fler länder. Fokus under året har främst varit på att fördjupa samarbetet med länder som är viktiga i kampen mot den organiserade brottsligheten. Arbetet har i än större grad genomförts i samråd och gemensamt med andra myndigheter, främst Polismyndigheten, vilket visat sig vara en framgångsfaktor. Flera medarbetare bidrar i arbetet, vilket inneburit att flera bilaterala möten kunnat hållas.

Unga lagöverträdare med koppling till kriminella nätverk – och de som involverar barn och unga i sådan brottslighet

Arbetet med att lagföra unga lagöverträdare för brott med kopplingar till kriminella nätverk samt de som involverar barn och unga i sådan brottslig-

För att stärka arbetet med att möjliggöra lagföring av utlandsbaserade brottsaktörer har Åklagarmyndigheten och Polismyndigheten haft en särskild samverkan.

het är alltjämt ett prioriterat område för Åklagarmyndigheten. Den 1 april 2024 inrättades områdesteam för en effektivare hantering av allvarlig brottslighet. Områdesteamen har tillsammans med Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet handlagt flera av de allvarligaste brotten som kräver särskild uthållighet och kompetens, vilket till stor del varit brott som begåtts av unga lagöverträdare och de som anstiftat barn och unga. Genom samverkan i Bob – barn och unga i organiserad brottslighet – har Åklagarmyndigheten ökat sin förmåga och sitt samarbete med andra myndigheter såsom polisen och socialtjänsten för att effektivisera och stärka åtgärder för de unga lagöverträdare som är inblandade i grov kriminalitet. Sättet att arbeta har lett till att både utförare och anstiftare kunnat lagföras.

Under året har bland annat dom meddelats i ett ärende med karaktären av "brott som en service" där en gemensam rekryterare av ungdomar så småningom identifierades av svensk polis. Bakom rekryteringen stod en svensk ungdom bosatt i Spanien som vid tidpunkten för brotten var 14 och 15 år gammal. Det gällde grova brott med koppling till kriminella nätverk. Omfattande samarbete med flera länder ingicks och ett gemensamt tillslag skedde i Spanien. Rekryteraren dömdes för medhjälp till försök till mord vid två tillfällen samt försök till grov utpressning och utpressning. Påföljden bestämdes till sluten ungdomsvård i 2 år. Det fördes även bevisstalan om brott han begått när han var under 15 år. Tingsrätten fastställde här att han begått brotten medhjälp till förberedelse till mord, utpressning och försökt till grov utpressning. Med anledning

Genom samverkan i Bob (barn och unga i organiserad brottslighet) effektiviseras och stärks åtgärder för de unga lagöverträdare som är inblandade i grov kriminalitet. Sättet att arbeta har lett till att både utförare och anstiftare kunnat lagföras.

av brottsmisstankar om delaktighet i flera skjutningar och våldsdåd i Köpenhamn överfördes han efter den svenska rättegången till Danmark för fortsatt lagföring där.

Ökad samverkan med Polismyndigheten, Ekobrottsmyndigheten och övriga berörda myndigheter

Brott som begås inom ramen för kriminella nätverk är av olika skäl särskilt svåra att utreda. Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten och Ekobrottsmyndigheten (EBM) har regelbundet samverkansmöten på olika nivåer för det gemensamma arbetet mot organiserad brottslighet.

Åklagarmyndigheten deltar även i det myndighetsgemensamma Operativa rådet som har i uppdrag att prioritera den nationella operativa inriktningen i enskilda insatser mot organiserad brottslighet. Förundersökningar som åklagare leder efter Operativa rådets beslut omfattar bland annat mord, synnerligen grova narkotikabrott, synnerligen grova vapenbrott, sprängningar, andra grova våldsbrott, bedrägerier och grova penningtvättsbrott. Det är brott som ofta begås av personer i gängmiljö eller som på annat sätt är knutna till kriminella nätverk.

Under året har arbetet med ärenden kopplade till Operativa rådet uppgått till 6 434 timmar (att jämföra med ca 9 100 timmar 2024 och ca 13 800 timmar 2023). Tiden avser både omfattande förundersökningsledning och stora rättegångar. En förklaring till att tidsåtgången har minskat är att de stora insatserna med tillgång till dekrypterat chattmaterial nu till stor del är avslutade och att det dröjt innan nya nationella insatser startats inom satsningen.

Åklagarmyndigheten har deltagit i 16 insatser under året, varav flera också har haft ett antal underinsatser. Tendensen är fortsatt att insatserna som beslutas av Operativa rådet är något färre men större och mer komplicerade.

Trots den minskade tidsåtgången ligger lagföringen fortfarande högt. Under året har:

- 98 personer dömts i ärenden kopplade till Operativa rådet (varav 58 personer i ärenden från Åklagarmyndigheten och 40 personer i ärenden från EBM).
- Av dessa dömdes 65 personer till fängelse (varav 40 personer i ärenden från Åklagarmyndigheten och 25 i ärenden från EBM).
- Fängelsetiden uppgick till sammanlagt 207 år (varav 152 år i ärenden från Åklagarmyndigheten och 55 år i ärenden från EBM).
- Dessutom har drygt 64 miljoner kronor förverkats som utbyte av brott, vilket är förhållandevis högt (varav 7 miljoner kronor i ärenden från Åklagarmyndigheten och 57 miljoner kronor i ärenden från EBM).

Samverkan och erfarenhetsutbyte är viktiga nycklar till att nå framgång i utredning och lagföring av organiserad brottslighet.

Arbetet mot arbetslivsrelaterad kriminalitet (A-krim)

Åklagarmyndigheten deltar i myndighetssamverkan mot arbetslivskriminalitet, kallat A-krim. Myndighetens uppdrag är att utreda och lagföra i de fall där brottslighet anmäls efter genomförda kontroller. Fokus i samverkan har framför allt varit människohandel och människoexploatering. Under året har Åklagarmyndigheten stärkt resursen för regeringsuppdraget mot arbetslivskriminalitet och framför allt arbetet mot människohandel och människoexploatering. Arbetet har bland annat inriktats på samverkan med Polismyndigheten och Jämställdhetsmyndigheten, utbildningsinsatser och framtagande av metodstöd.

Det finns för tillfället ingen möjlighet att i handläggningssystemet söka fram specifika ärenden som härstammar från just A-krimsamverkan (därmed är det inte möjligt att ange exakt hur många ärenden det rör sig om). Myndigheten har dock kännedom om och har handlagt minst tre ärenden under året som har sitt ursprung däri – ett fall av människoexploatering på ett lantbruk och två fall av människoexploatering på massagesalonger i kombination med grovt koppleri. Alla tre ärendena har avsett exploatering under uppenbart orimliga villkor. Endast ett av dessa ledde till fällande dom. Den tilltalade fick fem års näringsförbud och målsäganden tilldömdes skadestånd för kränkning med 130 000 kronor. Åklagaren yrkade att domstolen skulle förverka den ekonomiska fördel som uppkommit i verksamheten till följd av det grova koppleriet. Förverkandet fastställdes till 637 000 kronor.

Under året har tre ärenden med ursprung i A-krim utretts – ett fall av människoexploatering på ett lantbruk och två fall av människoexploatering på massagesalonger i kombination med grovt koppleri. Alla tre ärendena har avsett exploatering under uppenbart orimliga villkor.

Ökat engagemang i EMPACT under året

Åklagarmyndigheten har under året även deltagit i det europeiska samarbetet mot organiserad brottslighet, EMPACT (European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats) och har utökat sitt engagemang i samarbetet. Åklagarmyndigheten har under året påbörjat arbetet som biträdande aktivitetsledare, tillsammans med Nederländerna, i en aktivitet för att förbättra det rättsliga samarbetet om människohandel.

En effektiv organisation för att bekämpa organiserad brottslighet

Återrapportering enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska redovisa vilka organisatoriska åtgärder som myndigheten vidtagit för att utveckla och effektivisera arbetet med att bekämpa organiserad brottslighet.

Arbetet mot organiserad brottslighet bedrivs inom alla delar av myndigheten. Resurser har omfördelats till de åklagarområden som haft högst belastning, särskilt i storstadsregionerna. En tydlig framgångsfaktor vid utredning av allvarliga brottstyper är att åklagarna kan arbeta sammanhängande och utan avbrott för andra arbetsuppgifter. De inrättade områdesteamen har under året fortsatt att utveckla sitt arbete och har hanterat en stor mängd ärenden som kräver särskild uthållighet och kompetens på regional nivå. De åklagare som arbetar med de allvarligaste brottstyperna har även fått stöd av och samarbetat nära med myndighetens åklagarrevisorer. I och med inrättandet av områdesteamen har de åklagare som arbetar med omfattande ärenden med internationella kopplingar i större utsträckning kunnat fokusera på de internationella kontakterna.

Terroristbrottslighet

Flera förundersökningar om brott mot terroristbrottslagen har bedrivits under året och de första åtalerna har väckts för det nyskapade brottet deltagande i terroristorganisation.

Bland de domar som meddelats 2025 kan nämnas att en person dömdes för deltagande i terroristorganisation, grovt brott, finansiering av terrorism, grovt brott och resa för terrorism. Påföljden bestämdes till fängelse i 3 år och 3 månader. Vidare dömdes en person i ett annat ärende för bland annat deltagande i terroristorganisation och grovt vapenbrott till fängelse i 6 år. En fällande dom meddelades också i ett ärende där en person åtalats för terroristbrott och grov krigsförbrytelse. Påföljden bestämdes till fängelse på livstid. Ärendet handlade om att en svensk medborgare tillsammans och i samförstånd med andra personer från en terroristorganisation

avrättat en utländsk stridspilot genom att spärra in piloten i en bur och därefter bränna denne till döds. Den dömda personen är sedan tidigare dömd till 30 års fängelse för sin inblandning i terroristattentatet i Paris 2015. Personen är även dömd till ett livstids fängelsestraff för sin roll i terroristattentatet i Bryssel 2016. I september 2025 dömdes en person i ett ytterligare ärende för finansiering av terrorism till fängelse i 3 år och 10 månader.

Reglerna om anmälningsskyldighet är ett viktigt instrument för att förebygga terrorism och möjliggör en systematisk kontroll av utlänningar som i avvaktan på utvisning utgör kvalificerade säkerhetshot. Under det gångna året har 5 personer dömts för brott mot reglerna om anmälningsskyldighet enligt lagen (2022:700) om särskild kontroll av vissa utlänningar. Påföljderna har varierat mellan dagsböter och fängelse.

Slutligen kan nämnas att vid årsskiftet hade 5 personer sina tillgångar frysa efter beslut av åklagare enligt relativt nya bestämmelser i lagen (2023:677) om frysning av tillgångar. Skälet till frysningsbesluten är att personerna är misstänkta för eller dömts för brott enligt terroristbrottslagen (2022:666).

Krigsbrott

Det myndighetsgemensamma arbetet för att lagföra IS-återvändare har fortsatt och under året väcktes för första gången ett åtal för grov krigsförbrytelse och terroristbrott i ett av IS mest uppmärksammade mord på en jordansk pilot, se ovan under avsnittet Terroristbrottslighet. Dom medde-

lades i oktober 2025 och är av betydelse i det internationella samarbetet då flera länder arbetar för att på detta sätt öka lagföringen av IS-återvändare.

Vidare har Åklagarmyndigheten väsentligen bidragit till Sveriges åtagande enligt Konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord och den internationella rättsutvecklingen då en första dom i sitt slag meddelats om folkmordshandlingen enligt artikel II (e) i konventionen – att med tvång överföra barn från en grupp till en annan. Domen som även avsåg brott mot mänskligheten, vilket inte tidigare prövats i Sverige, meddelades av Svea hovrätt i november 2025 som fastställde tingsrättens dom på 12 års fängelse. Det är första gången i världen artikeln i folkmordskonventionen om att skydda barn prövats av domstol.

Under året meddelades dom i mål om brott mot mänskligheten, vilket inte tidigare prövats i Sverige. Domen blev 12 års fängelse.

Penningtvätt och finansiering av terrorism

Sammanfattning – penningtvätt

- Antalet personer som lagförts för penningtvättsbrott ligger kvar på den höga nivå som uppnåddes under 2024 och ökade marginellt under 2025 till 4 829 personer (+0,3 procent).
- Åklagarmyndighetens bedömning är att resultatutvecklingen på området varit fortsatt positiv.

Återrapportering enligt Åklagarmyndighetens instruktion 7 § p.2

Åklagarmyndigheten ska redovisa uppgifter om handläggningen av ärenden om finansiering av terrorism eller särskilt allvarlig brottslighet enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott och brott enligt lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott.

Penningtvätt är en central del av den kriminella ekonomin och syftar till att dölja egendomens brottsliga ursprung. Penningtvätt är ofta avgörande för att kriminella ska kunna tillgodogöra sig brottsvinster. Genom penningtvätt kan brottsvinster integreras i det legala systemet. Förutsättningarna och tillvägagångssätten för penningtvätt förändras dock över tid.

Under året har åtal för grovt penningtvättsbrott väckts mot 12 personer för inblandning i en omfattande inhämtning och utlämning av kontanter. Företeelsen har tidigare uppmärksammats i flera länder. Den kännetecknas av att penningtvättstjänster erbjuds mot betalning. Kunderna är bland annat kriminella nätverk och företeelsen har stor betydelse för nätverkens möjligheter att tillgodogöra sig och återinvestera brottsvinster. Ärendet var en del i en Operativa rådet-insats och innefattade internationellt rättsligt samarbete mellan flera olika länder, både i och utanför EU. Svea hovrätt dömde till fängelsestraff mellan 1 och 5 år. Längst straff fick de personer som agerat som organisatörer och uppdragsgivare. I ärendet förverkades också ca 6,8 miljoner kronor, en dyrbar klocka och en bil. I ett annat ärende om samma typ av brottslighet förverkades ytterligare ca 6,2 miljoner kronor.

Sedan penningtvättsbrottet infördes 2014 har antalet lagförda personer ökat varje år. Under 2025 lagfördes 4 829 personer, vilket är i nivå med 2024 (+0,3 procent).

Tabell 12. Penningtvätt, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Antal inkomna brottsmisstankar	9 857	13 160	12 660	-500	-3,8%
Antal beslutade brottsmisstankar	10 857	14 753	14 005	-748	-5,1%
Antal brottsmisstankar som lett till lagföring	5 677	8 733	8 466	-267	-3,1%
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring	67,5%	73,0%	74,1%		1,1%-enheter
Antal lagförda personer	3 156	4 813	4 829	16	0,3%
Genomströmningstid (dagar)	369	414	365	-49	-11,8%
Beslutstid	28	24	21	-4	-15,5%
Balanserade misstankar	8 659	9 298	8 170	-1 128	-12,1%

Åklagarmyndigheten deltar tillsammans med 15 myndigheter och Sveriges advokatsamfund i samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Samordningsfunktionen har bland annat i uppdrag att göra nationella riskbedömningar om penningtvätt och finansiering av terrorism och att fungera som ett forum för informationsutbyte och kunskapsöverföring.

Sanktionsbrotten ökade under året

Internationella sanktioner begränsar rörligheten för varor, tjänster, finansiella tillgångar och personer vid till exempel pågående brott mot folkrätten. Den som bryter mot sanktionerna kan göra sig skyldig till brott enligt sanktionslagen.

Den 10 juni 2025 skärptes straffen för sanktionsbrott och anmälningsplikt infördes samtidigt för ett antal myndigheter. Åklagarmyndighetens arbete mot sanktionsbrott fortsätter, även om antalet anmälningar är fortsatt få. Under 2025 ökade antalet brottsmisstankar till 18, med 18 misstänkta personer. Under 2024 var motsvarande antal 5 brottsmisstankar med 3 misstänkta personer. Myndigheten deltar tillsammans med andra myndigheter i Sanktionssamverkanrådet och i början av året redovisade myndigheterna i rådet ett regeringsuppdrag¹⁰. I redovisningen konstaterades bland annat att kunskaperna om sanktioner hos myndigheter, företag och allmänhet är låga. I syfte att öka kunskapen om sanktioner anordnade rådet en myndighetsgemensam utbildningsdag inför att den nya lagen om internationella sanktioner skulle träda i kraft. Deltagarna var operativ personal vid de rättsvårdande myndigheterna. Åklagarmyndigheten har i samverkan med Ekobrottsmyndigheten anordnat ytterligare utbildningsinsatser om sanktionsbrott under året och det har också genomförts ett studiebesök till Finland i syfte att ta del av deras framgångsrika arbete mot sanktionsbrott.

Under 2025 har flera förundersökningar bedrivits om misstankar om finansiering av terrorism. Flera åtal har också väckts, och fällande domar meddelats i ärenden som primärt gäller terrorfinansiering till stöd för våldsbejakande islamistiska organisationer med hjälp av kryptovaluta-transaktioner, se vidare avsnittet Terroristbrottslighet ovan.

¹⁰ Regeringsuppdrag "Uppdrag att stärka efterlevnaden av internationella sanktioner" (Ju2024/01094)

Brottsvinster

Sammanfattning – brottsvinster

- Antalet ärenden med yrkanden om att förverka vinster av brottslig verksamhet ökade kraftigt och uppgick till 3 133 (+78 procent).
- Det yrkade beloppet minskade något, från 343 miljoner kronor till 327 miljoner kronor (-5 procent).
- Antalet inledda utredningar om självständigt förverkande under året uppgick till 903 och tillgångar till ett värde av 36,9 miljoner kronor togs i beslag.
- Åklagarmyndighetens bedömning är att resultaten för återtagande av brottsvinster har utvecklats positivt under 2025.

Arbetet med att begränsa vinsterna av brott och oförklarade tillgångar är fortsatt prioriterat. Sedan den nya förverkandelagstiftningen trädde i kraft i november 2024 har arbetet mot den kriminella ekonomin ytterligare intensifierats genom olika utbildningar, erfarenhetsutbyten och myndighetsgemensamma insatser. Under året har Åklagarmyndigheten, i samverkan med Ekobrottsmyndigheten och Polismyndigheten, anordnat två myndighetsgemensamma workshoppar om självständigt förverkande. Under hösten genomfördes också ett erfarenhetsseminarium för myndighetens kontaktåklagare för brottsvinster och oförklarade tillgångar. Fokus

för seminariet var inte minst att ge möjlighet till erfarenhets- och informationsutbyte om lagändringarna på förverkandeområdet. Varje åklagarområde har kontaktåklagare som ingångar för polisen. Åklagarmyndigheten avser att fortsätta att samverka och utveckla arbetet tillsammans med andra myndigheter, främst Polismyndigheten och Ekobrottsmyndigheten.

Årets resultat visar på en fortsatt positiv trend genom att Åklagarmyndigheten blir bättre på att återta brottsvinster och oförklarade tillgångar. Antalet förverkandeyrkanden ökade med 88 procent.

Årets resultat visar på en fortsatt positiv trend genom att Åklagarmyndigheten blir bättre på att återta brottsvinster och oförklarade tillgångar. Antalet ärenden med förverkandeyrkanden ökade med 78 procent och antalet förverkandeyrkanden ökade med 88 procent. Ökningen kan förklaras av ett ökat fokus på återtagande av brottsvinster och oförklarade tillgångar. Den nya förverkandelagstiftningen är en annan starkt bidragande faktor till att brottsvinster i större utsträckning än tidigare kunnat säkras och förverkas. Minskningen av antalet yrkanden om kvarstad kan till stor del förklaras av att penningbeslag numera kan tillämpas generellt, och inte bara vid penningtvättsbrottslighet.

Tabell 13. Återtagande av brottsvinster, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal/belopp 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Antal ärenden med förverkandeyrkanden	1 355	1 759	3 133	1 374	78,1%
Antal förverkandeyrkanden	2 149	2 668	5 025	2 357	88,3%
Förverkandeyrkanden, belopp (mnkr)	312	343	327	-16	-4,7%
Antal yrkanden om kvarstad	131	177	95	-82	-46,3%
Finansiella utredningar	2 202	2 947	2 977	30	1,0%
Antal ärenden med förverkandeyrkanden och skadestånd	3 388	4 911	5 770	859	17,5%

Den nya förverkandeformen självständigt förverkande är ett annat kraftfullt verktyg i arbetet mot den kriminella ekonomin. Under året har 903 utredningar om självständigt förverkande inletts och egendom till ett sammanlagt värde om 36,9 miljoner kronor har tagits i beslag. Åklagare har väckt talan om självständigt förverkande i 158 ärenden. Därutöver framställs talan om självständigt förverkande i andra hand.

Åklagarmyndigheten har fortsatt att rekrytera åklagarrevisorer, men i lägre takt än under 2024 och antalet bedöms nu ligga på en ändamålsenlig nivå. Revisorerna biträder åklagarna i arbetet med att spåra tillgångar och återta brottsvinster och oförklarade tillgångar. Det finns en särskild utbildning för denna yrkesgrupp som även fungerar som ett erfarenhetsseminarium. Revisorsstödet har visat sig vara mycket effektivt i arbetet med att spåra och säkra tillgångar, särskilt vid utredningar om grov och organiserad brottslighet. Under våren reste ett flertal av myndighetens åklagarrevisorer till London för ett studiebesök på National Crime Agency, Serious Fraud Office och the Crown Prosecution Service. Syftet med studiebesöket var att dra lärdom av myndigheternas arbete med självständigt förverkande och oförklarade tillgångar samt skapa kontaktytor för det internationella operativa samarbetet.

Under hösten anordnade Åklagarmyndigheten tillsammans med Polismyndigheten en konferens för 300 deltagare med temat kriminell ekonomi. Deltagarna var främst åklagarrevisorer och finansiella utredare vid Polismyndigheten. Utöver konferensen har en vidareutbildning om återtagande av brottsvinster och oförklarade tillgångar, som riktar sig till både åklagare och åklagarrevisorer, genomförts.

Häktningar och restriktioner

Sammanfattning – häktningar och restriktioner

- Antalet avslutade häktningar fortsatte att öka under 2025 (+4 procent), men ökningstakten har dämpats jämfört med föregående år.
- Fyra av fem häktade (81 procent) var ålagda någon form av restriktion under häktningstiden, vilket är en ökad andel av det totala antalet häktade (+1,5 procentenheter).
- Även häktningstiderna ökade under året, antalet häktade i mer än 120 dagar med restriktioner ökade med 5 procent i förhållande till 2024, vilket är en betydligt mindre ökning jämfört med de två föregående åren.
- Under 2025 fortsatte ökningen av unga häktade (15–17 år). Antalet häktade under 18 år när häktningen påbörjades var 558, vilket är en ökning (+17 procent). Andelen unga häktade med restriktioner kvarstod i stort sett oförändrad jämför med föregående år (98 procent).

Återrapportering enligt Åklagarmyndighetens instruktion 7 § p.3

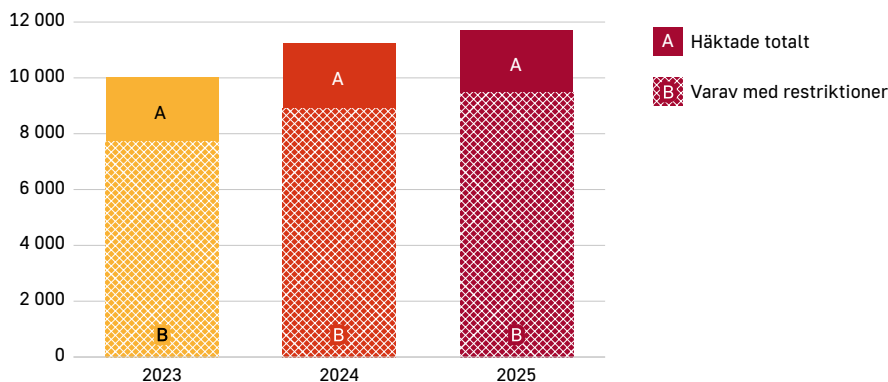
Åklagarmyndigheten ska redovisa uppgifter om tillämpningen av reglerna om häktning och restriktioner, varvid uppgifter som avser häktade personer i åldersgrupperna 15–17 år respektive 18–20 år ska redovisas särskilt.

En misstänkt person kan under vissa förutsättningar häktas under en brottsutredning. Att frihetsberöva en person och begränsa möjligheterna till att ha kontakt med andra utgör inskränkningar i grundlagsskyddade rättigheter, men är ibland nödvändigt för att brottet ska kunna utredas och lagföras. Stor vikt läggs vid att dessa tvångsmedel endast används när det verkligen är motiverat. Beslut om häktning fattas av domstol på begäran av en åklagare och förutsätter att det finns risk för att den misstänkta personen avviker, fortsätter brottslig verksamhet eller försvårar brottsutredningen, så kallad kollusionsfara.

Det finns ingen absolut gräns för hur länge en person kan vara häktad, men enligt huvudregeln får en misstänkt över 18 år vara häktad som längst 9 månader och misstänkta under 18 år som längst 3 månader, om domstolen inte anser att det finns synnerliga skäl för att låta häktningen bestå under längre tid. Domstolen kan ge åklagaren rätt att belägga den misstänkta personen med olika typer av restriktioner under häktetiden. Detta innebär att personens kontakter med omvärlden kan begränsas om det behövs för att hindra henne eller honom från att påverka vittnen eller andra personer som ska förhöras eller från att försvåra utredningen på annat sätt. Åklagaren är under hela häktningstiden skyldig att pröva om det fortfarande är nödvändigt att personen är häktad och har restriktioner. Om häktningen eller restriktionerna inte längre behövs ska de genast upphävas.

Redovisningen i detta avsnitt berör såväl häktningar och restriktionsanvändning totalt samt särskilt för unga lagöverträdare. Uppgifterna är hämtade från Kriminalvården, om inte annat anges.

Figur 10. Antal avslutade häktningar samt antal avslutade häktningar med någon form av restriktion när häktningen påbörjades (totalt), 2023–2025

Underlag till figur 10. Antal avslutade häktningar samt antal avslutade häktningar med någon form av restriktion när häktningen påbörjades, efter ålder, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Avslutade häktningar	10 022	11 243	11 707	464	4,1%
varav 15–17 år	334	475	558	83	17,5%
varav 18–20 år	1 171	1 297	1 327	30	2,3%
varav 21 år eller äldre	8 517	9 471	9 822	351	3,7%
Avslutade häktningar med restriktioner	7 705	8 903	9 466	563	6,3%
varav 15–17 år	327	469	549	80	17,1%
varav 18–20 år	1 079	1 190	1 242	52	4,4%
varav 21 år eller äldre	6 299	7 244	7 675	431	5,9%

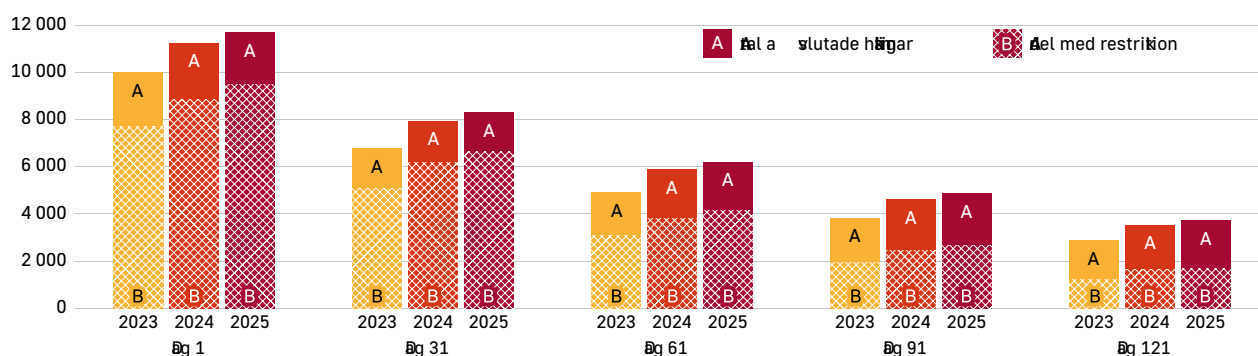
Häktningarna har fortsatt att öka under 2025, om än inte lika kraftigt som i fjol. Mest ökade de för ungdomar i åldern 15–17 år.

Av figur 10 framgår att 11 707 personer¹¹ var häktade under 2025, en ökning med 4 procent jämfört med föregående år. Av dem hade 9 466 personer (81 procent) någon form av restriktioner när häktningen påbörjades. Även andelen personer som varit ålagda restriktioner har ökat sedan i fjol (+2 procentenheter).

Antalet häktesperioder har fortsatt att öka under 2025, om än inte lika kraftigt som i fjol. Den fortsatta ökningen kan ha sin förklaring i förbättrade utredningsmetoder och verktyg för polis och åklagare som lett till att fler personer som är involverade i organiserad brottslighet kunnat frihetsberövas. Att detta kan vara i vart fall en del av förklaringen stöds också av det faktum att andelen häktade som är belagda med olika slags restriktioner också fortsätter att öka, detta eftersom restriktioner förutsätter att det föreligger kollusionsfara, vilket det typiskt sett främst gör i ärenden med flera misstänkta. Det ökande antalet häktesperioder och det ökade behovet av restriktioner leder till en ökad arbetsbelastning för åklagarna, men är en nödvändig förutsättning för att utreda och lagföra allvarlig brottslighet som ofta begås i organiserad form.

I figur 11 redovisas antalet avslutade häktningar med och utan restriktioner, vid vissa tidpunkter. Av underlaget till figuren kan utläsas att

¹¹ Uppgifterna om antalet häktade avser antalet häktesperioder som upphört under året, inte antalet unika individer. Om en person varit häktad och frigiven två gånger under perioden redovisas detta som två häktade i statistiken. Det innebär också att frihetsberövandet kan ha skett före ingången av 2025.

Figur 11. Antal avslutade häktningar samt andel avslutade häktningar med någon form av restriktion vid angiven tidpunkt, 2023–2025**Underlag till figur 11.** Antal avslutade häktningar samt andel avslutade häktningar med någon form av restriktion vid vissa tidpunkter, 2023–2025

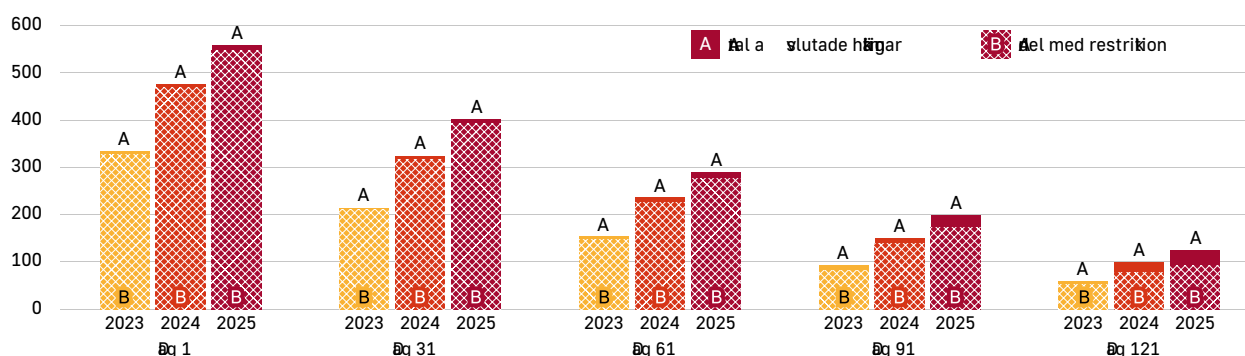
	2023		2024		2025		Förändring antal	Förändring andel med restriktioner
	Antal	Andel med restriktion	Antal	Andel med restriktion	Antal	Andel med restriktion	2024–2025	2024–2025
Dag 1	10 022	77%	11 243	79%	11 707	81%	464	1,7%-enheter
Dag 31	6 769	75%	7 939	78%	8 303	80%	364	2,2%-enheter
Dag 61	4 926	63%	5 887	65%	6 210	67%	323	2,3%-enheter
Dag 91	3 830	51%	4 631	53%	4 858	55%	227	1,5%-enheter
Dag 121	2 869	43%	3 526	46%	3 735	45%	209	-0,5%-enheter

behovet av restriktioner i allmänhet minskar allteftersom utredningen fortlöper. Ofta upphör dock behovet först i samband med avslutad huvudförhandling i tingsrätten, vilket hänger samman med omedelbarhetsprincipen, som fortfarande är huvudregel i svensk straffprocess.

Samtidigt som antalet häktade har ökat något det senaste året har även antalet långa häktningar ökat i motsvarande utsträckning. Ökningen av de långa häktningarna bland dem där restriktioner gäller har avstannat. Till exempel har antalet häktade personer med restriktioner efter 120 dagar ökat med knappt 5 procent jämfört med 2024 (från 1 611 till 1 689) vilket är en betydligt mindre ökning än de två föregående åren då ökningarna var 31 respektive 61 procent. Antalet som varit häktade med restriktioner efter 180 dagar har ökat för tredje året i rad. Från 2023 till 2024 var ökningen 30 procent (från 524 till 681) och från 2024 till 2025 ökade antalet med 10 procent (från 681 till 750). Andelen häktade med så långvariga restriktioner av det totala antalet restriktionshäktade har ökat marginellt sedan föregående år, från 7,7 till 7,9 procent.

En trolig förklaring kan vara att det blivit allt fler mycket omfattande och komplicerade utredningar med hög risk för kollusion, det vill säga risk för att den misstänkta undanröjer bevis eller på annat sätt förstör en brottsutredning. I ärenden där det finns hög kollusionsfara kan i vissa fall behovet av restriktioner kvarstå även efter tingsrättens dom och till dess att hovrätten meddelar dom i målet.

Figur 12. Antal avslutade häktningar samt andel avslutade häktningar med någon form av restriktion vid vissa tidpunkter. För häktade i åldern 15–17 år, 2023–2025

Underlag till figur 12. Antal avslutade häktningar samt andel avslutade häktningar med någon form av restriktion vid vissa tidpunkter. För häktade i åldern 15–17 år, 2023–2025

	2023		2024		2025		Förändring antal	Förändring andel med restriktioner
	Antal	Andel med restriktion	Antal	Andel med restriktion	Antal	Andel med restriktion	2024–2025	2024–2025
Dag 1	334	98%	475	99%	558	98%	83	-0,3%-enheter
Dag 31	214	98%	324	98%	401	98%	77	0,2%-enheter
Dag 61	153	96%	236	96%	290	95%	54	-0,6%-enheter
Dag 91	92	89%	150	92%	198	87%	48	-5,1%-enheter
Dag 121	58	90%	99	79%	124	74%	25	-4,6%-enheter

Antalet häktade i åldrarna 15–17 år fortsätter att öka

I figur 12 redovisas antal avslutade häktningar med och utan restriktion för häktade i åldersgruppen 15–17 år. Uppgifterna om antalet unga häktade utgår från åldern vid påbörjad häktning. Under året var 558 av de häktade under 18 år när häktningen påbörjades, vilket återigen innebär en ökning (+17 procent) med 83 fler häktade i förhållande till 2024 och en ökning med 224 häktade i förhållande till 2023.

Antalet häktade unga (15–17 respektive 18–20 år) är något osäkert eftersom det förekommer att en misstänkts ålder justeras till att vara 18 år eller äldre under domstolsprövningen. Andelen häktade yngre än 18 år i förhållande till samtliga häktade var under året knappt 5 procent, vilket är en viss ökning i förhållande till föregående år då andelen var ca 4 procent. När så unga häktas är det så gott som uteslutande på grund av misstankar om mycket allvarlig brottslighet som mord, grova allmänfarliga brott, människorov, grova vålds- och sexualbrott, grova rån och grova vapenbrott. Att antalet häktade i gruppen nu ökar kraftigt för tredje året i rad bekräftar den allmänna bilden att unga i allt högre utsträckning dras in i, eller rent av rekryteras till, allvarlig brottslighet med gänganknytning.

En person som inte har fyllt 18 år häktas endast om det finns synnerliga skäl för det. Under året fick 549 av de unga under 18 år som häktades restriktioner under någon del av häktningstiden. Det motsvarar 98 procent av de häktade i denna grupp, vilket är i princip samma andel som både 2023 och 2024. Den höga andelen unga som åläggs restriktioner förklaras med att ungdomar under 18 år endast i undantagsfall blir häktade för annat än mycket allvarlig brottslighet där det finns en överhängande risk för att de annars försvårar brottsutredningen.

Att antalet häktade ungdomar nu ökar kraftigt för tredje året i rad bekräftar den allmänna bilden att unga i allt högre utsträckning dras in i, eller rent av rekryteras till, allvarlig brottslighet med gänganknytning.

Restriktioner och restriktionslättnader – särskilt för personer under 18 år

Av de 401 personer i åldern 15–17 år som var häktade i mer än 30 dagar hade 393 restriktioner under mer än 30 dagar, vilket är en ökning i antal från föregående år (+76 personer), men en oförändrad andel. Åklagaren har möjlighet att medge undantag från beslutade restriktioner. Det kan till exempel innebära tillstånd att ta emot telefonsamtal och besök, tillstånd att vistas tillsammans med en viss annan häktad person, så kallad samsittning, eller tillstånd att vistas gemensamt med andra häktade. Särskilt om den häktade är ung brukar undantag medges, bland annat i form av övervakade telefonsamtal eller besök för att möjliggöra kontakter med föräldrar och andra närstående. Även för äldre misstänkta medges vanligtvis undantag från restriktionerna om häktningstiden blir lång.

Av de 549 personer under 18 år som var häktade med restriktioner hade 5 personer (1 procent) enligt vad som kunnat utläsas av Åklagarmyndighetens diarieföring inte beviljats något undantag från restriktionerna förutom att följa nyhetsmedia och inneha tidskrifter, vilket är färre men samma andel som föregående år (7 personer och 1 procent). I de enstaka fall unga häktade inte beviljas några lättnader i restriktionerna beror det typiskt sett på att de varit häktade under så kort tid att frågan

om lättnader inte hunnit aktualiseras. Övriga häktade unga under 18 år med restriktioner har haft undantag som gett möjlighet till kontakter med anhöriga och andra i form av telefonsamtal och besök eller beviljats samsittning eller gemensam vistelse. Av de 393 unga under 18 år som varit häktade med restriktioner i mer än 30 dagar har alla utom 2, enligt vad som kan utläsas av diarieföringen, beviljats något eller några undantag från restriktionerna. Besluten om undantag är ofta formulerade som generella beslut om tillstånd att framöver ta emot besök eller telefonsamtal från vissa personer.

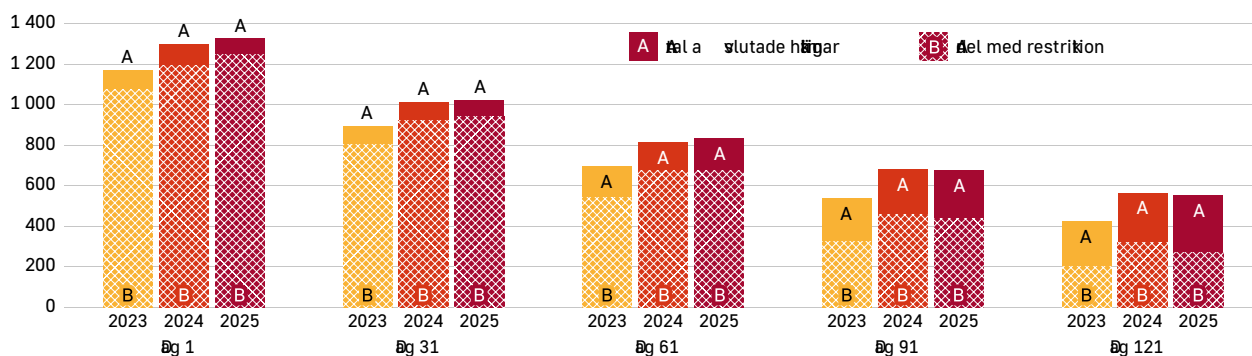
Beslut om att en häktad som har restriktioner ändå ska få tillstånd att vistas tillsammans med någon annan häktad person, så kallad samsittning, har fattats för 372 (324 förra året) personer under 18 år.

Av de personer i gruppen som varit häktade med restriktioner mer än 30 dagar har 72 procent fått tillstånd till samsittning eller gemensam vistelse enligt vad som kunnat utläsas av diarieföringen, vilket är en minskad andel jämfört med både 2024 och 2023 (74 respektive 82 procent).

Antalet häktade i åldrarna 18–20 år fortsätter att öka

Av figur 13 framgår antalet avslutade häktningar med och utan restriktioner i åldersgruppen 18–20 år. Under året var 1 327 av de häktade i åldern 18–20 år, vilket är en ökning jämfört med föregående år då antalet var 1 297 och 2023 då antalet var 1 171. Andelen häktade i åldersgruppen i förhållande till samtliga häktade är i stort oförändrad mot föregående år (11 procent).

Figur 13. Antal avslutade häktningar samt andel avslutade häktningar med någon form av restriktion vid vissa tidpunkter. För häktade i åldern 18–20 år, 2023–2025

Underlag till figur 13. Antal avslutade häktningar samt andel avslutade häktningar med någon form av restriktion vid vissa tidpunkter. För häktade i åldern 18–20 år, 2023–2025

	2023		2024		2025		Förändring antal 2024–2025	Förändring andel med restriktioner 2024–2025
	Antal	Andel med restriktion	Antal	Andel med restriktion	Antal	Andel med restriktion		
Dag 1	1 171	92%	1 297	92%	1 327	94%	30	1,8%-enheter
Dag 31	894	90%	1 012	91%	1 022	92%	10	0,9%-enheter
Dag 61	696	78%	815	83%	834	81%	19	-2,0%-enheter
Dag 91	537	60%	681	67%	674	65%	-7	-2,3%-enheter
Dag 121	422	48%	564	57%	551	49%	-13	-7,6%-enheter

Informations- och cybersäkerhet

Återrapporteringskrav enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska övergripande redogöra för hur myndigheten arbetat för att förvalta och utveckla sin informations- och cybersäkerhet och för hur den planerar för att kunna möta framtida behov. Åklagarmyndigheten ska särskilt redovisa huruvida myndigheten har gjort en utvärdering av det egna informations- och cybersäkerhetsarbetet genom verktyg som Cybersäkerhetskollen eller motsvarande samt, om så skett, vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av resultatet.

Åklagarmyndigheten bedriver ett systematiskt och långsiktigt arbete för att förvalta och utveckla myndighetens informations- och cybersäkerhet. Arbetet omfattar såväl organisatoriska som tekniska åtgärder och utgår från gällande lagstiftning, nationella föreskrifter och myndighetens egna behov och riskbedömningar.

Under året har myndigheten fortsatt att utveckla sitt informations- och cybersäkerhetsarbete genom bland annat:

- Regelbundna möten i myndighetens informationssäkerhetsråd, där strategiska frågor och prioriteringar diskuteras och beslutas.
- Tydligt definierade funktionsansvar och roller inom informations- och it-säkerhetsområdet, vilket säkerställer att ansvar och befogenheter är fördelade och kända i organisationen.
- Löpande riskanalyser och uppföljning av säkerhetsarbetet, där både tekniska och organisatoriska risker identifieras och hanteras.
- Återkommande utbildnings- och informationsinsatser till samtliga medarbetare för att stärka säkerhetskulturen och öka medvetenheten om myndighetens regler för säker informationshantering.

Myndigheten har under året genomfört en utvärdering av det egna informations- och cybersäkerhetsarbetet med stöd av Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps¹² verktyg Cybersäkerhetskollen.

Med utgångspunkt i utvärderingen och den löpande riskhanteringen har myndigheten under året bland annat:

- Infört nya säkerhetslösningar och förstärkt tekniska skydd för att bättre kunna förebygga, upptäcka och hantera cyberhot och säkerhetsincidenter.
- Vidtagit åtgärder för att säkerställa hög tillgänglighet och tillförlitlighet i verksamhetskritiska system, inklusive redundans och återställningsrutiner.
- Utvecklat rutiner för behörighetskontroll och regelbunden översyn av åtkomster till känsliga system och information.
- Förbättrat processer för hantering av externa lagringsmedia och säkerhetsskanning av sådana, i syfte att minska risken för skadlig kod.
- Fortsatt arbetet med att stärka säkerhetskulturen genom obligatorisk årlig utbildning för samtliga medarbetare.

Liksom de flesta organisationer utsätts Åklagarmyndigheten kontinuerligt för olika typer av försök till otillåten åtkomst och cyberattacker. Tack vare myndighetens förebyggande arbete, effektiva skyddsåtgärder och ett it-säkerhetsteam har dessa incidenter kunnat hanteras utan påverkan på verksamheten.

Åklagarmyndigheten utsätts kontinuerligt för olika typer av försök till otillåten åtkomst och cyberattacker, men tack vare effektiva skyddsåtgärder och ett it-säkerhetsteam har dessa incidenter kunnat hanteras utan påverkan på verksamheten.

¹² Sedan 1 januari 2026 heter myndigheten Myndigheten för civilt försvar (MCF).

Myndigheten följer kontinuerligt utvecklingen inom informations- och cybersäkerhetsområdet, både nationellt och internationellt, och anpassar sitt arbete utifrån förändrade hotbilder och nya krav. Arbetet med att utveckla och stärka informations- och cybersäkerheten är en integrerad del av myndighetens verksamhetsutveckling och bedrivs i enlighet med principen om ständiga förbättringar.

Proaktiv brottsbekämpning

Återrappporteringskrav enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska redogöra för vidtagna åtgärder i arbetet med en mer proaktiv brottsbekämpning för att förebygga att fler brott begås.

Åklagarmyndighetens huvuduppgift är att utreda och lagföra brott men myndigheten bedriver även ett proaktivt brottsbekämpande arbete.

Det proaktiva arbetet sker på olika sätt, exempelvis genom beslut som åklagare fattar, särskilda arbetsmetoder och olika former av samverkan som sker med brottsutredande myndigheter och andra aktörer.

I det beslutsfattande arbetet utgörs det proaktiva arbetet främst av olika tvångsmedelsbeslut som direkt eller indirekt hindrar brottsaktiva personer från att fortsätta begå brott eller förhindrar att brott sker. Vissa av besluten, såsom beslut om kontaktförbud, hemliga preventiva tvångsmedel, olika tillträdesförbud och preventiva vistelseförbud är till sin karaktär sådana att de direkt ska förhindra att något oönskat ska inträffa eller att ett pågående oönskat agerande ska upphöra. För exempelvis beslut om frihetsberövande och handläggning av hemliga tvångsmedel ingår det proaktiva inslaget som ett led i en pågående förundersökning. Även beslut om att återta brottsvinster, framställa yrkanden om näringsförbud och dela förundersökningsmaterial till polisens underrättelseverksamhet kan bidra till att förebygga brott.

Inom Åklagarmyndigheten finns även ett flertal arbetsmetoder och metodstöd som i sig kan antas bidra till myndighetens förmåga till proaktiv brottsbekämpning. Ett exempel är den rättsliga vägledningen SUB – utredningsmetod för brott mot särskilt utsatta brottsoffer, med bland annat fokus på kort handläggningstid och inhämtande av rätt bevisning. Myndigheten har även infört snabbare lagföring för ungdomsbrott och brott mot särskilt utsatta brottsoffer, för att snabbt avbryta och förhindra fortsatt brottslighet.

I den rapport¹³ som tagits fram under året framgår också att Åklagarmyndigheten i stor utsträckning samverkar med olika myndigheter och andra aktörer och därigenom, direkt och indirekt, bidrar i brottsförebyggande arbete. Exempelvis förekommer informationsdelning till andra myndigheter, både nationellt och internationellt, för att bekämpa och förebygga brott även utanför Sveriges gränser. Åklagarmyndigheten deltar även i utbildningsinsatser och tar fram informationsmaterial riktade till skolor och andra aktörer för att förebygga rekrytering till kriminella nätverk och öka kunskapen om lagstiftningen.

Åklagarmyndigheten arbetar också för att sprida kunskap om brottslighetens drivkrafter, för att därigenom belysa även den proaktiva verkan som de beslut och samverkan har och inte enbart den direkta effekten i olika ärenden.

Kontaktförbud, hemliga preventiva tvångsmedel, tillträdes- och vistelseförbud är alla exempel på åtgärder som förhindrar att brott begås.

13 Proaktiv brottsbekämpning – En förstudie (Dnr: ÅM2025-1457)

Skyddade personuppgifter

Återrapporteringskrav enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska redogöra för hur myndigheten i sin verksamhet har säkerställt en säker hantering av skyddade personuppgifter.

Skyddade personuppgifter förekommer i myndighetens hantering både i brottmålsärenden och i administrativa ärenden. I samtliga system där myndigheten hanterar skyddade uppgifter finns inbyggda varningar och så långt möjligt stöd för att hantera uppgifterna korrekt. Både varningar och övrigt systemstöd behöver dock kompletteras med användarens uppmärksamhet och försiktighet.

Myndigheten har ett löpande arbete med att upprätthålla det organisatoriska skyddet för uppgifterna. Hanteringsreglerna är en integrerad del i flera av myndighetens interna utbildningar och stöd- och informationsmaterial finns lätt tillgängligt för medarbetarna. Under året har dessutom flertalet informationsinsatser genomförts på myndighetens intranät med hänvisning till de lathundar och webinarier som finns.

Myndigheten har också under året deltagit i Skatteverkets nationella samverkansnätverk om skyddade personuppgifter och som en följd av detta har ett internt samarbete inletts i syfte att identifiera ytterligare insatser för att stärka skyddet och stötta medarbetarna i arbetet.

Trots detta förekommer det att skyddade personuppgifter felhanteras. Myndigheten har en tydligt kommunicerad rutin för vad som då bör ske. Den syftar till att både återsäkra skyddet för personen men också för att dra lärdom och se om ytterligare informationsinsatser behövs eller om annat stöd till medarbetarna kan behövas.

Under året har myndigheten påbörjat arbetet med att ta fram en rättslig vägledning om åklagares hantering av skyddade personuppgifter vid åtals väckande. I vägledningen lämnas dels information om regelverken som gäller för de olika formerna för skyddade personuppgifter (främst sekretessmarkering och skyddad folkbokföring), dels vägledning för åklagarna om hur gärningsbeskrivningen kan utformas för att inte personuppgifter som är skyddade ska röjas och hur skyddet för sådana personuppgifter i förundersökningsprotokoll och sidomaterial så långt som möjligt kan upprätthållas. Publicering är tänkt att ske under första kvartalet 2026.

Nationell samverkan – tillsammans mot brott

I syfte att förstärka myndighetens och rättsväsendets operativa förmåga att utreda och lagföra brott har samverkan med de övriga rättsvårdande myndigheterna förstärkts ytterligare under året. Åklagarmyndigheten har tillsammans med Ekobrottsmyndigheten och Polismyndigheten fått flera regeringsuppdrag som bygger på att vidareutveckla samverkan. En särskild funktion ansvarar för samordningen av Åklagarmyndighetens samverkan, främst med Polismyndigheten. Samverkan rör inte bara förundersökningar, utan även utvecklingsfrågor.

Bedömningen är att samverkan är god och utvecklas positivt. Allt fler konkreta resultat nås i form av överenskommelser om bland annat gemensamma prioriteringar och arbetssätt som bedöms bidra till bättre verksamhetsresultat.

Fördjupad samverkan med Polismyndigheten

Samverkan med Polismyndigheten har ytterligare utvecklats och fördjupats under året, dels genom Åklagarmyndighetens medverkan i Polismyndighetens nationella operativa ledningsgrupp, dels i regelbundna möten mellan delar av de båda myndigheternas ledningsgrupper (främst om gemensamma strategiska frågor).

Inom det prioriterade området våld i nära relation har myndigheterna utarbetat en gemensam uppföljningsmodell för att ge en tydligare och bättre lägesbild. Modellen bygger på datadelning mellan myndigheterna och uppföljningen presenteras i aggregerad form. Viktiga framgångsfaktorer för att nå fram till en lagföring, såsom till exempel förekomsten av frihetsberövanden, tidiga förhör med målsäganden och förordnande av målsägandebiträde kan nu lättare följas upp och utvärderas. En viktig del av den myndighetsgemensamma analysen utförs regionalt och lokalt.

Kriminell ekonomi är fortsatt ett stående tema för samverkan. I slutet av 2024 infördes lagstiftningen om självständigt förverkande. Gemensamma utbildningsinsatser för åklagare, åklagarrevisorer och Polismyndighetens finansiella utredare har givit resultat – 2025 förverkades drygt 39 miljoner kronor genom självständigt förverkande. Under året har konferenser genomförts för att utvärdera den nya förverkandelagstiftningen och en särskild workshop om självständigt förverkande har dessutom ägnats åt hur samtliga brottsbekämpande myndigheter ska arbeta strategiskt tillsammans för att nå högre upp i de kriminella nätverkens hierarki. Målet är att identifiera och förverka fast egendom och fordon som hyrs eller som ägs av bulvaner.

Ett tidigt åklagarinträde och samordning av ärenden om brott som begåtts av samma person eller konstellation har betydelse för en effektiv lagföring av både vardagsbrottslighet och brott som begås inom ramen för organiserad brottslighet. Arbetssättet, där nära samverkan mellan myndigheterna är nödvändig, har under 2025 fortsatt och bedöms ha medfört en ökad uppkläring och även lagföring. Åklagarmyndigheten och Polismyndigheten för dialog om hur samverkan ytterligare kan fördjupas på både strategisk nivå och i den direkta brottsutredande verksamheten.

En fördjupad samverkan sker också nationellt för att hitta lämpliga former för hur åklagare i ett så tidigt skede som möjligt ska kunna delta i den brottsbekämpande verksamheten. Något som diskuterats är om åklagare kan vara ett stöd för de poliser som bearbetar information omedelbart efter det att ett allvarligt brott har begåtts.

Inom det forensiska området har utvecklingstakten varit hög. I samverkan med Nationellt forensiskt centrum (NFC) har Åklagarmyndigheten deltagit i två nya projekt vid NFC som båda syftar till att skapa en större enhetlighet i struktur och nomenklatur i redovisningar som rör dels it-forensiska analyser, dels kriminaltekniska platsundersökningar. Åklagarmyndigheten deltar även med företrädare i ett flerårigt projekt som rör internationellt samarbete i syfte att säkra digital bevisning i andra länder.

Under året slutfördes även ett stödjande arbete inför Polismyndighetens införande av det nya biometriregistret. Åklagarmyndigheten deltar i processen med att både vara en kontrollfunktion och att bidra med att identifiera lämpliga ärenden som kan bli aktuella för den nya släktforskningsmetoden som syftar till att lösa vissa grova brott.

Under året så har den så kallade prioriteringsnyckeln för i vilken ordning NFC bör prioritera analyser i pågående förundersökningar om grova brott införts i det ordinarie arbetet. Detsamma gäller även för ett snabbspår för dna-analys i våldtäktsärenden. Åklagare har deltagit i denna process.

Ett tidigt åklagarinträde och samordning av ärenden om brott som begåtts av samma person eller konstellation har betydelse för en effektiv lagföring. Dialog om hur samarbetet kan fördjupas ytterligare pågår.

Flera exempel på utvecklad samverkan under året

Även Ekobrottsmyndigheten (EBM) är en central samverkanspartner för Åklagarmyndigheten. Frågor om den organiserade brottsligheten och olika brottstyper som exempelvis penningtvätt diskuteras regelbundet.

Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten och EBM har fått två gemensamma regeringsuppdrag på samma tema – dels att stärka myndigheternas samlade förmåga att bekämpa ekonomisk brottslighet¹⁴, dels att stärka förmågan att återta brottsvinster¹⁵. Som en följd av arbetet med dessa uppdrag har myndigheterna påbörjat en fördjupad samverkan i syfte att arbeta samordnat mot vissa brottsfenomen och mot vissa strategiska nätverk som verkar inom kriminell ekonomi.

Nedan följer ytterligare exempel på utvecklad samverkan under året.

- En kontaktgrupp med åklagare, åklagarrevisorer och företrädare för Kronofogdemyndigheten samverkar löpande i det brottsförebyggande arbetet och arbetet mot internationell organiserad brottslighet. Samverkan bedöms fungera mycket väl.
- Samverkan sker med Rättsmedicinalverket i ett stort antal frågor som syftar till att åklagarna ska få vägledning om olika medicinska och rättsvetenskapliga bedömningar. Under året har en myndighetsgemensam konferens genomförts i syfte att höja kunskapen om farligheten med så kallat strypvåld. Erfarenheterna från konferensen har fångats upp i Åklagarmyndighetens utbildning.
- Med anledning av ökade befogenheter för tulltjänstemän i den nya tullbefogenhetslagen har en översyn av fördelningen mellan Åklagarmyndigheten och Tullverket påbörjats om ledningen av förundersökningar i brottmål. Åklagarmyndigheten har också bistått Tullverket med utbildning om till exempel unga lagöverträdare.
- För att främja samverkan och samordning inom beredskapssektorn Ordning och säkerhet har Åklagarmyndigheten fortsatt drivit dels det juridiska nätverket och Rakelnätverket inom sektorn, dels projektet Samverkan för rättskedjan. Inom det senare projektet har bland annat en övning genomförts med deltagare från beredskapssektorn Ordning och säkerhet och Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI). FOI har också på uppdrag av Åklagarmyndigheten tagit fram en rapport med titeln Rättsväsendet under ockupation – en rättslig analys av åklagares och domares förhållande till en ockupationsmakt. Rapporten och dess slutsatser syftar till att stärka rättskedjans förberedelser inför, och förmåga vid, höjd beredskap och har bland annat varit föremål för en workshop inom det juridiska nätverket i sektorn.

Åklagarmyndigheten har vidare samverkat bilateralt med myndigheter både inom och utom sektorn i beredskapsfrågor kopplade till bland annat förmågeplanering, utbildning i folkrätt, ledningssystem och säkra kommunikationer inför och under höjd beredskap.

14 Ju2025/01527

15 Ju2025/01525

Rättsutveckling och rättslig styrning

Enhetlig rättstillämpning, rättsutveckling och rättslig styrning

Enligt 3 § i instruktionen för Åklagarmyndigheten ska riksåklagaren, som högsta åklagare under regeringen, verka för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet vid åklagarnas rättstillämpning. Vidare följer av 2 § åklagarförordningen att riksåklagaren ansvarar för att Åklagarmyndigheten meddelar de föreskrifter, allmänna råd och övriga riktlinjer och anvisningar som behövs för att uppnå enhetlighet och följdriktighet vid åklagarnas rättstillämpning.

Resultaten från utvecklingsverksamheten redovisas i olika styrande och vägledande dokument för att underlätta informationsdelning och kunskapsutveckling – allt i syfte att säkerställa att åklagarnas rättstillämpning håller hög och jämn kvalitet genom hela utrednings- och beslutsprocessen.

Som en del i att behålla en hög kvalitet och enhetlighet i verksamheten bedrivs rättslig tillsyn på Åklagarmyndigheten som dels kan bestå av tillsyn av fel och brister i enskilda fall, dels av planerad tematisk tillsyn. I princip kan även alla åklagarbeslut överprövas.

Riksåklagarens samlade bedömning

Riksåklagarens bedömning är att åklagarnas rättstillämpning har präglats av lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet under året. Det styrks, bland annat, av en låg ändringsfrekvens vid överprövning av beslut.

Genom en effektiv och sammanhållen verksamhet har myndigheten arbetat för att upprätthålla förtroendet för åklagarväsendet. Allmänhetens förtroende för myndigheten var fortsatt stabilt 2025, enligt nationella trygghetsundersökningen.

Åklagarmyndighetens rättsliga tillsynsarbete

Återrapporering enligt Åklagarmyndighetens instruktion 7 § p.4

Åklagarmyndigheten ska redovisa uppgifter om de iakttagelser som gjorts inom ramen för den rättsliga tillsynsverksamheten. Förordning (2022:697).

Åklagarmyndighetens rättsliga tillsynsarbete bedrivs dels vid tillsynsavdelningen, dels vid Utvecklingscentrum. Tillsynsavdelningens verksamhet redovisas i en särskild årsrapport.¹⁶ Den tillsynsverksamhet som bedrivs vid Utvecklingscentrum består i första hand av de högre åklagarnas löpande hantering av överprövningsärenden, som beskrivs närmare nedan. Härutöver genomförs också tematisk tillsyn, vilket innebär en planerad och metodisk granskning av en särskild ärendetyp eller rättslig företeelse i syfte att kontrollera regelefterlevnad. Tematisk inventering av en ärendegrupp kan också ske inom ramen för arbetet med rättsliga vägledningar.

¹⁶ Tillsynsavdelningens årsrapport 2025 (dnr: ÅM2025-508)

Årets tematiska tillsyn avsåg interimistiska beslut om hemliga tvångsmedel. Granskningen bestod av en genomgång av interimistiska beslut som åklagare fattat under 2024 vid en tidpunkt då domstolen har haft öppet, således vid en tidpunkt då det i vart fall funnits en teoretisk möjlighet att få till stånd en domstolsprövning. Syftet med granskningen har varit att undersöka varför det i det enskilda ärendet inte bedömts möjligt att avvakta en domstolsprövning samt hur omständigheterna har dokumenterats. Granskningen kommer att redovisas under första kvartalet 2026. De resultat som hittills framkommit indikerar att det finns ett behov av att Åklagarmyndigheten vidtar informationsinsatser till operativa åklagare och ser över aktuella rutindokument.

Överprövningar

Den som är berörd av en åklagares beslut kan begära att beslutet ändras genom en överprövning av en högre åklagare (överåklagare eller vice överåklagare vid Utvecklingscentrum). En överprövning kan leda till att ett beslut ändras eller att det bedöms vara korrekt och därför inte ändras. Överprövningsverksamheten har en viktig funktion i att främja rättssäkerheten, rättstryggheten och en enhetlig rättstillämpning.

Under året har överprövning begärts och beslut fattats i betydligt fler ärenden än under föregående två år (se tabell 14). Det är svårt att ha någon klar uppfattning om skälen till ökningen, lika lite som vi tidigare kunnat se skälen till en nedgång i inflödet under åren 2022 och 2023 jämfört med då föregående år. En tänkbar förklaring till den nu aktuella ökningen är en ökad kunskap om möjligheterna att få ett åklagarbeslut prövat av högre åklagare.

Den genomsnittliga handläggningstiden har minskat något i förhållande till föregående år.

Under 2025 begärdes överprövning i betydligt fler ärenden än föregående år. En tänkbar förklaring till ökningen är ökad kännedom om möjligheten att få ett åklagarbeslut prövat av högre åklagare.

Tabell 14. Inkomna och avgjorda ärenden om överprövning, samt genomsnittlig handläggningstid i dagar, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Inkomna ärenden om överprövning	2 703	2 997	3 715	718	24,0 %
Avgjorda ärenden om överprövning	2 716	2 974	3 690	716	24,1 %
Genomsnittlig handläggningstid (dagar)	22	23	21	-2,0	-8,7 %

Ändring av åklagarbeslut har skett i 55 ärenden (att jämföra med 60 ändringar föregående år) vilket motsvarar ca 1,5 procent av antalet avgjorda överprövningar. Ändringsfrekvensen varierar mellan olika typer av brott. Till exempel ändrades bara 4 beslut om förtal och förolämpning av 282 överprövningsärenden om sådana brott (1 procent), medan ändringsbeslut fattades i 2 procent av ärendena om bedrägeri och förskingring (6 av 241). Ändringsfrekvensen i överprövningsärenden om våldtäkt har minskat till 1 procent (att jämföra med 4 procent föregående år).

Redan den låga ändringsfrekvensen vittnar om en grundläggande hög kvalitet i åklagarnas handläggning. Den ökade ändringsfrekvensen i överprövningsärenden om bedrägeri och förskingring kan möjligen förklaras med att det har funnits flera utredningsåtgärder att vidta. Det ligger i linje med den rättsliga vägledning som har tagits fram. Den minskade ändringsfrekvensen i våldtäktsärenden kan eventuellt bero på att det nu finns en bättre kunskap om vad det utökade våldtäktsbegreppet innebär.

Iakttagelser inom ramen för överprövningsverksamheten bidrar till myndighetens samlade underlag vid planering av inom vilka områden som det finns skäl att ta fram en rättslig vägledning eller annat motsvarande stöd. Ett exempel på detta är den nedan redovisade rättsliga vägledningen om internationella bedrägerier och det pågående arbetet med en vägledning om egenmäktighet med barn.

Den som är missnöjd med en högre åklagares beslut har möjlighet att begära överprövning hos riksåklagaren. Som huvudregel tar riksåklagaren inte upp ärenden till prövning när ett beslut har prövats i två instanser, det vill säga av en åklagare på den första rättsliga nivån och därefter av en högre åklagare på den andra rättsliga nivån. Under året inkom 669 sådana ärenden till riksåklagaren. Det är högre än året innan då antalet¹⁷ var 520. Inget av dessa ärenden togs upp till prövning av riksåklagaren under 2025.

Utvecklingsarbete för ökad kvalitet och enhetlighet i handläggningen

Flera rättsliga utvecklingsprojekt och aktiviteter har genomförts vars huvudsakliga syfte har varit att genom vägledning och rekommendationer, samt i vissa fall erfarenhetsutbyte, öka kvaliteten och enhetligheten i handläggningen. Några av insatserna redovisas även under respektive delavsnitt i Resultat och återrapportering för särskilda områden.

Sex nya rättsliga vägledningar har tagits fram under året.

- Människohandel och människoexploatering (RäV 2025:1). Vägledningen syftar till att tillhandahålla ett övergripande stöd för identifiering av människohandel och människoexploatering och att ge åklagare stöd och vägledning i den inledande handläggningen av dessa ärenden.
- Mordbrand (RäV 2025:2). Farebedömningen vid allmänfarliga brott som mordbrand är svår. Vägledningen syftar till att ge åklagare som handlägger mordbrandsutredningar stöd och vägledning i både jour-situationen och vid förundersökningsledning av egna utredningar.
- Internationella bedrägerier och efterföljande penningtvätt (RäV 2025:3). Vägledningen syftar till att ge praktiska förslag på hur ett ärende som lottas in som ett grovt bedrägeri med en svensk målsägande kan hanteras. Vägledningen syftar i förlängningen till att öka förmågan att angripa systematiska bedrägerier, genom att ta tillvara de pusselbitar som enskilda brott kan bidra med.
- Sammanvägt straffvärde vid innehav av flera olika narkotiska preparat (RäV 2025:4). I många ärenden som rör narkotikabrott har de misstänkta personerna innehaft fler än en sorts narkotika. Vägledningen har tagits fram för att på ett kortfattat och enkelt sätt ge svar på frågor om beräkning av straffvärde i de fallen och bidra till ökad kunskap på området.
- Genomsökning på distans (RäV 2025:5). Vägledningen har tagits fram i syfte att ge åklagare stöd i frågor som omfattar hanteringen av tvångsmedlet genomsökning på distans. Den innefattar även en beskrivning av vilka metoder som bedöms vara möjliga inom ramen för ett beslut om genomsökning på distans.
- Tjänstefel (RäV 2025:6). Vägledningen syftar till att ge åklagare stöd vid handläggningen av ärenden om misstänkt tjänstefel. Vägledningen är allmänt hållen och i första hand avsedd för de allmänna kamrarna.

¹⁷ Denna uppgift är justerad jämfört med uppgiften i årsredovisningen för 2024. Där angavs 481 ärenden, vilket inte avsåg hela året (utan endast t.o.m. september).

Rättsutveckling i Högsta domstolen

Högsta domstolen är sista domstolsinstans bland de allmänna domstolarna och är i princip en ren prejudikatinstans. Som ensam allmän åklagare i Högsta domstolen har riksåklagaren en viktig uppgift för rättsutvecklingen och rättsbildningen inom de straffrättsliga och straffprocessuella områdena. Genom att föra lämpliga mål till Högsta domstolen kan riksåklagaren få fram klargörande besked i frågor som rör den praktiska rättstillämpningen. Utgångspunkten är att verksamheten ska koncentreras till frågor som har betydelse för det operativa åklagararbetet och som är viktiga för att utveckla straff- eller straffprocessrätten samt för att förverkliga de kriminalpolitiska mål och prioriteringar som riksdag och regering lagt fast.

Riksåklagaren har under året överklagat 12 domar och beslut till Högsta domstolen, vilket är lika många som föregående år. Under 2023 var motsvarande antal 13. Antalet överklaganden kan variera något mellan åren, vilket framför allt beror på vilka mål som bedöms vara lämpliga att överklaga till Högsta domstolen.

Högsta domstolen har meddelat prövningstillstånd i 5 av de mål som riksåklagaren har överklagat under året. I 2 fall har Högsta domstolen avslagit riksåklagarens begäran om prövningstillstånd. I de 5 återstående fallen har Högsta domstolen ännu inte fattat beslut i tillståndsfrågan.

Antalet överklaganden ger dock inte en fullständig bild av riksåklagarens verksamhet i Högsta domstolen. Den största delen av arbetet läggs ned på mål där den dömda personen har överklagat en hovrättsdom och där Högsta domstolen har begärt att riksåklagaren ska komma in med en svarsskrivelse. I de fall där riksåklagaren i svarsskrivelsen har ansett att det inte har funnits skäl för prövningstillstånd har Högsta domstolen i regel inte heller tagit upp målet till prövning, även om det finns exempel på undantag. Under året har riksåklagaren gett in 74 svarsskrivelser till Högsta domstolen. Det är något färre än föregående år då 76 svarsskri-

velser gavs in och 2023 då motsvarande antal var 82. Antalet ingivna svarsskrivelser överensstämmer i stort med det antal mål där Högsta domstolen begärt att riksåklagaren ska komma in med svarsskrivelse. Anledningen till att antalet svarsskrivelser varierar från år till år är således en motsvarande ökning eller minskning av antalet förelägganden från Högsta domstolen. Vidare kan noteras att Högsta domstolen under senare år i högre utsträckning än tidigare begärt in svarsskrivelser i förtursmål, vilka kräver en skyndsam handläggning från riksåklagarens sida.

Ibland händer det att den tilltalade, efter att ha överklagat hovrättens dom till Högsta domstolen, begär att riksåklagaren ska återuppta förundersökningen i målet och komplettera utredningen i något avseende. Det kan till exempel vara fråga om att hålla förhör med något vittne som inte tidigare har hörts. Riksåklagaren har handlagt 24 sådana ärenden under året. Det är fler än både 2024, då 14 sådana ärenden handlades, och 2023, då 12 ärenden om återupptagande av förundersökning handlades. Av ärendena som hanterats under 2025 har riksåklagaren inte återupptagit förundersökningen i något fall.

Resningsärenden

En del av riksåklagarens verksamhet i Högsta domstolen avser ärenden om resning eller klagan över domvilla (grovt rättegångsfel). Resning och klagan över domvilla är extraordinära rättsmedel och aktualiseras endast i undantagsfall.

Den rättsliga regleringen av domars rättskraft ska tillgodose intresset av att de inblandade parterna i ett brottmål ska känna trygghet i att en sak som har prövats av domstol inte ska kunna tas upp igen. Från denna grundläggande princip kan i vissa fall undantag göras för att felaktiga domar ska kunna korrigeras. Det kan ske genom resning eller klagan över domvilla. Resning kräver oftast att nya bevis eller omständigheter framkommit.

Under året har det registrerats 24 nya ärenden om resning eller domvilla för lagakraftvunna hovrättsdomar, vilket är något färre än under 2023 och 2024. Skillnaderna i antalet ärenden under de senaste tre åren bedöms ligga inom normal årlig variation.

Av årets ärenden har 14 initierats genom ansökningar till riksåklagaren från enskilda personer som har önskat att riksåklagaren ska begära resning eller återuppta en förundersökning för att utreda om det finns skäl för resning. Två ärenden har, med anledning av att nya uppgifter kommit fram, lämnats över av åklagare för att frågan om resning eller återupptagande av förundersökning skulle prövas av riksåklagaren. I 8 ärenden har Högsta domstolen förelagt riksåklagaren att avge förklaring i ärenden där ansökan om resning eller klagan över domvilla har lämnats direkt till Högsta domstolen. Riksåklagaren har under året inte ansökt om resning i något fall.

Resurs- och kostnadsfördelning

Fördelningen av intäkter och kostnader baseras på tidmätningar som genomförs vid två tillfällen under året. Sammanlagt har 5 procent av den totala tiden använts till området rättsutveckling och rättslig styrning, vilket är en marginellt ökad andel jämfört med föregående år (+0,5 procentenhet). Av myndighetens totala kostnader om 2 873 miljoner kronor utgjorde 131 miljoner kronor kostnaden för verksamhet för rättsutveckling och rättslig styrning. Det är en ökning med drygt 20 procent sedan föregående år. Se även tabell 17 i avsnittet Ekonomi.

Under året registrerades 24 ärenden om resning eller domvilla för lagakraftvunna hovrättsdomar, varav 14 initierades genom enskilda personers ansökning till riksåklagaren.

Internationell verksamhet

Sammanfattning – Internationell verksamhet

- Det internationella samarbetet fortsatte öka under 2025. Det illustreras av att antalet svenska (utgående) förfrågningar ökat, både om rättslig hjälp (+64 procent) och om utredningsorder (+62 procent).
- Åklagarmyndigheten har under året deltagit i internationella forum och nätverk för att utveckla gemensamma lösningar mot organiserad brottslighet, framväxande brottsformer och inhämtning av digital bevisning. Årets insatser har lagt grunden för ett starkare internationellt rättsligt samarbete och ökad kapacitet att möta internationella utmaningar.
- Åklagarmyndighetens bedömning är att den internationella verksamheten och samarbetet har nyttjats i hög grad och att det bidragit till framgångar inom utredningar och lagföringar samt bidragit till att internationella relationer stärkts.
- Myndigheten har under året haft utsänd personal inom de prioriterade insatser inom internationell civil krishantering som regeringen pekat ut i regleringsbrevet. Myndigheten har också bidragit med korttidsinsatser.

Den brottslighet som Åklagarmyndigheten utreder och lagför får fortsatt allt fler internationella kopplingar och både ärendena och det internationella samarbetet blir i många fall mer komplext. Under det senaste året har Åklagarmyndigheten utvecklat verksamheten för att stärka de internationella samarbetet på både operativ och strategisk nivå.

Operativt internationellt samarbete

Det har under året skett en markant ökning av antalet ärenden där svenska åklagare begär rättsligt bistånd i ett annat land – både inom och utom EU. Det följer en flerårig trend där antalet förundersökningar som kräver omfattande och resurskrävande internationellt samarbete stadigt ökar. Detta gäller inte minst i förundersökningar om grov organiserad brottslighet.

I det internationella samarbetet nyttjas alla tillgängliga rättsliga instrument och i flera ärenden söker åklagaren en dialog med det samverkande landet i syfte att skapa förutsättningar för ett så effektivt utredningsarbete som möjligt, antingen i Sverige eller i utlandet. Detta kan exempelvis förekomma i ärenden där den misstänkta befinner sig i ett land från vilket utlämning inte är möjligt.

En viktig del i att bekämpa den gränsöverskridande brottsligheten är också att bistå andra länder i deras förundersökningar. Ansökningar till Sverige om rättslig hjälp och utländska utredningsordrar ligger på ungefär samma nivåer som förra året. För att hantera dessa ansökningar på ett effektivt och enhetligt sätt handläggs majoriteten av dessa ärenden av en grupp bestående av åklagare och internationella handläggare vid Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet.

Tabell 15. Antal registrerade uppgifter om rättslig hjälp och EIO, 2023–2025

Typ av annan talan	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Ansökan från Sverige om rättslig hjälp	293	357	587	230	64,4 %
Svensk utredningsorder (utgående EIO*)	425	624	1 012	388	62,2 %
Ansökan till Sverige om rättslig hjälp	392	376	442	66	17,6 %
Utländsk utredningsorder (inkommande EIO)	794	730	691	-39	-5,3 %
Totalt	1 904	2 087	2 732	645	30,9 %

* European Investigation Order (EIO).

Arbetet vid Eurojust och European Judicial Network (EJN)

Eurojust är EU:s byrå för straffrättsligt samarbete, där nationella rättsliga myndigheter samarbetar med varandra för att bekämpa organiserad, gränsöverskridande brottslighet.

Inflödet av nya operativa ärenden till den svenska enheten vid Eurojust ökade marginellt jämfört med föregående år, till 290 ärenden (+18). Den totala ärendemängden ökade jämfört med året innan, till 809 (712 ärenden 2024) och utvecklingen ligger inom vad som är en naturlig variation över tid. Liksom tidigare år initierades majoriteten av de nya ärendena av svenska myndigheter, främst Åklagarmyndigheten. Inströmningen av andra arbetsuppgifter, såsom rådgivning till svenska åklagare som inte resulterade i något formellt ärende vid Eurojust, minskade från 240 (2024) till 187. Även denna förändring anses utgöra en naturlig variation över tid.

Åklagarmyndigheten ingick 6 nya avtal om gemensamma utredningsgrupper (Joint Investigation Teams – JIT) vilket kan jämföras med 13 året innan. Det ingicks ovanligt många JIT:ar under 2024 och utvecklingen är en återgång till en mer normal nivå. Antalet samordningsmöten sjönk från 86 (2024) till 60 vilket delvis kan förklaras med att det under 2024 hölls ett stort antal korta videolänkmöten i ett och samma ärende.

Liksom året innan avsåg huvuddelen av de ärenden som initierades av Sverige i fallande antal narkotikabrott, brott mot liv, hälsa och frihet, bedrägerier och penningtvätt. Även 2025 hanterades många ärenden med unga personer misstänkta för grova våldsbrott i Sverige och utomlands.

Den svenska enheten vid Eurojust bidrog även till Eurojusts förvaltnings- och utvecklingsarbete genom att delta i olika arbetsgrupper som bland annat fokuserat på förberedelser och påverkansarbete inför det kommande förslaget till ändringar i Eurojustförordningen.

EJN är ett nätverk av kontaktpunkter inom EU, framför allt åklagare och förundersökningsdomare, med uppgift att underlätta det straffrättsliga samarbetet inom unionen. EJN:s kontaktpunkter hjälper bland annat till med att upprätta och underlätta direktkontakter mellan åklagare i EU men även i vissa fall i tredje länder. Kontaktpunkterna bistår även med att tillhandahålla information såsom till exempel innehållet i utländsk lagstiftning. Under 2025 har Sveriges nationella kontaktpunkt i EJN invalts i EJN:s rådgivande organ (Presidency Board). Under 2025 bistod de svenska kontaktpunkterna svenska och utländska åklagare i 139 ärenden (+19 procent).

Strategiskt internationellt arbete

Åklagarmyndighetens strategiska internationella arbete bedrivs bland annat genom att myndigheten bidrar med expertis till Regeringskansliets internationella arbete. Riksåklagaren och myndigheten deltar också i forum där åklagare från länder både inom och utanför EU samlas för att diskutera utmaningar där gemensamma lösningar krävs – till exempel att påverka befintlig EU-lagstiftning eller nya internationella initiativ.

Prioriteringen för Åklagarmyndighetens internationella arbete under året har varit att stärka det internationella samarbetet, främst med länder utanför EU, för att bekämpa den internationella organiserade brottsligheten. Under året har myndigheten arbetat med ett internt projekt för att stärka Åklagarmyndighetens förmåga att samarbeta med tredje land samt medverkat i ett regeringsuppdrag med målet att förstärka det internationella arbetet mot organiserad brottslighet.

Riksåklagaren deltog under året i flera möten för riksåklagare inom EU (exempelvis Consultative Forum och NADAL) där gemensamma strategiska frågor diskuteras. Årets möten hade bland annat fokus på hur det rättsliga samarbetet med länder utanför EU kan förbättras, inhämtande av digital bevisning, kriminalisering av deltagande i kriminella organisationer samt fenomenet brott som en service. Riksåklagaren deltog också vid det årliga nordiska riksåklagarmötet där bland annat frågor kopplade till kriminalitet i arbetslivet, våld i nära relation och utmaningar i samarbetet med tredje länder behandlades. Riksåklagaren tillsammans med ett flertal representanter från myndigheten deltog vid årsmötet inom International Association of Prosecutors med representation på hög nivå från världens åklagarmyndigheter. Fokus låg på åklagarens mångsidiga roll i rättssystemet med särskild tonvikt på användandet av AI inom rättsväsendet, nya brottsformer och internationellt samarbete.

Prioriteringen för Åklagarmyndighetens internationella arbete under året har varit att stärka det internationella samarbetet, främst med länder utanför EU, för att bekämpa den internationella organiserade brottsligheten.

Myndighetens deltagande i internationella nätverk

Åklagare från olika länder samlas i åklagarnätverk där de utbyter erfarenheter om utmaningar och lösningar på olika praktiska och rättsliga problem som åklagare ställs inför i sitt operativa arbete.

Medverkande i internationella nätverk är av vikt för utvecklingen av Åklagarmyndighetens egen verksamhet. Mervärdet av myndighetens deltagande i olika nätverk för praktiker är också att det möjliggör för deltagarna att skapa kontakter med varandra, vilket är värdefullt för det operativa internationella samarbetet.

På EU-nivå deltar Åklagarmyndigheten i flera nätverk. De rör bland annat internationellt rättsligt samarbete (European Judicial Network och nätverket för gemensamma utredningsgrupper), rättslig samordning mot organiserad brottslighet samt it-brott och utredningar i it-miljö. Myndigheten deltar också i ett nätverk för utredningar om folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser. Vidare deltar myndigheten i olika nätverk om bland annat miljöbrott, korruption, brottsutbyte, människohandel, smuggling av migranter och terrorism.

Utanför EU deltar Åklagarmyndigheten i nätverk som både ger möjlighet att utbyta erfarenheter inom olika expertområden och som ger en plattform för möten med andra länders åklagare i syfte att stärka det internationella rättsliga samarbetet. International Association of Prosecutors är ett världsomspännande nätverk med olika undernätverk inom olika områden och EuroMed Justice är ett EU-finansierat samarbete som syftar till att öka det straffrättsliga samarbetet mellan EU:s medlemsstater och länderna kring Medelhavet.

Internationell civil krishantering och internationellt bistånd

Återrapportering enligt regleringsbrevet 2025 för anslag 1:1

Biståndsverksamhet, ap. 12, 14, 20, 41, 42, 43 och 44 Internationell civil krishantering (UD2024/17718 (delvis), UD2024/17877)

Myndigheten ska redovisa omfattning och kostnad av verksamheten.

Redovisningen ska i tillämpliga delar vara uppdelad utifrån insats och

även uppdelad på kön. Redovisningen ska ske samlat i årsredovisningen.

Insatser inom civil krishantering

Åklagarmyndigheten har i uppdrag av regeringen att ställa personal till förfogande och i övrigt bidra till internationell civil krishantering i enlighet med regeringens strategi.

Under året har Åklagarmyndigheten deltagit i ett övergripande myndighetssamarbete inom området internationell civil krishantering. För att möta de krav som ställs i Sveriges nationella handlingsplan för kvinnor, fred och säkerhet har myndigheten deltagit i den arbetsgrupp som har bildats för ändamålet. Arbetet i de myndighetsgemensamma grupperna har effektiviserat myndighetens arbete genom att bidra till förbättrad koordinering och ge utrymme för kvalificerat erfarenhetsutbyte.

I syfte att göra myndighetens utsändas arbete effektivare har samtliga åklagare som sänds ut inom ramen för internationell civil krishantering fått utbildning om kvinnor, fred och säkerhet. Av myndighetens strategiska inriktning för området framgår att könsaspekten ska beaktas vid samtliga åtgärder inom civil krishantering och internationellt bistånd.

Två åklagare (en kvinna och en man) deltog i EU:s polisinsats för den palestinska myndigheten (EU Coordinating Office for Palestinian Police Support, EUPOL COPPS) i Palestina. Missionens arbete är inriktat på metodstöd och på att bygga upp det palestinska åklagarväsendet. Arbetet under året påverkades fortsatt av säkerhetssituationen och de palestinska motparternas svårigheter att röra sig i området. Åklagarmyndighetens medarbetare fortsatte arbetet med att utveckla kompetensen hos de specialiserade avdelningarna i det palestinska åklagarväsendet inom områden som narkotikabrott, internetrelaterad brottslighet och miljöbrott. Även arbetet med att förbättra jämställdhet inom det palestinska åklagarväsendet fortsatte och ett sedan länge pågående arbete med att formalisera och sjösätta ett nätverk för kvinnliga åklagare slutfördes under året. Det bedrevs även ett omfattande utvecklingsarbete om förbättrad polis- och åklagarsamverkan under förundersökningen i syfte att få snabbare lagföring, minskade häktningstider och minskad brottmålsbalans.

Myndigheten bidrog under året till verksamheten vid Internationella brottmålsdomstolen (ICC) i Haag med en åklagare (en kvinna). Myndighetens sekundering till Internationella brottmålsdomstolen sker mot bakgrund av kriget i Ukraina och det behov av utökade resurser detta medfört. Den svenska åklagaren arbetade med att leda en del av utredningen vid domstolens åklagarkontor om brott begångna i Ukraina. Den utsända bidrog också till att starta en finansiell utredningsenhet på åklagarkontoret och i arbetet med den plan som togs fram för att förbättra domstolens samarbete kring finansiella utredningar och återtagande av brottsvinster med internationella organisationer och nätverk. Myndighetens utsända bidrog också till ansvarsutkrävande bland annat när det gäller krigsbrott och brott mot mänskligheten riktade mot kvinnor och barn. Lagföring av sådan brottslighet är ett viktigt medel i arbetet när det gäller kvinnor, fred och säkerhet.

Åklagarmyndigheten medverkade också med en åklagarexpert som föreläste vid en utbildningsinsats anordnad av ICC:s åklagarenhet om att arbeta i gemensamma utredningsteam inom Eurojust i förundersökningar om internationella brott som krigsförbrytelser, folkmord och brott mot mänskligheten.

Åklagarmyndigheten har en åklagarexpert (en man) på huvudkontoret för EU:s utrikestjänst, vid den avdelning som ger stöd till planering och genomförande av civila krishanteringsmissioner. Den svenska experten bidrog bland annat med operativ expertis, då riktlinjer och styrdokument på området tas fram, samt i kontakter med andra organisationer av betydelse för att bedriva verksamheten. Särskilt prioriterade områden var att genomföra en undersökning och ta fram en arbetsplan för att öka huvudkontorets relevans för missionernas operativa sammanhang och att stärka stödet när det gäller ansvarsutkrävande för krigsbrott i Ukraina.

En svensk åklagare (en kvinna) har under året haft tjänst i EU-missionen EUAM i Ukraina (EU:s rådgivande insats i Ukraina). Den svenska åklagarens medverkan har bidragit till reformarbetet av den ukrainska lagstiftningen som rör penningtvätt och korruption, där genomgripande förändringar pågår för att Ukraina ska uppnå kraven för medlemskap i Europeiska Unionen. Den utsända åklagaren har bidragit till arbetet som syftar till att förbättra möjligheterna för myndigheter i Ukraina att bekämpa korruption och grov organiserad brottslighet. Myndigheten bistod med åklagarexpertis till EU:s utvärdering av grundutbildning och vidareutbildning för åklagare och domare i Ukraina. Uppdraget avslutades med rekommendationer om fortsatta reformer för de berörda ukrainska myndigheterna.

Myndigheten bidrog under året till verksamheten vid Internationella brottmålsdomstolen (ICC) i Haag med en åklagare. Sekunderingen sker mot bakgrund av kriget i Ukraina och det behov av utökade resurser detta medfört.

Åklagarmyndigheten bistod Domstolsverket med en åklagarexpert som föreläste om arbetet mot gränsöverskridande människohandel vid en seminarierie anordnad för ukrainska domare och andra domstolsanställda.

Myndigheten tog under året emot två delegationer på studiebesök från ukrainska åklagarmyndigheter. Det ena besöket ökade förutsättningarna för de deltagande ukrainska cheferna att utveckla sitt arbete med bland annat utvärdering av åklagare, åklagares självständighet samt ärendefördelning. Ukrainska chefsåklagare och polischefer besökte även en åklagarkammare där ett erfarenhetsutbyte skedde om internationella utredningar, kryptospårning samt provokationer och infiltration.

Åklagarmyndigheten bidrog med en åklagarexpert som föreläste vid ett seminarium i regi av EU:s kunskapscenter för civil krishantering i Berlin. Det handlade bland annat om hur nationella myndigheter kan stötta utsända experter när de kommer tillbaka till myndigheten från en mission, tillvarata deras erfarenheter och återföra kunskap till myndigheten.

Insatser inom internationellt bistånd

År 2022 ansökte Åklagarmyndigheten tillsammans med Domstolsverket och Kriminalvården om finansiering av ett rättskedjeprojekt i Albanien med temat sexuellt våld och våld i nära relation. Därefter har diskussioner om möjligheter till finansiering förts med Sida liksom med svenska ambassaden i Albanien. Beslut om finansiering har ännu inte fattats.

Under året har Åklagarmyndigheten fört en diskussion med Polismyndigheten om hur myndigheten fortsatt kan stödja deras SIDA-finansierade internationella biståndsprojekt med åklagarexpertis. Aktuella länder är hittills Nordmakedonien och Albanien.

Under året bistod myndigheten Polismyndighetens SIDA-finansierade biståndsprojekt i Skopje i Nordmakedonien. Stödet bestod i att leda ett seminarium med rättsväsendets aktörer om hur barns uppgifter om våld kan bevisas och leda till åtal alternativt åtgärder från andra myndigheter. Seminariet bidrog till en ökad förståelse för de olika aktörernas möjligheter att bevisa barns uppgifter samt om vilka utvecklingsmöjligheter som finns.

Sedan 2021 medverkar Åklagarmyndigheten i EuroMed Justice Program, ett EU-finansierat projekt som främst syftar till att öka det strategiska samarbetet i brottmål mellan EU:s medlemsstater och länder söder om Medelhavet. Inom programmet ordnas också erfarenhetsutbyte på olika brottsområden där svenska åklagare kan bidra med kunskapsöverföring.

Resurs- och kostnadsfördelning

Kostnaden för bidragen till internationell civil krishantering (enligt anslaget 1:1) uppgick 2025 till 5,3 miljoner kronor varav 3,5 miljoner kronor avsåg personaltid och 1,8 miljoner kronor avsåg insatsnära kostnader samt förvaltningskostnader. Verksamheten finansieras med medel som särskilt avsatts för ändamålet.

Kompetensförsörjning

Sammanfattning – kompetensförsörjning

- Antalet anställda vid myndigheten ökade till 2 267 (+5 procent). Av dessa är 1 422 åklagare.
- Under året har arbetet och planeringen kring myndighetens kompetensförsörjning i den operativa verksamheten utvecklats.
- Det senaste årets ökning av antalet medarbetare har inneburit en förstärkt operativ åklagarresurs. Detta har även medfört möjligheten att införa nya arbetssätt i den operativa åklagarverksamheten.
- Åklagarmyndighetens bedömning är att myndigheten under året har haft den personal som krävts för att lösa den operativa verksamheten, men många medarbetare, i synnerhet åklagare, upplever fortsatt en hög arbetsbelastning.

Personalsammansättning

Under 2025 har Åklagarmyndigheten bytt lönesystem. Bytet medför att viss statistik inte är fullt jämförbar med motsvarande statistik i tidigare årsredovisningar. Detta beror bland annat på att de olika systemen har skillnader i sin interna struktur.

Den statistik som påverkas av systembytet är:

- Årsarbetskrafter
- Sjukfrånvaro

Detta bör beaktas vid jämförelser med tidigare år, även om systembytet inte påverkar statistiken annat än marginellt.

Antal anställda

Antalet anställda på Åklagarmyndigheten fortsatte att öka under året, se tabell 16. De senaste årens tillväxt har främst skett inom kärnverksamheten, i form av åklagare, handläggare och beredningsjurister. De båda senare funktionerna ryms inom kategorin administrativ personal som ökade med nära 7 procent under året. Även åklagarna har ökat till antalet (+4 procent) och utgör 63 procent av alla anställda. Av alla anställda inom myndigheten var 74 procent kvinnor och 26 procent män. Den genomsnittliga andelen kvinnliga åklagare var 69 procent och manliga åklagare 31 procent. Detta speglar hur könsfördelningen ser ut för notariemeriterade

Tabell 16. Antal anställda per den 31 december, fördelat efter åklagare och administrativ personal samt kön, 2023–2025

	2023			2024			2025			Förändring antal 2024-2025 (totalt)	Förändring procent 2024-2025 (totalt)
	Kvinnor	Män	Totalt	Kvinnor	Män	Totalt	Kvinnor	Män	Totalt		
Administrativ personal	580	126	706	636	153	789	680	165	845	56	7,1 %
Åklagare	853	416	1 269	925	442	1 367	987	435	1 422	55	4,0 %
Totalt antal anställda	1 433	542	1 975	1 561	595	2 156	1 667	600	2 267	111	5,1 %

jurister bland vilka åklagare rekryteras. Det genomsnittliga antalet anställda under året var 2 217 (+6 procent) och antalet årsarbetskrafter var 1 976. Se även tabell 2.11 i bilaga 2.

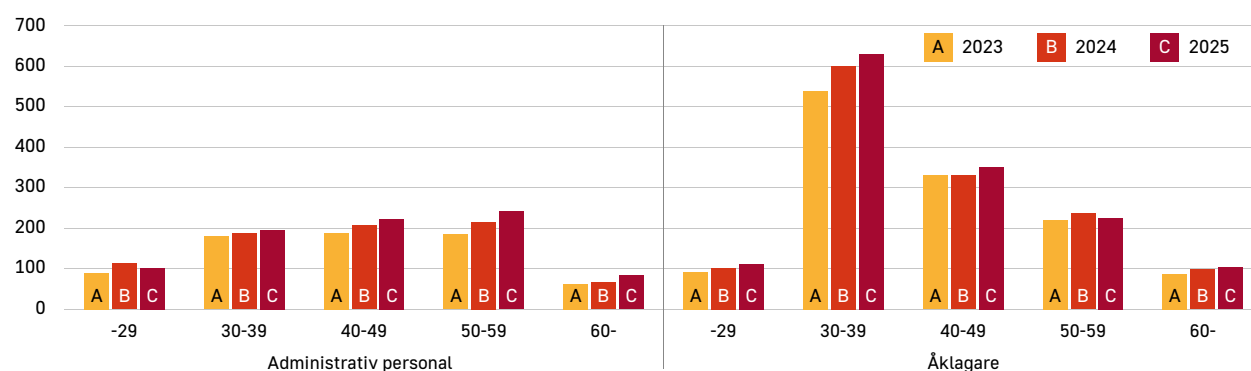
Kvinnor och män på ledande poster

Andelen kvinnliga chefer inom Åklagarmyndigheten var vid årsskiftet 67 procent och andelen manliga chefer 33 procent. För kammarchefer och vice kammarchefer var andelen manliga chefer något högre (39 procent).

Åldersstruktur

Av figur 14 framgår åldersfördelning för åklagare och administrativ personal de senaste tre åren. Medelåldern är 43 år, vilket är högre än föregående år. För åklagare har medelåldern minskat något jämfört med föregående år, vilket förklaras med att det under de senaste åren rekryterats ett stort antal åklagaraspiranter som ofta är yngre jurister i början av sin yrkeskarriär. Se även tabell 2.12 i bilaga 2.

Figur 14. Åldersfördelning för anställda, efter funktion, 2023-2025

Sjukfrånvaro

Sjukfrånvaron inom myndigheten var fortsatt låg under 2025. Sjukfrånvaron för alla anställda var 2,8 procent. Av den totala sjukfrånvaron var 43 procent frånvaro under en sammanhängande tid om 60 dagar eller mer. Redovisning av total sjukfrånvaro per kön och åldersgrupp finns i tabell 2.13 i bilaga 2.

En ekonomiskt och verksamhetsmässigt hållbar kompetensförsörjning

De senaste årens snabba tillväxt har inneburit en förändrad personalsammansättning vilket ökat behovet av en utvecklad planering av kompetensförsörjningen i den operativa verksamheten. Under det senaste året har arbetet kring detta fortsatt. Bland annat har en rapport om myndighetens kompetensförsörjning tagits fram. Rapporten ger en nulägesbild och visar att åklagarkåren påtagligt har föryngrats vilket ger goda förutsättningar för verksamheten men även ställer höga krav på möjligheten till kompetens- och karriärutveckling de närmaste åren. Under året påbörjades även ett arbete med en modell för att planera för kompetensförsörjning på en mer övergripande nivå. Syftet är att tillgodose långsiktiga kompetensbehov, med hänsyn till bland annat arbetsbelastning och en god arbetsmiljö.

Antalet allmänna åklagare har ökat. Under året har 107 åklagare under utbildning blivit kammaråklagare. Under 2024 var motsvarande siffra

Antalet åklagare har fortsatt att öka, samtidigt som personalrörligheten för åklagare är fortsatt låg, vilket har möjliggjort fortsatt utveckling av arbetssätt som till exempel dubblering av åklagare i ärenden och teamarbete.

134 åklagare. Att antalet åklagare har fortsatt att öka, samtidigt som personalrörligheten för åklagare är fortsatt låg, har möjliggjort fortsatt utveckling av arbetssätt som till exempel dubblering av åklagare i ärenden och teamarbete. Fler medarbetare bidrar dessutom till ökad förmåga, minskad sårbarhet och en bättre arbetsmiljö i verksamheten.

Till följd av den snabba tillväxten av åklagare har även den administrativa personalen utökats för att säkerställa en effektiv verksamhet. Statistiskt räknas även åklagarrevisorer, analytiker och beredningsjurister till kategorin administrativ personal.

Under året har myndigheten utvärderat personalkategorierna beredningsjurister och teamledare. Dessa roller har tillkommit för att bland annat avlasta åklagare och chefer och säkerställa kvalitet och effektivitet i handläggningen. Resultatet av utvärderingen visar att målet har uppnåtts och att endast mindre justeringar behöver övervägas. Teamledarna utgör ett värdefullt komplement till cheferna på åklagarkamrarna. Under tillväxten har beredningsjuristerna varit en resurs för att avlasta de mer erfarna åklagarna som utöver det ordinarie åklagararbetet har haft ansvar för utbildning och handledning.

En delrapport om åklagarnas framtida vidareutbildningar har tagits fram under året.

Attrahera och rekrytera

Arbetet med rekrytering och introduktion går generellt sett bra. Av myndighetens utlysta anställningar under året har majoriteten resulterat i ett tillsättningsbeslut. Inom några kompetenser råder dock en stor konkurrens på arbetsmarknaden vilket innebär att det är svårare att rekrytera till exempel vissa it-kompetenser och åklagarrevisorer. Svårigheterna med rekrytering av personer som har vissa kompetenser kan på sikt riskera att leda till konsekvenser för myndigheten att bedriva, förvalta och utveckla vissa delar av verksamheten.

Under året har 101 åklagaraspiranter och 9 extra åklagare påbörjat sin anställning. Notarier har även under året kunnat förlägga sex månader av sin notarietjänstgöring vid en åklagarkammare, så kallade paketnotarier. Under året har 2 paketnotarier påbörjat sin tjänstgöring vid myndigheten.

Att anställa sommarnotarier är en bra möjlighet att visa upp åklagaryrket för unga jurister. Sammanlagt arbetade 48 sommarnotarier med administrativt stöd till åklagarna.

Åklagarmyndigheten upplevs som en attraktiv arbetsgivare, både hos juriststudenter och yrkesverksamma jurister.¹⁸ Bland yrkesverksamma jurister hamnade Åklagarmyndigheten på plats nio, vilket innebär att myndigheten tappat fyra placeringar sedan föregående år. Bland Sveriges juriststudenter fortsätter Åklagarmyndigheten att vara en av de mest attraktiva arbetsgivarna. År 2025 hamnade Åklagarmyndigheten på en tredje plats (2024 var placeringen andra plats).

Myndigheten har under året deltagit i arbetsmarknadsdagar för att skapa intresse för Åklagarmyndigheten och åklagaryrket. Ett flertal filmer som presenterar åklagarens arbete har också tagits fram. För att öka möjligheterna för juriststudenter att träffa åklagare har föreläsningar om åklagaryrket arrangerats på olika universitet och studiebesök har anordnats på Åklagarmyndighetens huvudkontor.

Åklagarmyndigheten har återkommande haft samverkan med Ekobrottsmyndigheten i arbetsgivarpolitiska frågor, bland annat när det gäller lönepolitik och kompetensförsörjning mellan myndigheterna.

Personallån mellan myndigheter

Återrapportering enligt regeringsbeslut om uppdrag till beredskapsmyndigheterna om personallån mellan myndigheter (FÖ2025/00670).

Beredskapsmyndigheterna ska redovisa uppdraget i årsredovisningen för 2025 års verksamhet. Av redovisningen ska även framgå i vilken utsträckning myndigheten under 2025 har lånat in eller ut personal.

Myndigheten har fortsatt låna ut medarbetare till Justitiedepartementet samt lånat in från Ekobrottsmyndigheten. Under 2025 har 2 åklagare lånats ut till Justitiedepartementet och 2 medarbetare lånats in från Ekobrottsmyndigheten.

¹⁸ Universum Globals undersökningar om attraktiva arbetsgivare 2025, läs mer på www.universumglobal.com

Utbildning

Åklagarmyndigheten bedriver en omfattande intern utbildningsverksamhet som riktar sig till alla medarbetare.

Under året har rekryteringstakten av nya medarbetare varit fortsatt hög, vilket har medfört stora behov av introduktions- och grundutbildning.

Antalet grundutbildningstillfällen för åklagare och handläggare bedöms minska kommande år när myndigheten går från tillväxt- till ersättningsrekrytering av dessa grupper.

- **Introduktionsutbildning**

Alla nya medarbetare genomför under sina första tre månader en introduktionsutbildning. Förutom två dagars lärarledd platsundervisning består den framför allt av självstudier och digitala utbildningar.

- **Grundutbildningen för åklagare**

Utbildningen omfattar först en basutbildning helt på distans och sedan åtta delkurser både på plats och på distans om ca en vecka per delkurs utspridda över två år. I grundutbildningen ingår också två veckors praktik på Utvecklingscentrum. Antalet lärarledda platsutbildningsdagar på den nya grundutbildningen är 36 dagar jämfört med 70 dagar på den gamla grundutbildningen, där den sistnämnda genomfördes för sista gången under hösten.

- **Grundutbildningen för nya handläggare**

Utbildningen omfattar tre delkurser, totalt 11 dagar, utspridda över ett år.

- **Utbildningen för nya chefer**

Utbildningen omfattar sammanlagt fem delkurser, totalt 15 dagar, med fokus på ledarskap under 9 av dessa dagar, under ett år.

Utöver de obligatoriska grundutbildningarna erbjuds också vidareutbildningar för åklagare, handläggare, åklagarrevisorer och chefer. För åklagare finns bland annat utbildningar om hemliga tvångsmedel, återförande av brottsutbyte, våld i nära relationer, övergrepp mot barn, ungdomar och brott samt förundersökningsledning i grova brott. För handläggare erbjuds bland annat utbildningar om hemliga tvångsmedel, hantering av barn- och relationsärenden, hantering av ungdomsärenden och beredning av mängdärenden.

Behovet av vidareutbildning bedöms öka de kommande åren, inte minst mot bakgrund av att antalet nya medarbetare har blivit fler och att dessa kommer att bli mer erfarna. Utbildning och kompetensutveckling är ett viktigt led i att behålla och utveckla medarbetarna. Vad den framtida vidareutbildningen ska innehålla samt hur den ska planeras och genomföras har därför varit ett särskilt utvecklingsprojekt under året, där en delrapport om åklagarnas vidareutbildning redovisades i slutet av året.

Under året avslutades den andra omgången av Åklagarmyndighetens chefsförsörjningsprogram. En tredje omgång planeras 2027. Myndigheten har fortsatt att delta i myndighetsgemensamma utvecklingsaktiviteter såsom utvecklingsprogram för chefer i staten, dialoggrupper och mentorskap.

Lärlarledd platsutbildning är fortfarande den vanligaste formen av undervisning i myndigheten, men många utbildningar sker också helt eller delvis på distans. Utbildningarna innehåller allt fler digitala inslag såsom filmer, e-utbildningar och poddar. Flera större digitala e-utbildningar är under produktion, bland annat om efterprocesserna vid hemliga tvångsmedel och en introduktionsutbildning för åklagarrevisorer.

Behovet av vidareutbildning bedöms öka de kommande åren, inte minst mot bakgrund av att antalet nya medarbetare har blivit fler och att dessa kommer att bli mer erfarna.

Internationellt utbyte och utbildning

Inom ramen för myndighetens medlemskap i European Judiciary Training Network (EJTN) har både yngre och erfarna åklagare samt chefsåklagare deltagit i olika utbyten och studiebesök i andra EU-länder och institutioner. Under året genomfördes ett trettiootal sådana utbyten och studiebesök. Utbytena innebär att myndigheten tar emot ett motsvarande antal åklagare från andra EU-länder. Två åklagare har också deltagit i en utbildning om Joint Investigation Teams, 2 i andra specialistutbildningar och 8 åklagare i språkutbildning på distans.

Arbetsmiljö

Myndigheten har under året fortsatt arbetet med att integrera säkerhetsarbetet i det systematiska arbetsmiljöarbetet på alla organisatoriska nivåer. Representanter från säkerhetsavdelningen deltar vid arbetsmiljöråd, arbetsmiljökommittéer och i den centrala arbetsmiljökommittén.

Ett pilotprojekt har genomförts på fyra åklagarkammare och två avdelningar på huvudkontoret för att pröva metoden. Syftet är att förenkla för chefer och arbetsmiljöombud. I utvärderingen av pilotprojektet framgår att metoden har fungerat bra. Myndigheten har beslutat att införa den nya metoden i hela myndigheten med start under 2026. Införandet beräknas vara klart på samtliga arbetsställen under 2027.

Samtliga åklagarområden och huvudkontoret har under året genomfört en arbetsmiljödag med områdets samtliga chefer och arbetsmiljöombud, i syfte att i samverkan förstärka kompetensen inom arbetsmiljöområdet.

Under året har en översyn av myndighetens incidentrapportering genomförts, för att klargöra om nuvarande hantering och systemlösning fyller behovet av arbetsmiljöstatistik. Översynen visade att nuvarande incidentrapportering inte svarar mot myndighetens behov. Under 2026 avser myndigheten att tillsätta en arbetsgrupp med uppdrag att identifiera krav enligt lagstiftning samt verksamhetens behov med ambitionen att under året kunna införa ett nytt incidentrapporteringssystem.

Inom ramen för arbetet med likabehandling, har en informations- och diskussionssatsning om neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (npf) genomförts under året. Målet var att ge myndighetens medarbetare en ökad förståelse för npf och hur det kan ta sig uttryck i de möten som kan förekomma i tjänsteutövningen. Till stöd i arbetet med likabehandling har cheferna mångfaldsinspiratörer. I oktober anordnades en nätverksträff med erfarenhetsutbyte och kompetensutveckling för mångfaldsinspiratörerna. Åklagarmyndigheten kommer även i fortsättningen att utbilda medarbetare och chefer inom likabehandling.

Under året har en sida med samlad information och verktyg inom likabehandling skapats på myndighetens intranät. På sidan finns exempelvis tips vid bemötande av personer med neuropsykiatrisk funktionsnedsättning, information om rasifiering samt en hbtqi-ordlista. Syftet med sidan är att ge stöd i vardagen och skapa en arbetsmiljö där alla känner sig inkluderade och respekterade.

Åklagarmyndighetens medarbetarundersökning om arbetsmiljö visade fortsatt på goda resultat och på bra grundförutsättningar för Åklagarmyndigheten som arbetsgivare. Det finns dock kvarstående utmaningar i arbetsmiljön, bland annat upplevelse av hög arbetsbelastning och att åklagarna är en utsatt grupp när det kommer till trakasserier och hot. Trots detta känner sig medarbetarna trygga i sin anställning.

Säkerhet

Sammanfattning – Säkerhet

- Genom ökat stöd från säkerhetsspecialister i den operativa åklagarverksamheten har fler medarbetare kunnat ta del av anpassade säkerhetsåtgärder, vilket bidragit till att öka tryggheten och förbättra säkerhetskulturen.
- Motståndskraften mot infiltration bedöms ha stärkts, särskilt genom de utökade möjligheterna till kontroll i belastnings- och misstankeregister vid anställning och en närmare samverkan mellan personal- och säkerhetsfunktionerna.
- Det fysiska skyddet har förbättrats genom enskilda åtgärder på utvalda platser och konsekvent genomdrivande av framtagna kravställningar på säkerhetsområdet för hela landet.
- Civilförsvarsförmågan bedöms ha höjts på ett tydligt sätt, främst genom övningar, förbättrade sambandsmöjligheter under utmanande förhållanden, investeringar i sjukvårdsutrustning och sjukvårdsutbildningar, samt arbetet med att etablera ledningsplats och skyddsobjekt.

Ett stärkt säkerhetsarbete har fortsatt varit i myndighetens fokus under 2025. Bland annat har flera åtgärder genomförts i syfte att förstärka och utveckla den fysiska säkerheten. Ett arbete för att förstärka ledningsförmågan i kris och krig med bland annat ledningsplats och arbete med signalskydd har pågått under året.

Säkerhetsarbete bedrivs på alla arbetsplatser. För att nå en hög nivå av säkerhet har myndigheten strävat efter att öka medvetenheten och integrera säkerhetsfrågor i ordinarie verksamhet i hela organisationen.

Förstärkt säkerhetsarbete

Återrapportering enligt regleringsbrevet 2025

Åklagarmyndigheten ska redogöra för vidtagna och planerade åtgärder inom befintliga ekonomiska ramar i arbetet med att förbättra säkerheten för de anställda och öka myndighetens motståndskraft mot infiltration och annan otillbörlig eller otillåten påverkan.

Säkerheten för de anställda bedöms ha förbättrats på flera olika sätt under de senaste åren.

En avgörande skillnad från tidigare är satsningen på fler kvalificerade säkerhetsspecialister. Det har under året fått genomslag genom en ökad närvaro av säkerhetsspecialister på åklagarkamrarna och att säkerhetsfrågorna därmed kommit närmare medarbetarna. Detta har bland annat bidragit till att öka kunskapen och medvetenheten om säkerhet hos anställda och möjliggjort fler individuellt anpassade förebyggande åtgärder för en bättre trygghet. Fler aktiviteter som förbättrat säkerheten för medarbetarna beskrivs närmare nedan.

Motståndskraften mot infiltration och annan otillbörlig eller otillåten påverkan bedöms ha ökat under året.

Utbildningsinsatser bedöms ha bidragit till ökad motståndskraft. Den förbättrade kontrollen av de som ska anställas och de som redan

är anställda bedöms stärka skyddet mot infiltration. Personalsäkerhetsarbetet bedrivs inom två samverkande områden – säkerhetsskydd och verksamhetsskydd, se redovisning nedan. Den utökade interna samverkan mellan områdena för kompetensförsörjning och säkerhet bedöms också ha bidragit till ökad motståndskraft.

Ett utökat utbyte av erfarenheter och kunskap inom ramen för samverkan i den myndighetsgemensamma satsningen mot organiserad brottslighet och i nätverket MUR (motståndskraft hos utbetalande och rättsvårdande myndigheter mot missbruk och brott i välfärdssystemen) har också bidragit till att utveckla arbetet mot otillåten påverkan.

Stärkt skydd av verksamhet och medarbetare

Det fysiska skyddet, skalskyddet, ska hålla en hög och enhetlig standard på alla arbetsplatser. Därför har Åklagarmyndigheten under året arbetat med styrande standarder, krav och riktlinjer, vilka genomförs i dialog med hyresvärdar och andra aktörer. Fler arbetsplatser har blivit skyddsobjekt, vilket innebär att de får ett ökat rättslig skydd och bättre möjligheter till olika former av bevakning. Bättre individuellt anpassade larmlösningar för enskilda medarbetare har införts.

En digital utbildning om infiltration och otillåten påverkan, som tagits fram av Tullverket, Skatteverket och Kronofogdemyndigheten, ska anpassas till myndighetens behov och planeras vara obligatorisk att genomföra för samtliga medarbetare inom myndigheten.

Det särskilda personsäkerhetsprogrammet har uppdaterats och strukturerats genom att bli en del av myndighetens utbildningsutbud. Även handböcker och information på intranätet om säkerhetsfrågor har uppdaterats.

Medarbetarnas säkerhet och trygghet utgår till stor del från arbetsgivarens arbetsmiljöansvar. Mot den bakgrunden har säkerhetsfrågorna införts i det ordinarie systematiska arbetsmiljöarbetet, vilket bedöms bidra till att sprida kunskap, medvetenhet och att kunna fånga upp otrygghet.

Samverkan med domstolar i frågor om att utveckla säkerhetsåtgärder inför och vid förhandlingar där hotbilder förekommer har fortsatt att utvecklas och gett goda resultat i form av effektivare skyddsåtgärder för åklagare före, under och efter domstolsförhandlingar.

Myndigheten har etablerat en process med it-stöd för att i misstanke- och belastningsregistren kunna kontrollera personer som ska anställas, men som inte placeras i någon säkerhetsklass.

Säkerheten är en del av medarbetarnas arbetsmiljö och den genomlysning av incidentrapporteringssystemet som genomförts under året ligger till grund för planerat arbete med att skapa ett mer ändamålsenligt system som i högre grad ska bidra till att följa upp säkerhetsrelaterade incidenter och utveckla det förebyggande arbetet. Planerade åtgärder omfattar också bland annat att förtydliga styrning och ansvarsfördelning på säkerhetsområdet.

Utvecklat skydd av Sveriges säkerhet

Skyddet av den säkerhetskänsliga verksamheten bedöms ha förbättrats. I slutet av året beslutades om en uppdaterad säkerhetsskyddsanalys som ligger till grund för säkerhetsskyddsåtgärder som bättre svarar mot det försämrade säkerhetsläget och behoven av att kunna planera för höjd beredskap och stärka civil försvarsförmåga.

Säkerhetsprovningar och uppföljande samtal har på grund av utökade resurser kunnat genomföras i betydligt en högre takt än tidigare. Det arbetet bidrar, som en indirekt effekt, även till att minska risken för infiltration i övrigt.

Samverkan med domstolar i frågor om säkerhetsåtgärder inför och vid förhandlingar där hotbilder förekommer har gett goda resultat i form av effektivare skyddsåtgärder för åklagare före, under och efter domstolsförhandlingar.

En revidering av säkerhetsskyddet kopplat till externa leverantörer och säkerhetsskyddade upphandlingar har utvecklat och förbättrat skyddet.

Genom förstärkningen av det fysiska skyddet och åtgärder på beredskapsområdet har även säkerhetsskyddet kunnat stärkas.

Samverkan med andra myndigheter, vilken bedöms bli allt viktigare framöver, har breddats.

Höjd förmåga till civilt försvar

Det finns tydliga behov av och krav på att återuppbygga totalförsvaret. Åklagarmyndigheten som beredskapsmyndighet har ett särskilt ansvar för att bidra till Sveriges totalförsvarsförmåga, i synnerhet genom att, inom det civila försvaret, säkra förmågan till den samhällsviktiga funktionen rättskedjan. Åklagarmyndigheten ska i detta syfte utbilda och öva sin personal samt se till att myndigheten stärker kulturer och arbetssätt som utgår från de krav som ett krig ställer. Åklagarmyndigheten ska vidare säkerställa att myndigheten har förmåga att agera i fredstida krissituationer samt vid höjd beredskap och krig.

Åklagarmyndigheten har fortsatt att etablera en stabsorganisation och stabsmetod, ledningsplatser samt Rakel och signalskydd, allt i syfte att skapa säkra kommunikationer och säkerställa god lednings-, samverkans- och sambandsförmåga vid höjd beredskap och krig.

Myndigheten har även fortsatt sitt arbete med att stärka medarbetarnas försvarsvilja och motståndskraft mot påverkansförsök samt skapat och genomfört utbildningar i folkrätt.

Förmågan att uppfylla de krav som ställs på myndigheten som del i det civila försvaret bedöms ha höjts. Förmågehöjningen består främst i arbetet med att etablera ledningsplats, spridande av kunskap och sjukvårdsutrustning samt sjukvårdsutbildningar, förbättrade sambandsmöjligheter under utmanande förhållanden samt övningar på alla organisationsnivåer.

Förmågan att uppfylla de krav som ställs på myndigheten som del i det civila försvaret bedöms ha höjts.

Ekonomi

Verksamhetens finansiering

För 2025 tilldelades Åklagarmyndigheten 2 788 miljoner kronor i anslag vilket är en ökning med 155 miljoner kronor jämfört med 2024. Disponibelt överföringsbelopp för 2024 uppgick till 79 miljoner kronor. Årets tilldelade medel uppgick därmed till 2 867 miljoner kronor.

Utöver anslaget Åklagarmyndigheten, disponerar myndigheten även 5,7 miljoner kronor av anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, ap. 44 Internationell civil krishantering samt 1,9 miljoner kronor av anslaget 1:5 Utrikes- och säkerhetspolitiskt strategiska insatser.

Intäkter av anslag utgjorde 98 procent av myndighetens totala intäkter för 2025. Övriga intäkter utgjordes främst av avgiftsintäkter.

Intäkter av avgifter och andra ersättningar ökade med 2,2 miljoner kronor till 43,8 miljoner kronor vilket främst förklaras av en ökad avgift till Ekobrottsmyndigheten för it- och lönetjänster som Åklagarmyndigheten utfört. Verksamhetens intäkter av bidrag uppgick till 8,5 miljoner kronor, vilket är en ökning med 1,8 miljoner kronor jämfört med 2024. Det förklaras främst av att intäkter för ICC har från 2025 erhållits som bidrag istället för som anslag. De finansiella intäkterna minskade med 5,1 miljoner kronor till 5,5 miljoner kronor med anledning av att ränteintäkter på banktillgodohavande minskat till följd av lägre räntesats. De totala intäkterna för Åklagarmyndigheten uppgick 2025 till 2 873 miljoner kronor.

Verksamhetens kostnader

De totala kostnaderna för verksamheten uppgick till 2 873 miljoner kronor, vilket är en ökning med 217 miljoner kronor jämfört med 2024.

Den största ökningen är personalkostnader vilka har ökat med 158 miljoner kronor vilket i huvudsak beror på ökat antal anställda. Kostnader för lokaler har ökat med 25 miljoner kronor och övriga driftkostnader med 29 miljoner kronor jämfört med 2024. Ökningen av lokalkostnaderna förklaras främst av indexuppräknningar, utökade lokalytor för att möta myndighetens tillväxt och omförhandlade avtal. Ökningen av driftkostnaderna förklaras bland annat av ökade kostnader för inköp av it-utrustning och it-tjänster. Avskrivningar och nedskrivningar har ökat med 5,9 miljoner kronor.

Tabell 17. Åklagarmyndighetens intäkter och kostnader per verksamhet, 2023–2025

	2023	2024	2025	Förändring mnkr 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Utredning och lagföring					
Intäkter, mnkr	2 235	2 548	2 742	195	7,6%
varav intäkter av anslag, mnkr	2 188	2 491	2 687	196	7,9%
varav övriga intäkter, mnkr	47	56	55	-1	-2,3%
Kostnader, mnkr	2 235	2 548	2 742	195	7,6%
Rättsutveckling och rättslig styrning					
Intäkter, mnkr	84	108	131	23	20,9%
varav intäkter av anslag, mnkr	83	106	128	22	21,1%
varav övriga intäkter, mnkr	2	2,4	2,6	0,2	9,7%
Kostnader, mnkr	84	108	131	23	20,9%
Summa					
Intäkter, mnkr	2 319	2 656	2 873	217	8,2%
varav intäkter av anslag, mnkr	2 271	2 597	2 815	218	8,4%
varav övriga intäkter, mnkr	49	59	58	-1	-1,8%
Kostnader, mnkr	2 319	2 656	2 873	217	8,2%

FINANSIELL REDOVISNING

Resultaträkning

Belopp i tusental kronor

	Not	2025	2024
Verksamhetens intäkter			
Intäkter av anslag		2 815 203	2 597 262
Intäkter av avgifter och andra ersättningar	1	43 779	41 602
Intäkter av bidrag	2	8 498	6 674
Finansiella intäkter	3	5 455	10 529
Summa verksamhetens intäkter		2 872 935	2 656 067
Verksamhetens kostnader			
Kostnader för personal	4	-2 238 599	-2 080 638
Kostnader för lokaler	5	-228 501	-203 113
Övriga driftkostnader	6	-344 038	-314 798
Finansiella kostnader	7	-3 803	-5 416
Avskrivningar och nedskrivningar	8	-57 994	-52 102
Summa verksamhetens kostnader		-2 872 935	-2 656 067
Verksamhetsutfall		0	0
Transfereringar			
Medel som erhållits från statens budget för finansiering av bidrag		0	0
Övriga erhållna medel för finansiering av bidrag		0	10
Lämnade bidrag		0	-10
Saldo		0	0
Årets kapitalförändring		0	0

Balansräkning

Belopp i tusental kronor

	Not	2025-12-31	2024-12-31
TILLGÅNGAR			
Immateriella anläggningstillgångar			
Balanserade utgifter för utveckling	9	0	0
Rättigheter och andra immateriella anläggningstillgångar	10	3 589	5 362
Summa immateriella anläggningstillgångar		3 589	5 362
Materiella anläggningstillgångar			
Förbättringsutgifter på annans fastighet	11	36 245	35 539
Maskiner, inventarier, installationer m.m.	12	132 132	134 365
Pågående nyanläggningar		0	864
Summa materiella anläggningstillgångar		168 377	170 769
Finansiella anläggningstillgångar			
Andra långfristiga fordringar	13	169	227
Summa finansiella anläggningstillgångar		169	227
Kortfristiga fordringar			
Kundfordringar		636	347
Fordringar hos andra myndigheter	14	33 480	42 928
Övriga kortfristiga fordringar	15	225	125
Summa kortfristiga fordringar		34 341	43 400
Periodavgränsningsposter			
Förutbetalda kostnader		131 049	136 483
Upplupna bidragsintäkter		453	58
Summa periodavgränsningsposter	16	131 502	136 542
Avräkning med statsverket	17	-54 757	-113 557
Kassa och bank			
Behållning räntekonto i Riksgäldskontoret	18	244 373	279 929
Summa kassa och bank		244 373	279 929
SUMMA TILLGÅNGAR		527 592	522 671

	Not	2025-12-31	2024-12-31
KAPITAL OCH SKULDER			
Myndighetskapital			
Statskapital	19	502	277
Balanserad kapitalförändring		0	0
Kapitalförändring enligt resultaträkningen		0	0
Summa myndighetskapital		502	277
Avsättningar			
Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser	20	4 791	7 261
Övriga avsättningar	21	26 863	25 256
Summa avsättningar		31 654	32 517
Skulder m.m.			
Lån i Riksgäldskontoret	22	169 982	173 345
Kortfristiga skulder till andra myndigheter		68 798	69 108
Leverantörsskulder		66 086	71 265
Övriga kortfristiga skulder	23	32 646	31 185
Summa skulder m.m.		337 512	344 904
Periodavgränsningsposter			
Upplupna kostnader	24	156 925	143 691
Oförbrukade bidrag	25	999	1 282
Summa periodavgränsningsposter		157 924	144 974
SUMMA KAPITAL OCH SKULDER		527 592	522 671
Ansvarsförbindelser:		Inga	Inga

Anslagsredovisning

Redovisning mot anslag 2025, belopp i tusental kronor

Anslag (Not 26)	Ingående överförings- belopp	Årets till- delning enligt regle- ringsbrev	Om- disponerat anslag	Indragning	Totalt disponibelt belopp	Utgifter	Utgående överförings- belopp*
UTGIFTSOMRÅDE 4. RÄTTSVÄSENDET							
1:3 Åklagarmyndigheten (Ramanslag)							
ap. 1 Åklagarmyndigheten (ram)	114 308	2 788 478		-35 306	2 867 480	-2 809 916	57 564
UTGIFTSOMRÅDE 7. INTERNATIONELLT BISTÅND							
1:1 Biståndsverksamhet (Ramanslag)							
ap. 44 Internationell civil kris- hantering – del till Åklagarmyndigheten (ram)	337	8 000	-2 300	-337	5 700	-5 287	413
SUMMA ANSLAG	114 646	2 796 478	-2 300	-35 644	2 873 180	-2 815 203	57 977

* Anslagssparandet från 2025 är främst en följd av att vi hade ett ingående sparande från 2024.

FINANSIELLA VILLKOR

1:1 Biståndsverksamhet (Ramanslag)*

Personalbidrag

Utnyttjande inom ramen för EU 3 481

Insatsnära verksamhet (högst) 850

Utnyttjad 310

Förvaltningskostnader (högst) 1 500

Utnyttjad 1 496

* Åklagarmyndigheten kan vid förfrågan från de internationella organisationerna eller de civila krishanteringsinsatserna bistå insatserna eller partnerländerna med materiel. Högst 40 procent av medlen för den insatsnära verksamheten får användas för materielstöd. Åklagarmyndigheten har för 2025 inte bistått insatserna eller partnerländerna med något materielstöd.

Tilläggsupplysningar och noter

Alla belopp redovisas i tusentals kronor (tkr) om inget annat anges. Till följd av detta kan summeringsdifferenser förekomma.

REDOVISNINGS- OCH VÄRDERINGSPRINCIPER

Allmänt

Årsredovisningen är upprättad i enlighet med förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

Värdering av fordringar och skulder

Fordringar är värderade till det belopp som beräknas bli betalt. Skulder är upptagna till nominella belopp.

Periodavgränsningsposter

Som periodavgränsningspost bokförs belopp överstigande 100 tkr.

Värdering av anläggningstillgångar

Tillgångar avsedda för stadigvarande bruk med ett anskaffningsvärde på minst 29 tkr och en beräknad nyttjandeperiod på tre år eller längre definieras som anläggningstillgångar.

Beloppsgränsen för att redovisa förbättringsutgifter på annans fastighet som anläggningstillgång är 300 tkr.

Anläggningstillgångar tas upp till anskaffningsvärde och skrivs av linjärt.

Följande avskrivningstider tillämpas:

Balanserade utgifter för utveckling	5 år
Datorer och kringutrustning	3 år
Serverar	3-5 år (beroende på typ av server)
Licensavgift och motsvarande för anskaffning av dataprogram	3-5 år (beroende på typ av licens och avtalstid)
Bilar, kontorsmaskiner, systemprogramvaror	5 år
Möbler, larmanläggningar	10 år
Förbättringsutgifter på annans fastighet	Anpassas till hyreskontraktets längd eller till förväntad nyttjandeperiod

Noter till resultaträkningen

Belopp i tusental kronor (om inte annat anges)

	2025	2024
Not 1. Intäkter av avgifter och andra ersättningar		
Ökade intäkter av avgifter beror främst på ökad avgift till Ekobrottsmyndigheten för utförda it-tjänster och lönetjänster av Åklagarmyndigheten.		
Intäkter enligt 4 § avgiftsförordningen		
Ekobrottsmyndigheten administrativa tjänster m.m.	42 207	40 211
Övriga intäkter av avgifter enligt 4 § avgiftsförordningen	1 320	801
Övriga intäkter	252	590
Summa intäkter av avgifter och andra ersättningar	43 779	41 602
Not 2. Intäkter av bidrag		
Bidrag från myndigheter, EU:s institutioner m.m.	8 498	6 674
Summa intäkter av bidrag	8 498	6 674
Not 3. Finansiella intäkter		
Ränteintäkterna är lägre 2025 än mot 2024 på grund av lägre ränta hos Riksgäldskontoret.		
Ränta på räntekonto hos Riksgäldskontoret	5 379	10 486
Övriga finansiella intäkter	76	43
Summa finansiella intäkter	5 455	10 529
Not 4. Kostnader för personal		
Personalkostnaderna har ökat med 158,0 miljoner kronor i förhållande till 2024, vilket motsvarar en ökning med 7,6 procent. Lönekostnaderna har ökat till följd av att antalet anställda har ökat samt lönerevision. Konsultarvoden till uppdragstagare uppgår till 0,09 % av lönesumman. Kostnaderna för konsultarvoden till uppdragstagare är lägre 2025 jämfört med 2024 på grund av framför allt att myndigheten har haft färre uppdragstagare.		
Lönekostnader, exklusive avgifter	1 342 755	1 236 412
varav konsultarvoden till uppdragstagare	1 143	8 868
Avtalade sociala avgifter	836 366	769 326
Övriga personalkostnader	59 478	74 900
Summa kostnader för personal	2 238 599	2 080 638
Not 5. Kostnader för lokaler		
Kostnaderna för lokaler har ökat med 25,4 miljoner kronor jämfört med 2024, vilket motsvarar en ökning med 12,5 procent. Ökningen beror på villkorsändringar samt indexuppräknings av bashyra och driftskostnader i myndighetens hyreskontrakt. Ökningen beror även på en viss utökning av lokalytan och kostnader för genomförda lokalanpassningar.		
Summa kostnader för lokaler	228 501	203 113

Noter till resultaträkningen	2025	2024
Not 6. Övriga driftkostnader		
Övriga driftkostnader har ökat med 29,2 miljoner kronor jämfört med 2024, vilket motsvarar en ökning med 9,3 procent. Ökningen avser främst it-verksamheten där konsultkostnaderna samt kostnader för underhållsavtal och it-utrustning har ökat. Kostnaderna för resor är högre 2025 än 2024 på grund av fler anställda som medfört ökade resekostnader.		
Summa övriga driftkostnader	344 038	314 798
Not 7. Finansiella kostnader		
Räntekostnaderna har minskat mellan 2024 och 2025 på grund av lägre ränta samt lägre lånebelopp.		
Ränta på lån i Riksgäldskontoret	3 619	5 117
Ränta på återbetalning av anslag	167	267
Övriga finansiella kostnader	17	32
Summa finansiella kostnader	3 803	5 416
Not 8. Avskrivningar och nedskrivningar		
Avskrivningskostnaderna har ökat främst till följd av högre investeringskostnader i slutet av 2024.		
Summa avskrivningar och nedskrivningar	57 994	52 102

Noter till balansräkningen

Belopp i tusental kronor (om inte annat anges)

	2025-12-31	2024-12-31
Not 9. Balanserade utgifter för utveckling		
Tillgångarnas anskaffningsvärde (IB)	127 224	128 180
Årets balanserade utgifter för utvecklingsverksamhet	0	0
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	0	-956
Utgående anskaffningsvärde	127 224	127 224
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-127 224	-128 180
Årets avskrivningar	0	0
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	0	956
Utgående avskrivningar	-127 224	-127 224
Bokfört restvärde	0	0
Not 10. Rättigheter och andra immateriella anläggningstillgångar		
Tillgångarnas anskaffningsvärde (IB)	46 253	54 885
Ändring i IB – justering mellan två AT-grupper	230	–
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	1 196	1 369
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	-3 594	-10 001
Utgående anskaffningsvärde	44 085	46 253
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-40 890	-47 790
Årets avskrivningar	-3 087	-3 101
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	3 481	10 001
Utgående avskrivningar	-40 496	-40 890
Bokfört restvärde	3 589	5 362
Not 11. Förbättringsutgifter på annans fastighet		
Tillgångarnas anskaffningsvärde (IB)	114 957	113 885
Ändring i IB – justering mellan två AT-grupper	762	69
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	12 899	4 362
Pågående förbättringsarbeten, årets utgifter	317	–
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	-5 465	-3 359
Utgående anskaffningsvärde	123 470	114 957
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-79 417	-70 876
Ändring i IB – justering mellan två AT-grupper	-913	-69
Årets avskrivningar	-12 359	-11 559
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	5 464	3 086
Utgående avskrivningar	-87 225	-79 417
Bokfört restvärde	36 245	35 539

Noter till balansräkningen	2025-12-31	2024-12-31
Not 12. Maskiner, inventarier, installationer, m.m.		
Tillgångarnas anskaffningsvärde (IB)	338 447	276 937
Ändring i IB – justering mellan två AT-grupper	-3 555	-69
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	40 354	91 317
Avgående tillgångar (sålda, utrangerade tillgångar)	-42 776	-29 737
Utgående anskaffningsvärde	332 470	338 447
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-204 080	-196 022
Ändring i IB – justering mellan två AT-grupper	5 032	69
Årets avskrivningar	-43 875	-37 440
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	42 586	29 312
Utgående avskrivningar	-200 337	-204 080
Bokfört restvärde	132 132	134 365
Not 13. Andra långfristiga fordringar		
Hysesdeposition	169	227
Summa andra långfristiga fordringar	169	227
Not 14. Fordringar hos andra myndigheter		
Mervärdesskattefordran	29 497	39 512
Övriga fordringar hos andra myndigheter	3 983	3 416
Summa fordringar hos andra myndigheter	33 480	42 928
Not 15. Övriga kortfristiga fordringar		
Korrigeringar av löneutbetalningar	225	125
Summa övriga kortfristiga fordringar	225	125
Not 16. Periodavgränsningsposter		
Förutbetalda hyror	50 374	48 518
Upplupna bidragsintäkter	453	58
Övriga förutbetalda kostnader	80 675	87 965
Summa periodavgränsningsposter	131 502	136 542

Noter till balansräkningen	2025-12-31	2024-12-31
Not 17. Avräkning med statsverket		
Anslag i icke räntebärande flöde		
Ingående balans	752	867
Redovisat mot anslag	5 287	9 163
Medel hänförliga till transfereringar m.m. som betalats till icke räntebärande flöde	-3 232	-9 278
Fordringar/skulder avseende anslag i icke räntebärande flöde	2 807	752
Anslag i räntebärande flöde		
Ingående balans	-114 308	-102 289
Redovisat mot anslag	2 809 916	2 588 165
Anslagsmedel som tillförts räntekonto	-2 788 478	-2 633 393
Återbetalning av anslagsmedel	35 306	33 209
Fordringar/skulder avseende anslag i räntebärande flöde	-57 564	-114 308
Fordran avseende semesterlöneskuld som inte har redovisats mot anslag		
Ingående balans	0	66
Redovisat mot anslag under året enligt undantagsregeln	0	-66
Fordran avseende semesterlöneskuld som inte har redovisats mot anslag	0	0
Övriga fordringar/skulder på statens centralkonto i Riksbanken		
Ingående balans	0	0
Inbetalningar i icke räntebärande flöde	2 700	0
Utbetalningar i icke räntebärande flöde	-5 932	-9 278
Betalningar hänförliga till anslag och inkomsttitlar	3 232	9 278
Övriga fordringar/skulder på statens centralkonto i Riksbanken	0	0
Utgående balans avräkning med statsverket	-54 757	-113 557
Not 18. Behållning räntekonto i Riksgäldskontoret		
Ingående saldo	279 929	240 806
Förändring under året	-35 556	39 123
Summa behållning räntekonto	244 373	279 929
Not 19. Statskapital		
Statskapital utan avkastningskrav (IB)	277	156
Årets förändring statskapital	225	121
Årets kapitalförändring	0	0
Utgående balans statskapital	502	277

Noter till balansräkningen	2025-12-31	2024-12-31
Not 20. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser		
Avsättning för pensioner		
Ingående avsättning	7 261	6 662
Årets pensionskostnad	2 294	2 360
Årets pensionsutbetalningar	-4 764	-1 761
Summa utgående avsättning för pensioner	4 791	7 261
Not 21. Övriga avsättningar		
Avsättning för lokalt aktivt omställningsarbete		
Ingående avsättning	25 256	21 645
Årets avsättning	4 013	3 677
Avräknade kostnader	-2 406	-66
Summa avsättning för lokalt aktivt omställningsarbete	26 863	25 256
Not 22. Lån i Riksgäldskontoret		
Ingående skuld	173 345	119 863
Lån upptagna under året	54 594	106 446
Årets amorteringar	-57 957	-52 963
Summa lån i Riksgäldskontoret	169 982	173 345
Ekonomiska villkor		
Låneram	190 000	190 000
Utnyttjad i Riksgäldskontoret	169 982	173 345
Not 23. Övriga kortfristiga skulder		
Personalens källskatt	32 646	31 177
Övriga skulder	0	9
Summa övriga kortfristiga skulder	32 646	31 185
Not 24. Upplupna kostnader		
Upplupna löner	10 211	8 634
Semesterlöneskuld	134 868	123 879
Övriga upplupna kostnader	11 846	11 179
Summa upplupna kostnader	156 925	143 691

Noter till balansräkningen	2025-12-31	2024-12-31
Not 25. Oförbrukade bidrag		
Oförbrukade bidrag, inomstatliga		
Regeringsuppdrag hedersrelaterad brottslighet m.m.		
IB	0	717
Bidrag	800	0
Förbrukning	-245	0
Återbetalning	-	-717
Summa oförbrukat bidrag	555	0
Oförbrukade medel för uppdraget kommer att återbetalas under 2026.		
Uppdrag regionala center mot arbetslivskriminalitet		
IB	636	707
Bidrag	-	1 650
Förbrukning	-	-1 014
Återbetalning	-636	-707
Summa oförbrukat bidrag	0	636
Krisberedskap MSB		
IB	112	129
Bidrag	1 000	1 250
Förbrukning	-1 050	-1 138
Återbetalning	-112	-129
Omfört till fordringskonto 1631	50	-
Summa oförbrukat bidrag	0	112
Oförbrukade bidrag, utomstatliga		
Uppdrag e-Evidence		
IB	535	-
Bidrag	1 679	2 189
Förbrukning	-1 770	-1 654
Summa oförbrukat bidrag	444	535
Oförbrukade medel för uppdraget kommer att förbrukas under första kvartalet 2026.		
Summa oförbrukade bidrag totalt	999	1 282

Not till anslagsredovisningen

Belopp i tusental kronor (om inte annat anges)

	2025-12-31	2024-12-31
Not 26. Anslagsredovisning		
Årets tilldelning enligt regleringsbrev:		
Utgiftsområde 4 Rättsväsendet, Anslag 1:3 ap. 1		
Tilldelning enligt regleringsbrev för budgetåret 2025 regeringsbeslut 2024-12-19	2 788 478	2 633 393
Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd, Anslag 1:1 ap. 44		
Tilldelning enligt regleringsbrev för budgetåret 2025 regeringsbeslut 2024-12-19, 2025-08-28, 2025-11-27	5 700	9 500
Summa årets tilldelning enligt regleringsbrev	2 794 178	2 642 893

Sammanställning av väsentliga uppgifter

Belopp i tusental kronor

	2025	2024	2023	2022	2021
Låneram					
Beviljad i regleringsbrevet	190 000	190 000	190 000	190 000	170 000
Utnyttjad	169 982	173 345	119 863	112 181	128 950
Kontokredit hos Riksgäldskontoret					
Beviljad i regleringsbrevet	140 000	128 000	100 000	95 000	87 000
Maximalt utnyttjad	0	0	0	0	0
Räntekonto					
Ränteintäkter	5 379	10 486	8 300	1 256	0
Räntekostnader	167	267	120	921	0
Intäkter av avgifter och andra ersättningar					
Budget i regleringsbrevet	0	0	0	0	0
Utfall	43 779	41 602	35 224	33 640	32 006
Anslagskredit					
Beviljad i regleringsbrevet	83 654	79 016	69 079	61 617	52 417
Utnyttjad kredit	0	0	0	0	0
Anslag					
Anslagssparande	57 977	114 646	103 175	86 814	21 867
Medeltal under året					
Årsarbetskrafter	1 976	1 860	1 676	1 546	1 449
Anställda	2 217	2 083	1 902	1 766	1 648
Driftkostnad					
Per årsarbetskraft	1 423	1 397	1 352	1 295	1 255
Kapitalförändring					
Årets kapitalförändring	0	0	0	0	0
Balanserad kapitalförändring	0	0	0	0	0

Ersättningar enligt 7 kap. 2 § förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

Belopp i tusental kronor

Redovisning av skattepliktiga ersättningar och andra förmåner som betalats ut under räkenskapsåret samt för dessa personer uppdrag som styrelseledamot i andra statliga myndigheter samt uppdrag som styrelseledamot i aktiebolag.

Andra råds- och styrelseuppdrag		Ersättning 2025*
Ledande befattningshavare		
Riksåklagare Katarina Johansson Welin	Inga övriga uppdrag	1 826
Vice riksåklagare Eva Thunegard	Ledamot, Kriminalvårdens insynsråd	1 487
Insynsrådet		
Malena Grann	Inga övriga uppdrag	0
Daniel Vesterhav	Inga övriga uppdrag	0
Maria Isaksson	Inga övriga uppdrag	0
Martin Larsson, från 2025-07-01	Suppleant, Advokatfirman Salomonsson & Jovicic AB Suppleant, Advokatfirman Slobodan Jovicic AB Suppleant, Advokatfirman Viktor Svartz AB Suppleant, Advokatfirman Rahem AB Suppleant, Fysiokliniken Kungsholmen Ulrika AB	0
Peter Yngve, från 2025-07-01	Inga övriga uppdrag	0
Charlotte Nordström	Ledamot, Riksdagen – Justitieutskottet Ledamot, Ekobrottsmyndighetens insynsråd Ledamot, Skara Kommunfullmäktige Ägare, Nordströms AB	0
Mattias Vepsä	Ledamot, Socialstyrelsens rättsliga råd Ledamot, Polismyndighetens regionala insynsråd Stockholm	0
Adam Marttinen	Ledamot, Polismyndighetens insynsråd Ledamot, Polismyndighetens regionala insynsråd Öst	0
Johan Eriksson, fram till 2025-06-30	Ledamot, Advokatfirman Johan Eriksson AB Ledamot, Fängslande Föreläsningar AB Ordförande, Sveriges advokatsamfunds huvudstyrelse	0
Caroline Oredsson, fram till 2025-06-30	Ledamot, Lärarnas arbetslöshetskassa Suppleant, Hotell- och restauranganställdas arbetslöshetskassa	0

* Ersättning till insynsrådets medlemmar avseende 2025 utbetalas i februari 2026.

INTERN STYRNING OCH KONTROLL

Intern styrning och kontroll

Riksåklagaren ansvarar för den interna styrningen och kontrollen (ISK) inom Åklagarmyndigheten. Myndigheten omfattas av förordningen (2007:603) om intern styrning och kontroll samt internrevisionsförordningen (2006:1228) vilket innebär särskilda krav.

Intern miljö

En organisations interna miljö formar till stor del medarbetarnas vardag. Den påverkas till exempel av hur verksamheten organiseras, hur ansvar och befogenheter är fördelade samt hur lokaler, it och övrig infrastruktur fungerar. Chefs- och medarbetarskap, trygghet, kompetensutveckling, etik samt andra aspekter som speglar en organisations värdegrund inverkar också. Sammantaget bidrar den interna miljön till att skapa förutsättningarna för myndighetens förmåga att fullgöra sina uppgifter och lösa sina uppdag.

En förändrad brottslighet i kombination med en hög lagstiftningstakt ställer krav på kompetens- och vidareutbildning, rättssäkra arbetsmetoder och fokus på ett effektivt resursutnyttjande. Den första kullen åklagare som genomgått den nya grundutbildning som lanserades 2023, diplomerades under 2025. Bland annat mot bakgrund av att många åklagare är unga i tjänst har ett internt projekt inletts om vad det innebär att vara åklagare. Ett syfte med projektet är att tydliggöra rollen och att skapa trygga åklagare i ett stabilt åklagarväsende.

Omvärldsläget bidrar till att arbetet med att förstärka säkerheten för både medarbetare och verksamhet fortskrider. Säkerhetsavdelningen har utökats, medarbetare informeras om hur man kan, och ska, bidra till att skapa en säkerhet i vardagen. Möjligheten att genomföra registerslagningar i samband med anställningar, även för tjänster som inte är placerade i säkerhetsklass, har haft en positiv inverkan på säkerheten för såväl medarbetare som myndigheten och rättsväsendet i stort. Bakgrundskontroller i linje med myndighetens förslag i hemställan till Justitiedepartementet i maj 2024 skulle ytterligare kunna förstärka arbetet mot infiltration och otillbörlig påverkan. Myndigheten inväntar den pågående utredningen om bakgrundskontroller (dir. 2025:83).

På it-området har arbetet fortsatt för att förhindra intrång och avbrott i systemen. Genom bland annat omvärldsbevakning och systemuppdateringar har myndigheten lyckats hålla antalet incidenter på en låg nivå och kunskapen om myndighetens avbrottsplan bedöms vara god. Tack vare beslutade åtgärder, bland annat inom ramen för arbetet med myndighetens riskhanteringsplan, har positiva effekter uppnåtts.

Ett nytt personal- och lönesystem infördes i april. Med koppling till implementeringen identifierades under hösten en ny, myndighetsväsentlig, risk. Se vidare nedan under Riskhantering.

Personalomsättningen för åklagare är låg och ligger för övrig personal i nivå med genomsnittet för staten. Sjuktalet är låga och som arbetsgivare bedöms Åklagarmyndigheten stå sig väl. Arbetsmiljöuppföljningar görs två gånger per år. Utvärderingar av dessa, samt den medarbetarundersökning som genomförs vartannat år, bidrar till att kontinuerligt stärka arbetsmiljön. För ett hållbart arbetsliv ska alla ha möjlighet till återhämtning och, sedan flera år finns möjlighet till grupphandledning för medarbetare som arbetar med särskilt påfrestande arbetsuppgifter.

Hösten 2025 genomfördes den senaste medarbetarundersökningen. På flera centrala områden är resultaten fortsatt positiva, till exempel vad gäller den organisatoriska och sociala arbetsmiljön, trygghet i anställningen, arbetsuppgifternas innehåll och känslan av stolthet över arbetet. Vissa utvecklingsområden kvarstår, till exempel vad gäller arbetsbelastningen liksom frågor kring likabehandling och förebyggande av trakasserier.

Styrning, planering och uppföljning

Myndighetsstyrningen utgår från regeringens instruktion, regleringsbrev och övriga uppdrag. Myndighetens strategiska agenda, som är det vägledande interna dokumentet för hur myndigheten bedriver sitt planerings- och utvecklingsarbete, uppdaterades i augusti.

Av myndighetens arbetsordning framgår ansvarsfördelningen vad gäller styrningsfrågor, myndighetens delegationsordning samt vad chefsansvaret på myndigheten omfattar.

Månatliga verksamhetsuppföljningar (åtta per år) kompletteras med tre tertialrapporter. Uppföljning av såväl kärnverksamhet som ekonomi- och kompetensfrågor integreras i syfte att skapa en helhetsbild av läget i myndigheten. I samband med tertialrapport 1 och 2 håller riksåklagaren verksamhets- och resultatdialoger med cheferna för samtliga åklagarområden, Nationella åklagaravdelningen samt övriga avdelningar (14 dialoger per tillfälle). Dialogerna utgör grund för såväl analyser och resultatbedömning som för erfarenhetsutbyte och, inte minst, framtidsytande planering.

Den rättsliga styrningen bedrivs genom rättsutveckling (riktlinjer och vägledningar), tillsyn (bland annat överprövningar) samt genom ärenden i Högsta domstolen (prejudikatfrågor). Syftet är att säkerställa att åklagarnas rättstillämpning håller hög och jämn kvalitet genom hela utrednings- och beslutsprocessen.

Riskhantering

Myndighetens riskhanteringsplan följs upp i samband med tertial 1 och vid höstens planeringsuppföljning. Den senare möjliggör en integrering med planeringen av kommande verksamhetsår. En helårsuppföljning av riskhanteringsplanen görs i samband med tertial 3. Efter varje uppföljningstillfälle beslutar riksåklagaren om en uppdatering av riskhanteringsplanen. Eventuella nytillkomna risker identifieras och rapporteras löpande men efterfrågas särskilt i samband med den årliga planeringsuppföljningen.

I oktober fattade riksåklagaren beslut om att komplettera riskhanteringsplanen med en ny, femte, myndighetsväsentlig risk. Risken utgör sedan årsskiftet inte längre en myndighetsväsentlig risk. Riksrevisionen fick, på ett möte i oktober, information om den nya risken. Som en konsekvens av beslutet vidtogs ett flertal åtgärder som bedöms ha haft en positiv effekt, både vad gäller sannolikhet och konsekvensminimering. Sedan årsskiftet utgör risken inte längre en myndighetsväsentlig risk.

Utöver den nya, nu avhjälpna, myndighetsväsentliga risken har årets uppföljningar inneburit att ett antal riskbeskrivningar har omformulerats, att ett antal åtgärder har tillkommit och/eller justerats samt att två bevakningsrisker har utgått och en ny har tillkommit.

Myndighetens väsentliga risker bedöms ha hanterats på ett ändamålsenligt sätt.

Förebyggande av oegentligheter

För att minska risken för korruption och andra oegentligheter har myndigheten etablerade kontroller och rutiner i it-system och processer – till exempel för ärendehandläggning samt löne- och ekonomihantering. Utöver de riktlinjer och handböcker som reglerar och stödjer korrekt agerande på specifika områden finns etiska riktlinjer för att främja en god myndighetskultur. Riktlinjerna ingår i introduktionen av nyanställda samt i grundutbildningen för all personal och i relevant vidareutbildning. De syftar bland annat till att utgöra ett stöd för ett allmänt förhållningssätt både i och utanför tjänsten. Etiska dilemman tas fram centralt och diskuteras på samtliga arbetsplatser minst en gång per år.

Som komplement till befintliga metodstöd och handledningar genomfördes under våren en informations- och utbildningsinsats kring korruption och andra oegentligheter. På möten med ledningsgrupperna i samtliga åklagarområden, Utvecklingscentrum och samtliga chefer på huvudkontoret gavs information om hur oegentligheter definieras, var de kan uppkomma och på vilket sätt de kan skada såväl myndighetens verksamhet som anseende. Man diskuterade också hur man på sin arbetsplats kan arbeta förebyggande för att i möjligaste mån förhindra uppkomsten av olika typer av oegentligheter. Sedan april finns en e-utbildning på temat oegentligheter som riktar sig till samtliga medarbetare på myndigheten.

Tillsynsavdelningen är ansvarig för att ta emot anmälningar om missförhållanden och för att vidta de åtgärder som anmälningarna föranleder. Åklagarmyndigheten har en visselblåsarfunktion som följer kraven i visselblåsarlagen. Under 2025 inkom två ärenden som omfattas av visselblåsarlagen.

Övergripande intern styrning och kontroll

De övergripande processer som etablerades som ett resultat av ISK-översynen 2022 har i huvudsak behållits.

ISK-intyget som introducerades inför 2023 kompletterades med ett antal frågeställningar inför verksamhetsåret 2025. Samtliga berörda chefer har bedömt att den interna styrningen och kontrollen, inom var och ens ansvarsområde, har genomförts på ett betryggande sätt. Dessa bedömningar har, tillsammans med den årliga ledningsrapporten, utgjort underlag för riksåklagarens bedömning av den interna styrningen och kontrollen i myndigheten som helhet.

Internrevision

Internrevisionen har under 2025 färdigställt en granskningsrapport om bisysslor. I rapporten lämnas en rekommendation angående myndighetens information och hantering kring bisysslor. Internrevisionens iakttagelse är att det rör sig om en mindre väsentlig brist som inte påverkar verksamhetens måluppfyllelse, verksamhet eller verksamhetskrav i 3 § myndighetsförordningen (2007:515). Ytterligare två granskningar har pågått under året och väntas färdigställas under början av 2026.

ÅRSREDOVISNINGENS UNDERTECKNANDE

Årsredovisningens undertecknande

Jag bedömer att den interna styrningen och kontrollen vid myndigheten har varit betryggande under den period som årsredovisningen avser.

Jag intygar att årsredovisningen ger en rättvisande bild av verksamhetens resultat samt av kostnader, intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Stockholm den 20 februari 2026

Katarina Johansson Welin
Riksåklagare

BILAGOR

Bilaga 1 – Definitioner verksamhetsstatistik

Verksamhetsstatistiken redovisas utifrån ärenden eller brottsmisstankar:

- **Ärende** – omfattar vanligen en eller flera misstänkta personer som var och en misstänks för ett eller flera brott. Ett ärende kan också avse annat än ansvar för brott, exempelvis begäran om kontaktförbud eller ansökan om internationellt rättsligt samarbete.
- **Brottsmisstanke** – koppling mellan ett brott och en utpekad person. En brottsmisstanke beskriver alltså att en utpekad person är eller har varit misstänkt för ett visst brott.

Förändringar som rör definitioner och statistiken i årsredovisning 2025

- En förändring av ärendebegreppet har genomförts i kvalitets-
höjande syfte och påverkar statistik för inkomna, avslutade
och balanserade ärenden. Den nya definitionen utgår från att
samtliga operativa ärenden som har godkänts in i myndighetens
källsystem Cåbra, ingår i verksamhetsuppföljningen.

Det rör sig om mycket små förändringar (antalsminskningar
med mindre än 1 promille) i förhållande till den gamla defini-
tionen. Samtlig ärendebaserad statistik i årsredovisningen utgår
från den nya definitionen, och för att göra statistiken jämför-
bar med tidigare år, har den nya definitionen använts för alla
redovisade år.

- Utöver den förändrade definitionen av ärendebegreppet har
även vissa anmälningar om brott begångna i tjänsten (av exem-
pelvis poliser, åklagare eller förtroendevalda) från och med
1 januari 2025 övergått från att vara rättsliga ärenden till vara
operativa ärenden. Det innebär en ökning av antalet operativa
ärenden med ca 480 ärenden för 2025.

Följande mått används huvudsakligen för att följa utvecklingen av verk-
samheten och dess resultat:

- **Inkomna ärenden** – antalet operativa ärenden som har inkommit till
Åklagarmyndigheten. Den nya definitionen (se textruta ovan) medför
att antal inkomna ärenden minskar med 0,4–0,5 promille för år 2023
och 2024.
- **Inkomna brottsmisstankar** – antalet inkomna brottsmisstankar till
Åklagarmyndigheten.
- **Avslutade ärenden** – antalet operativa ärenden som har avslutats. Den
nya definitionen (se förklaring ovan) medför att antal avslutade ärenden
minskar med 0,5–0,6 promille för 2023 och 2024.
- **Beslutade brottsmisstankar** – antalet brottsmisstankar med ett av-
görande beslut.

- **Balanserade ärenden** – antalet operativa ärenden som vid årsskiftet inte är avslutade. Ärendet kan avslutas först när handläggningen av samtliga ingående delar avslutats samt eventuell dom vunnit laga kraft. Den nya definitionen (se textruta ovan) medför att antal avslutade ärenden ökar med mindre än 0,1 promille vid årsslutet 2024.
- **Balanserade brottsmisstankar** – antalet brottsmisstankar som vid årsskiftet är inkomna till Åklagarmyndigheten men inte beslutade samt brottsmisstankar med åtalsbeslut som inväntar eventuell dom.
- **Lagförda personer** – antalet personer med lagföringsbeslut inom ramen för ett ärende. Samma person räknas på nytt om ett nytt lagföringsbeslut fattas i ett annat ärende.
- **Andel lagförda personer** – antalet personer för vilka lagföringsbeslut fattats dividerat med det totala antalet misstänkta personer för vilka beslut om lagföring eller avskrivning fattats. Beslut av administrativ karaktär exkluderas.
- **Lagförda brottsmisstankar** – antalet brottsmisstankar med lagföringsbeslut.
- **Andel lagförda brottsmisstankar** – antalet brottsmisstankar för vilka lagföringsbeslut fattats dividerat med det totala antalet brottsmisstankar där beslut om lagföring eller avskrivning fattats. Beslut av administrativ karaktär exkluderas.
- **Andel hållna frister** – antalet brottsmisstankar som beslutats inom den lagstadgade tiden av alla beslutade brottsmisstankar med en registrerad bevakning. Den lagstadgade tiden är 42 dagar enligt lagen om unga lagöverträdare (ungdomsbrott) och 90 dagar enligt förundersökningskungörelsen (brott mot barn). Om fristen förlängs kommer det att räknas som att fristen hålls om den beslutas inom den nya förlängda tiden.
- **Genomströmningstid** – tid i dagar från det att en anmälan om brott inkommer till åklagarkammare till att ett beslut fattats. Omfattar brottsmisstankar där åklagare varit förundersökningsledare. Redovisas som medelvärde.
- **Beslutstid** – tid i dagar från det att en färdig brottsutredning – åklagarledd eller ledd av annan – inkommer till dess att beslut fattats. Redovisas som medelvärde.
- **Ärenden med förverkandeyrkande** – antalet ärenden där minst ett yrkande om förverkande av utbyte av brott och brottslig verksamhet framställts av åklagare.

Bilaga 2 – Fakta i korthet

Som huvudprincip beräknas procentuell förändring mellan två måttillfällen på ej avrundade tal. Därmed kan förändringen skilja sig något åt från den förändring som fås genom att räkna differens på de avrundade talen i cellerna.

Verksamhetsstatistik

Tabell 2.1 Antal inkomna och beslutade brottsmisstankar

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025
Inkomna brottsmisstankar	388 381	400 494	412 394	11 900	3,0%
varav kvinna	77 575	81 587	84 225	2 638	3,2%
varav man	308 137	315 888	325 117	9 229	2,9%
varav okänd	2 669	3 019	3 052	33	1,1%
Beslutade brottsmisstankar	393 663	408 471	422 322	13 851	3,4%
varav kvinna	79 290	83 677	86 062	2 385	2,9%
varav man	311 804	321 984	333 184	11 200	3,5%
varav okänd	2 569	2 810	3 076	266	9,5%

Tabell 2.2 Antal ej registrerade brottsmisstankar (temporära lösningen)

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025
Beslutade brottsmisstankar	390	0	612	612

Tabell 2.3 Antal inkomna brottsmisstankar per brottsgrupp och förundersökningsledarskap

	Åklagarledd förundersökning					Polisledd förundersökning*				
	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025
Våldsbrott	44 124	46 655	49 164	2 509	5,4%	5 453	5 839	5 924	85	1,5%
Brott mot frihet och frid	50 785	54 394	59 683	5 289	9,7%	6 544	6 614	7 007	393	5,9%
Sexualbrott	14 874	15 704	16 574	870	5,5%	1 562	1 974	2 171	197	10,0%
Tillgreppsbrott	13 390	12 218	11 790	-428	-3,5%	22 672	21 228	19 735	-1 493	-7,0%
Skadegörelse- brott	4 020	4 103	4 158	55	1,3%	2 991	2 945	3 023	78	2,6%
Förmögenhets- brott	20 869	20 865	22 191	1 326	6,4%	30 362	34 041	32 981	-1 060	-3,1%
Narkotikabrott	14 008	15 562	18 188	2 626	16,9%	48 617	47 657	48 802	1 145	2,4%
Trafikbrott	3 074	3 010	2 944	-66	-2,2%	45 291	45 273	43 469	-1 804	-4,0%
Miljö- och arbetsmiljöbrott	2 932	3 357	3 261	-96	-2,9%	127	100	123	23	23,0%
Övriga brott	36 121	38 015	40 120	2 105	5,5%	20 565	20 940	21 086	146	0,7%
Total	204 197	213 883	228 073	14 190	6,6%	184 184	186 611	184 321	-2 290	-1,2%

*I det som benämns som polisledd förundersökning ingår även förundersökningar ledda av andra utredande myndigheter, främst Tullverket.

Tabell 2.4 Antal beslutade brottsmisstankar per brottsgrupp

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025
Våldsbrott	49 025	52 979	55 970	2 991	5,6 %
Brott mot frihet och frid	56 322	62 082	67 089	5 007	8,1 %
Sexualbrott	16 419	17 664	19 349	1 685	9,5 %
Tillgreppsbrott	36 953	34 371	32 354	-2 017	-5,9 %
Skadegörelsebrott	6 915	7 250	7 584	334	4,6 %
Förmögenhetsbrott	53 284	56 951	57 701	750	1,3 %
Narkotikabrott	64 188	64 041	68 050	4 009	6,3 %
Trafikbrott	50 434	49 317	48 129	-1 188	-2,4 %
Miljö- och arbetsmiljöbrott	3 003	3 254	3 484	230	7,1 %
Övriga brott	57 120	60 562	62 612	2 050	3,4 %
Total	397 804	393 663	408 471	14 808	3,8 %

Tabell 2.5 Antal beslutade brottsmisstankar per beslutsgrupp

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025
Beslutade brottsmisstankar	393 663	408 471	422 322	13 851	3,4 %
Förundersökning inleds inte	5 264	6 796	7 006	210	3,1 %
Förundersökning läggs ned	117 560	125 784	134 637	8 853	7,0 %
Åtal väcks inte	13 636	14 096	15 722	1 626	11,5 %
Lagföringsbeslut	204 240	208 217	209 566	1 349	0,6 %
- Åtal	165 807	171 541	175 429	3 888	2,3 %
- Företagsbot	678	805	820	15	1,9 %
- Strafföreläggande	28 717	28 571	27 132	-1 439	-5,0 %
- Åtalsunderlåtelse	9 038	7 300	6 185	-1 115	-15,3 %
Övriga beslut	52 963	53 578	55 391	1 813	3,4 %
- Förundersökningsledning överlämnas till utredande myndighet	27 991	27 244	26 583	-661	-2,4 %
- Brottsmisstanken avslutas	19 812	20 869	23 052	2 183	10,5 %
- Övriga	5 160	5 465	5 756	291	5,3 %

Tabell 2.6 Genomströmningstid i dagar (medelvärde)

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024-2025	Förändring procent 2024-2025
Förundersökningen läggs ner	136	140	128	-11	-8,0 %
Åtal	183	173	174	1	0,7 %
Samtliga beslut	147	146	140	-6	-4,1 %

Tabell 2.7 Beslutstid i dagar (medelvärde), per brottsgrupp

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Våldsbrott	16	15	15	-0,5	-3,3%
Brott mot frihet och frid	18	21	16	-5,0	-23,6%
Sexualbrott	20	19	17	-2,4	-12,6%
Tillgreppsbrott	10	10	11	0,4	3,4%
Skadegörelsebrott	17	16	17	0,6	3,8%
Förmögenhetsbrott	29	26	20	-5,7	-22,1%
Narkotikabrott	9	8	8	0,3	3,4%
Trafikbrott	7	6	6	0,3	4,3%
Miljö- och arbetsmiljöbrott	7	20	19	-0,4	-2,1%
Övriga brott	20	15	15	-0,6	-4,2%
Samtliga brott	15	14	12	-1,4	-9,8%

Tabell 2.8 Lagföring efter kön

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Antal brottsmisstankar som har lett till lagföring	204 240	208 217	209 566	1 349	0,6%
Andel brottsmisstankar som har lett till lagföring	59,9%	58,7%	57,1%		-1,6%-enheter
Antal misstänkta personer med lagföringsbeslut	117 135	122 570	124 281	1 711	1,4%
varav kvinna	21 811	23 110	23 416	306	1,3%
varav man	94 793	98 875	100 232	1 357	1,4%
varav okänd	531	585	633	48	8,2%
Andel misstänkta personer med lagföringsbeslut	67,4%	66,3%	65,4%		-0,9%-enheter
Misstänkta personer totalt	173 891	184 775	190 007	5 232	2,8%
varav kvinna	36 193	39 535	40 618	1 083	2,7%
varav man	135 791	143 097	147 091	3 994	2,8%
varav okänd	1 907	2 143	2 298	155	7,2%

Tabell 2.9 Andel hållna beslutsfrister

	2023	2024	2025	Förändring procentenheter 2024–2025
Lagstadgade beslutsfrister för unga lagöverträdare	55,3%	51,5%	49,7%	-1,9
Lagstadgade beslutsfrister för brott mot barn	54,0%	54,3%	56,4%	2,1

Tabell 2.10 Antal avslutade häktningar och antal avslutade häktningar med restriktion första häktningsdagen, efter kön

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Antal avslutade häktningar	10 022	11 243	11 707	464	4,1%
varav för kvinnor	834	1 117	1 208	91	8,1%
varav för män	9 188	10 126	10 499	373	3,7%
Antal avslutade häktningar med restriktion	7 705	8 903	9 466	563	6,3%
varav för kvinnor	653	906	1 004	98	10,8%
varav för män	7 052	7 997	8 462	465	5,8%

Personalstatistik

Tabell 2.11 Antal anställda och antal årsarbetskrafter

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent/ procentenheter 2024–2025
Totalt antal anställda per den 31 december	1 975	2 156	2 267	111	5,1%
varav åklagare	1 269	1 367	1 422	55	4,0%
varav administrativ personal	706	789	845	56	7,1%
Andel kvinnor	72,6%	72,4%	73,5%		1,1%-enheter
Andel män	27,4%	27,6%	26,5%		-1,1%-enheter
Genomsnittligt antal anställda	1 902	2 083	2 217	134	6,4%
Genomsnittligt antal årsarbetskrafter*	1 676	1 860	1 976	116	6,2%

* Ett systembyte under 2025 medför att statistiken inte är fullt jämförbar med tidigare års siffror.

Tabell 2.12 Åldersstruktur baserat på antal anställda per den 31 december

	2023	2024	2025	Förändring antal 2024–2025	Förändring procent 2024–2025
Total medelålder	42,5	42,4	42,7	0,3	0,6%
Åklagare	41,8	41,6	41,5	-0,1	-0,2%
Kvinnor	40,3	40,3	40,2	0,0	-0,1%
Män	44,7	44,4	44,4	0,0	0,0%
Administrativ personal	43,9	43,8	44,6	0,8	1,9%
Kvinnor	44,0	43,9	44,6	0,7	1,5%
Män	43,6	43,3	44,8	1,5	3,4%

Tabell 2.13 Sjukfrånvaro*, andel av total arbetstid, efter kön och ålder

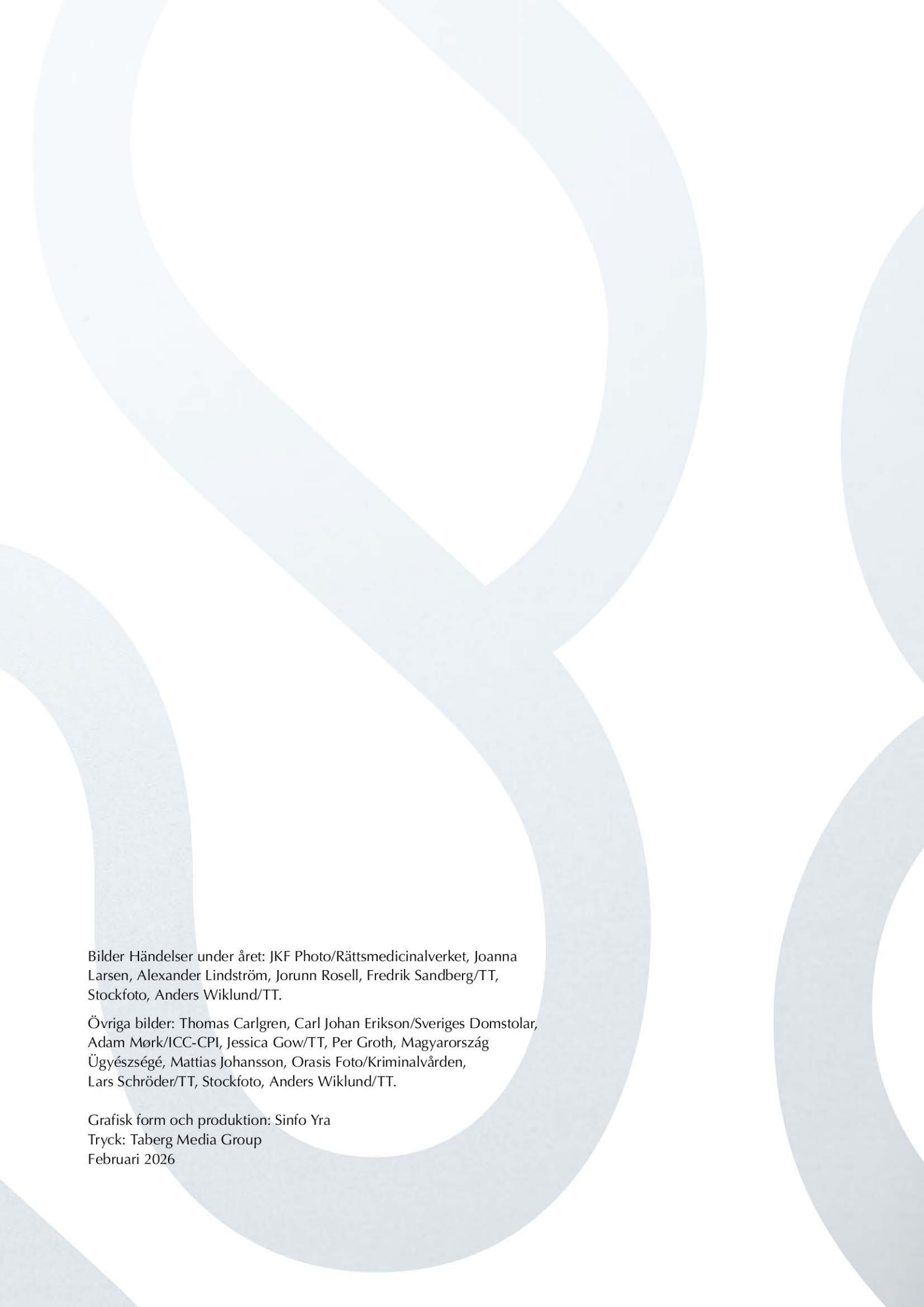
	2023	2024	2025	Förändring procentenheter 2024–2025
Totalt anställda	2,9%	2,7%	2,8%	0,1
Yngre än 30 år	1,5%	2,0%	2,3%	0,3
30–49 år	2,5%	2,6%	2,6%	0,1
50 år och äldre	3,9%	3,2%	3,4%	0,2
Kvinnor	3,3%	3,0%	3,2%	0,2
Kvinnor yngre än 30 år	1,7%	2,2%	2,4%	0,2
Kvinnor 30–49 år	3,0%	2,9%	3,0%	0,1
Kvinnor 50 år och äldre	4,6%	3,4%	3,8%	0,4
Män	1,7%	2,0%	1,9%	0,0
Män yngre än 30 år	0,8%	1,2%	1,4%	0,2
Män 30–49 år	1,3%	1,5%	1,6%	0,1
Män 50 år och äldre	2,6%	2,8%	2,5%	-0,3

* Ett systembyte under 2025 medför att statistiken inte är fullt jämförbar med tidigare års siffror.

Bilaga 3 – Förteckning över särskild återrapportering enligt Åklagarmyndighetens regleringsbrev, instruktion eller uppdrag i särskild ordning

Här framgår sidhänvisning för de särskilda återrapporteringskrav och uppdrag som ska redovisas i myndighetens årsredovisning. Sidhänvisningarna pekar på de sidor där den huvudsakliga återrapporteringen sker. Ytterligare relevant information kan förekomma i andra delar av årsredovisningen.

Återrapporteringskrav	Sid
Grov brottslighet med koppling till kriminella nätverk	46
Mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer, hedersrelaterat våld och förtryck samt brott mot barn	36
Proaktiv brottsbekämpning	63
Skyddade personuppgifter	64
Informations- och cybersäkerhet	62
 Organisationsstyrning	 Sid
En effektiv organisation	50
Förstärkt säkerhetsarbete	85
 Uppdrag	 Sid
Internationell civil krishantering och internationellt bistånd	75
Uppdrag till beredskapsmyndigheterna om personallån mellan myndigheter	82
 Information till regeringen enligt myndighetens instruktion	 Sid
I vilken utsträckning tidsfristerna enligt lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare och 2 a § förundersökningskungörelsen (1947:948) har hållits	43
Handläggningen av ärenden om finansiering av terrorism eller särskild allvarlig brottslighet enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, och brott enligt lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott	38
Handläggningen av ärenden om finansiering av terrorism eller särskild allvarlig brottslighet enligt 6 § terroristbrottslagen (2022:666) eller försök till sådant brott, och brott enligt lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott	52
Tillämpningen av reglerna om häktning och restriktioner, varvid uppgifter som avser häktade personer i åldersgrupperna 15–17 år respektive 18–20 år ska redovisas särskilt	56
Åklagarmyndigheten ska redovisa uppgifter om de iakttagelser som gjorts inom ramen för den rättsliga tillsynsverksamheten. Förordning (2022:697)	67

Bilder Händelser under året: JKF Photo/Rättsmedicinalverket, Joanna Larsen, Alexander Lindström, Jorunn Rosell, Fredrik Sandberg/TT, Stockfoto, Anders Wiklund/TT.

Övriga bilder: Thomas Carlgren, Carl Johan Erikson/Sveriges Domstolar, Adam Mørk/ICC-CPI, Jessica Gow/TT, Per Groth, Magyarország Ügyészségé, Mattias Johansson, Orasis Foto/Kriminalvården, Lars Schröder/TT, Stockfoto, Anders Wiklund/TT.

Grafisk form och produktion: Sinfo Yra
Tryck: Taberg Media Group
Februari 2026

